

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ
เชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์
ของ
กิริกมล ฉายบัณฑิษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
มกราคม 2561

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ
เชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์
ของ
กิริกมล ฉายบัณฑิษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

มกราคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ
เชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม

บทคัดย่อ
ของ
กิริกมล ฉายบัณฑิติชญ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
มกราคม 2561

กริกมล ฉายบัณดิษฐ์. (2018). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม. ปริญญาโท กศ.ม.(วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภษิต, รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 จังหวัดกระบี่จำนวน 80 คนโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random assignment) กลุ่มทดลองจำนวนนักเรียน 40 คน โดยได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ กลุ่มควบคุมจำนวนนักเรียน 40 คน โดยได้รับการสอนแบบเดิมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1.แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ 2.แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม 3.แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ 4.แบบประเมินวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 5.แบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการสอนจริง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 19 คาบ รวม 57 คาบ คาบละ 60 นาที ทั้งนี้ใช้เวลาทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 2 คาบ รวม 61 คาบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test for dependent samples และ t-test for independent samples

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ หลังเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงเกินกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงเกินกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

COMPARISON OF THE LISTENING SKILLS OF GRADE SIX STUDENTS INCLUDING
SPEAKING SKILLS AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH THROUGH INSTRUCTION
AND TASK-BASED INTERACTIVE ACTIVITIES AND THE TRADITIONAL APPROACH

AN ABSTRACT
BY
KIRAKAMON CHYBANDIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Science of English Learning Management
At Srinakharinwirot University
January 2018

Kirakamon Chybandit. (2018). *Comparison of the Listening skills of Grade Six Students Including Speaking Skills and Interest in Learning English through Instruction and Task-Based Interactive Activities and the Traditional Approach*. Master's Thesis, M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst.Prof.Dr.Ladda Wangphasit, Assoc.Prof.Dr.Saowalak Rattanaich.

This study aims to compare the English listening and speaking performance and interest in learning among grade six students at two schools: Ratprachanukrao (Elementary), Bangphueng district, Nuaeklong Zone, Krabi. Through cluster random sampling, one classroom was selected. The assigned students were placed into two groups, an experimental and a control group.

The research instruments used in this study were 1) instruction and task-based interactive activity lesson plan; 2) traditional English lesson plans; 3.) English listening and speaking tests, both pre and post tests and 4) questionnaires on their level of interest in English learning. The length of the experiment was sixty one periods of sixty minutes each. All of the data was statistically analyzed by a t-test for dependent samples and a t-test for independent samples. The results of this study revealed the following: 1) The listening and speaking ability of the experimental group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experimental level at a .05 level of confidence. 2) The listening and speaking ability of the control group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experimental level at a .05 level of confidence. 3) The listening and speaking ability of the experimental group was significantly higher than that of the control group at a .05 level of confidence. 4) The level of interest among the experimental group in learning English after the experiment was significantly higher than that of the pre-experiment a group at a .05 level of confidence. 5) The interest in learning English with the control group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experimental level at a 0.5 level of confidence. 6) The interest in learning English among the experimental group was significantly higher than the control group at a .05 level of confidence.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเชียร รองศาสตราจารย์ภา ศรีไพโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญชลี จันทรเสมอาจารย์ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจสอบแก้ไขงานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์ดร.พรพิมล ประสงค์พร Ms.Lea Mai Ms.Elizabeth Virginia Ms.Caisha Le Clercq และ Mr.Chase Micek ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญสละเวลาในการตรวจทานแก้ไขแผนการสอนตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองวิจัยและให้คำแนะนำเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ อาจารย์สายสุตา บ่อหนา และคณะครูโรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 2 และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลวิจัยและทดลองในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณเกสร วลัยเดช คุณนภาพงษ์ สุรกาญจน์ชาติ คุณอรสิริ หิรัญวงศ์ และเพื่อนๆในสาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ทำให้กำลังใจและเสนอแนะแนวทางคำปรึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายกราบขอบพระคุณบิดา มารดาญาติพี่น้อง ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่สนับสนุนให้ปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วง

กิริกมล ฉายบัณฑิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
ความสำคัญของการศึกษาวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	9
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	9
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	9
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	9
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	9
ตัวแปรที่จะศึกษา	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
สมมติฐานการวิจัย	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเนื้องานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังพูด ภาษาอังกฤษ	34
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	58
งานวิจัยในประเทศ	58
งานวิจัยต่างประเทศ	62
3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
การกำหนดกลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	65
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	77
วิธีการดำเนินศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	97
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	98
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	107
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	212

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายละเอียดเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้.....	67
2 เกณฑ์กำหนดการให้คะแนนการวัดทดสอบแบบสัมพัทธ์.....	72
3 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ.....	74
4 รูปแบบการดำเนินการทดลองแบบRandomized Control Group Pretest-Posttest.....	77
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	85
6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	86
7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	86
8 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง.....	87
9 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	87
10 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	15
2 องค์ประกอบของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบันนั้นเกิดการติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็วผ่านเทคโนโลยีระบบคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการแสวงหาความรู้เพื่อการศึกษา การนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการประกอบอาชีพ และสร้างวิสัยทัศน์แนวใหม่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมสร้างเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในตนเองและยอมรับความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้คนมากยิ่งขึ้นตลอดจนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นจะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพในมิติต่างๆด้วย(ภาษาต่างประเทศ Foreign Languages.2560: ออนไลน์) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลก ถือได้ว่าเป็นภาษานานาชาติของมนุษยชาติที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันเนื่องจากผู้ที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านภาษาและวัฒนธรรม เมื่อต้องติดต่อประสานงานระหว่างกันนั้นจำเป็นต้องใช้ภาษากลางในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่รองลงมาจากภาษาประจำชาติ และทุกชาติทุกภาษาจึงได้บรรจุภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรของการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาลดชีวิต ในโลกปัจจุบันที่กำลังเปลี่ยนไปและในอนาคตสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” หรือภาษาทำงาน โดยทุกอาชีพมีความเกี่ยวข้องที่จะต้องใช้ภาษา ทั้งในด้านการทำงาน การแสวงหาความรู้ การเผยแพร่วัฒนธรรม การติดต่อธุรกิจ การท่องเที่ยว การเมืองการปกครอง เราจึงต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเป็นประตูไปสู่อนาคตที่ก้าวหน้าและสร้างความร่วมมือในประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียนให้เกิดความเจริญเติบโตต่อไปในปี พ.ศ.2558 จะเป็นปีที่ประเทศไทยจะต้องเข้าร่วมสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนภาษาอังกฤษจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูแห่งประชาคมอาเซียนให้ประเทศไทยเข้าร่วมสมาคมกับประเทศสมาชิกได้อย่างสมภาคภูมิ(สถาบันFMCP English. 2557: ออนไลน์)

กระทรวงศึกษาธิการ(ศธ.) (2 5 4 : 8 - 2 0)ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1-4 (ประถมศึกษาปีที่1-มัธยมศึกษาปีที่6) ไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจในการฟัง-พูด อ่าน เขียน พร้อมทั้งสามารถให้เข้าใจถึงความแตกต่างของภาษาตลอดจนสามารถเข้าถึงวิถีแห่งความคิด สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ตลอดจน ประเพณีและวัฒนธรรม ทั้งยังมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ชีวิตประจำวันและใช้แสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และ

การศึกษาที่ระดับสูงขึ้นได้ ช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยพยายามเพิ่มขีดความสามารถส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการประกาศนโยบายให้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 กำหนดการเรียนการสอนตั้งแต่ประถมศึกษาเป็นต้นไป ในปี พ.ศ. 2538 และได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียน English Program (โรงเรียน EP) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอน แต่ผลที่ได้ก็ยังไม่ได้พัฒนาความรู้ความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษมากนักซึ่งข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควรนั้น สังเกตได้จากผลการประเมินด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GAT) วิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษาพ.ศ.2537ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่ามีคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ย 14.94, 12.91 และ 16.23 ตามลำดับ(จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน) และเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นๆ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำสุด (แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549–2553).2560: ออนไลน์)

แม้ข้อมูลในปี พ.ศ.2557ประเทศไทยได้มีการสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดยจัดสอบ 8 กลุ่มสาระทุกช่วงชั้นคือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ และการงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ผู้สอบ 731,106 คนคะแนนเฉลี่ย 36.02 คะแนนสูงสุด 100 ต่ำสุด 0 คะแนน (สำนักข่าวไทย. 2557:ออนไลน์) ซึ่งค่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษนั้นต่ำมาก

ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือโอเน็ต ปี พ.ศ.2558 นักเรียนไทยได้คะแนนภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 23.44 จากคะแนนเต็ม 100 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ย 2 อันดับรั้งท้ายกับวิชาคณิตศาสตร์ รวมถึงจากข้อมูล EF (English Proficiency index) ปี 2015 เปิดเผยข้อมูลความสามารถด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทยอยู่ลำดับที่ 62 ของโลกซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับต่ำมาก ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์อยู่ลำดับที่ 12 และมาเลเซีย อยู่ที่ 14 ซึ่งได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มระดับสูง (ผลคะแนนโอเน็ต. 2559:ออนไลน์)

ผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือโอเน็ต ปี พ.ศ. 2559 โดยสรุปวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบ วิชาภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบ 724,336 คน คะแนนเฉลี่ย 34.59ซึ่งภาพรวมผลสอบโอเน็ต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ปีการศึกษา 2559 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผลสอบปีการศึกษา 2558 แต่คะแนนก็ยังสูงขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2560:ออนไลน์)จะเห็นได้ว่าทั้งในอดีตที่ผ่านมาจนกระทั่งปัจจุบันคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือโอเน็ตนั้น คะแนนยังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน

ถึงแม้ว่า ประเทศไทยจะมีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้แล้วนั้น แต่ก็ยังมีกลุ่มนักเรียนและคนไทยจำนวนมากที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ทั้งที่เรียนมาเป็นระยะเวลายาวนานมากกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่มีคุณวุฒิด้านการศึกษาทั้งปริญญาตรี โท และเอก ก็ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ คล่องเท่าที่ควร(ฟาฏินา วงศ์เลขา. 2553:ออนไลน์) นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญจึงได้เสนอวิธีการต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อการแก้ปัญหาดังนี้“การที่จะแก้ปัญหาภาษาอังกฤษบกพร่องของคนไทยนั้น เราควรจะรวมวิธีการสอนแบบโฟนิคส์ และวิธีสอนอ่านเป็นคำเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และฝึกภาษาจนเกิดความชำนาญคล่องแคล่ว มี 7 ขั้นตอนรวมทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียนเข้าด้วยกัน เป็นการสอนภาษาอังกฤษด้วยกรอบของทฤษฎีใหม่ ดังนี้ ด้านทักษะการอ่าน วิธีการสอนอ่านที่ได้ผลที่สุดจะต้องประกอบด้วย การปูพื้นฐาน 3 ประการคือ 1)การฝึกให้รู้จักหน่วยเสียงทุกเสียงของภาษาอังกฤษ (phonemic awareness) การฝึกทักษะการฟัง 2)การฝึกโฟนิคส์ (phonics) เพื่อเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง หรือการฝึกอ่านออกเสียงอย่างเป็นระบบ 3)การฝึกทักษะภาษาอังกฤษต่อ ด้วยวิธีการของการสอนอ่านเป็นคำ (whole word method) หรือแบบองค์รวม (whole language) โดยต้องฝึกจนชำนาญ แล้วควรนำความรู้มาใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติจริง เช่น อ่านนิทาน สารคดี ข่าว บทความ ซึ่งถ้าผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษมากก็จะสามารถมีทักษะการเขียนมากขึ้น ซึ่งการสอนทฤษฎีใหม่นี้จะรวมการพัฒนาทุกทักษะเข้าด้วยกัน” (ดร.อินทิรา ศรีประสิทธิ์. 2553:ออนไลน์)

ดังนั้นในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรปรับวิธีการใหม่ซึ่งแต่เดิมนั้นจะมุ่งเน้นทักษะด้านไวยากรณ์และการแปลเป็นหลักซึ่งทำให้นักเรียนไม่ได้พัฒนาทักษะทางภาษาเท่าที่ควร การจะพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยสถานการณ์ในชีวิตประจำวันเป็นตัวกลางในการสื่อสาร เช่น ชีวิตประจำวันในปัจจุบันเขาก็ต้องพบเห็นบทบาทของภาษาอังกฤษในหลายด้าน สื่อ ป้าย โฆษณา สินค้า คำอธิบายเครื่องมือ และบางภาษาพูดที่มาจากภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมานั้นจะช่วยยกระดับให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจอยากรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นจากการพบเห็นสื่อในชีวิตประจำวัน แต่สภาวะสังคมก็เปิดโอกาสน้อยมากที่จะให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการฟังและการพูดมีโอกาสได้ใช้น้อยมาก ซึ่งภาระในการจัดการสอนนั้นจะมองไปที่ตัวครูผู้สอนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ประเด็นนี้ได้มีการอภิปรายคิดค้นวิธีการมากมาย แต่ก็ยังไม่มีวิธีการใดได้ผลดีที่สุด แต่ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งก็ยังคงอยู่ที่ตัวครูผู้สอน เพื่อให้หลักสูตร บทเรียน และวิธีการสอนให้ได้ผลลัพธ์ตามจุดมุ่งหมาย โดยครูจะต้องมีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษครบถ้วนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน นอกจากครูจะมีความสามารถทางภาษาแล้ว ครูต้องเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของภาษาอังกฤษด้วยว่าแตกต่างจากภาษาไทยอย่างไร เพื่อจะได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ถูกวิธีและมีประสิทธิภาพสาเหตุเนื่องมาจากการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองจึงต้องอาศัยความคุ้นชินในการพูดซึ่งหากเรามีเวลาในการฝึกทักษะการสื่อสารในการพูดน้อย ก็จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษา หรือความกล้าแสดงออกในการสื่อสารก็จะลดลงไปด้วย

อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ยังคงใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษลดลงทั้งนี้การที่จะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้นั้น การมีความรู้ด้านไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวคงจะไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ แต่ยังรวมไปถึงความสามารถในการเข้าใจและวิเคราะห์รูปแบบในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ได้ (เยาวลักษณ์ บุญศิริ. 2524: 2)

นอกจากปัจจัยสำคัญจากตัวครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้ว สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนก็มีผลกระทบอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียน เช่น จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมาก ชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษมีน้อย ขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญด้านการพูดออกเสียงภาษาอังกฤษ การตั้งวัตถุประสงค์ที่เน้นการทดสอบด้านไวยากรณ์และการวัดประเมินผลในรูปแบบของคะแนนตัวเลข จะเป็นอุปสรรคที่ทำให้ทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ ปัจจัยอันเกิดจากผู้เรียนเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเช่นกัน สาเหตุก็มาจากการที่ผู้เรียนรู้สึกอาย เมื่อจะต้องพูดภาษาอังกฤษ ก็จะพูดเบาเพราะกลัวความผิดพลาด กลัวถูกผู้อื่นดูถูกว่าไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ และปัญหาด้านวัฒนธรรม เรื่องการพูดแบบลูกผสม คือ ภาษาอังกฤษคำ ภาษาไทยคำ เป็นเรื่องไม่เหมาะสม เพราะคนไทยต้องพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ทำให้ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในชีวิตจริง (Mwangati. 2545: 64-71)

ดังนั้นจึงควรปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษใหม่ ให้เป็นการเรียนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร (Communicative Approach) และลดการเรียนไวยากรณ์ลง ทั้งนี้ให้นักเรียนทุกคน มีความเสมอภาคในโอกาสเรียนภาษาอังกฤษแนวทางในการพัฒนาไปสู่เป้าหมายคือ กิจกรรมการสอนเพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหาด้านทักษะทางภาษาอังกฤษจึงเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่ง (Little wood.1983: 20-21) แบ่งกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 2 ประเภท คือ 1) กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) 2) กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) การทำกิจกรรมในลักษณะเช่นนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมได้สำเร็จด้วยการใช้ทักษะการฟังพูด เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร สนทนา ได้ตอบ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

จากแนวทางการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่กล่าวมานั้น ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้จริง เนื่องมาจากการสำรวจปัญหาด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คือ การสำรวจความคิดเห็นของซอร์ว(1981) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของชาวสิงคโปร์จำนวน 170 คน ชาวอินเดีย 342 คน และคนไทย 313 คน พบว่า เมื่อถามความเห็นว่ามี 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน คิดว่าทักษะใดมีปัญหามากที่สุด ปรากฏว่าใน 3 กลุ่มนี้บอกว่า ตนเองมีปัญหาด้านการพูดมากที่สุดโดยระบุว่ามีปัญหาถึงร้อยละ 62 และต้องการจะพัฒนา

ตนเองด้านนี้ให้ดีขึ้นถึงร้อยละ 88 แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ดังนั้นในการฝึกฝนภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพเพียงไรขึ้นอยู่กับวิธีการฝึกฝนทางการออกเสียงซึ่งจะเกี่ยวเนื่องกับการฟังและจะกล่าวในตอนถัดไปมีบุคคลเป็นจำนวนมากที่มีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่แม่นยำและรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษมากพอสมควร แต่ก็ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างสัมฤทธิ์ผลดังตั้งใจเมื่อต้องสื่อสารกับชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา หรือในบางครั้งเมื่อสื่อสารแล้วเกิดความคับข้องใจภายในตนเองเนื่องจากผู้ฟังไม่เข้าใจเรื่องราวที่ตนพูด หรือฟังแล้วเกิดอคติขึ้นโดยที่ผู้พูดไม่ได้ตั้งใจทำให้เกิดขึ้นและไม่ทราบสาเหตุซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นสำคัญมากและเกี่ยวเนื่องกับทุกทักษะการสื่อสาร (พิณทิพย์ทวยเจริญ.2539: 6) กระทรวงศึกษาธิการเองก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ และแก้ปัญหาด้านการพูดออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนด้วยการพิมพ์คู่มือแนะนำครูผู้สอนให้นักเรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษและได้เน้นถึงความสำคัญของการสื่อสารว่า การพูดให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องพูดให้ถูกต้องมิใช่เพียงพูดได้คล่องแคล่วเท่านั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับทักษะการฟัง อ่าน และเขียน แต่สภาวะการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดมากนักเนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีจำนวนมากถึง 40-60 คน จึงส่งผลให้โอกาสในการฝึกพูดของนักเรียนจึงมีน้อย อีกประการหนึ่งคือจำนวนชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนสามารถฝึกพูดและฝึกออกเสียงได้เต็มที่

(การสอนภาษาอังกฤษ: 2524: 2)

การวัดความสามารถทางภาษาและการตั้งวัตถุประสงค์ในการสอน ก็เป็นอุปสรรคหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนไม่สนใจที่จะพัฒนาด้านการพูดการออกเสียงเพราะการวัดและประเมินผลมักออกมาในรูปแบบการทดสอบด้านไวยากรณ์ การทดสอบด้านการเขียนและการทดสอบด้านการอ่าน อาจจะมีบ้างที่มีการทดสอบด้านการพูด แต่จะให้ความสำคัญน้อยกว่าทักษะด้านอื่นๆ เสมอ

ซึ่งทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ต้องคำนึงถึงความคิดที่ต้องการแสดงออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ ตลอดจนการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย ทักษะการพูดจึงต้องใช้เวลาในการฝึกฝนค่อนข้างมากส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองในการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นนั่นเองอย่างไรก็ตามในกระบวนการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น มักมุ่งเน้นแต่ผลสัมฤทธิ์ที่วัดออกมาในรูปแบบของคะแนนตัวเลขที่จับต้องได้ และด้วยแรงกดดันด้านการสอบนี้จึงเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในทักษะการพูดค่อนข้างน้อย ในทางกลับกันครูผู้สอนก็เป็นหนึ่งสาเหตุที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะประเทศของเรายังขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ หากครูสามารถเป็นต้นแบบในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ก็จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามแบบฉบับของเจ้าของภาษา (เมตต์รวี. 2555: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

ดังนั้นทักษะที่ควรต้องได้รับการพัฒนาคือทักษะการพูดและการฝึกทักษะการพูดให้ได้ดีนั้นต้องมีพื้นฐานมาจากทักษะการฟังด้วย เนื่องจากทักษะการฟัง เป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการรับสารและตีความหมายซึ่งผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะสามารถพูดตอบโต้ อ่าน และเขียนได้ ซีบี พอลสันและคณะ (C.B.Plauston and Others 1976: 131-132) ได้กล่าวถึงทักษะการฟังสอดคล้องกับผลการวิจัยของแรนคิน (Rankin. 1982: 523) พบว่าทักษะการฟังควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรกเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้มากในชีวิตประจำวัน การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของการพูด ซึ่งผู้ที่สามารถพูดได้ย่อมมาจากทักษะการฟังที่ดี โรเจอร์สกอต (Roger Scott.1981: 70) และการพูดก็เป็นทักษะที่ซับซ้อนเช่นกัน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจหรือจดจำ แต่จะต้องมีแรงจูงใจและความถนัดของผู้เรียนและขึ้นอยู่กับคุณภาพในการสอนของครูด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(ม.จร.) (2525: 16) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษทักษะทั้งการฟังและการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นในการติดต่อสื่อสารตามธรรมชาติโดยเริ่มจากการสื่อสารทางวาจาของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดได้พูดและสามารถตอบสนองภาษาให้ตรงกับความต้องการของผู้พูดได้ ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ทักษะการฟังและการพูดไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะทักษะการฟังเป็นทักษะการรับ (Receptive skill) และการพูดเป็นทักษะการส่งภาษากลับแสดงออก (Productive skill) ที่ต้องใช้ควบคู่กันไป (Byrne.1996: 8)

และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเมื่อปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพทางการใช้ภาษาอังกฤษแล้ว ประเด็นที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือการสร้างความสนใจหรือการสร้างแรงจูงให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2542:87) ซึ่งการสร้าง ความสนใจ ทักษะนี้ คือ ความรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นผลมาจากการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการรับรู้และแสดงออก 4 ประการ คือ 1) Cognitive Component ขั้นรับรู้ด้วยประสาทการรับรู้ต่าง ๆ 2) Affective Component การเกิดความรู้สึก ชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ 3) Evaluation Component การประเมินผลรับรู้ได้ว่า ดี ไม่ดี เกิดประโยชน์หรือไม่ 4) Behavior component ขั้นที่สามารถแสดงพฤติกรรมได้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษากล่าวเสมอว่า หากนักเรียนเริ่มเรียนภาษาด้วยความรู้สึกกลาง ๆ คือไม่รู้สึกเกลียดหรือชอบ การจัดสภาพการเรียนการสอนเพื่อรับรู้ภาษาใหม่จะมีผลต่อความสนใจของนักเรียน ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นพื้นฐานที่ช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนจำไม่น่าเบื่อ มีความสนุกสนาน ซึ่งในบางครั้งตัวครูผู้สอนเองมักมองข้ามความสำคัญของเรื่องนี้ เพราะกังวลเกี่ยวกับเนื้อหาการสอน

ดังนั้นครูจึงควรคำนึงถึงการสร้างบรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างยิ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ให้ความช่วยเหลือเป็นกันเอง สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่น พัฒนาผู้เรียน ทำกิจกรรมระหว่างกัน ให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน (จรรยา วิรุฬห์รัตน์. 2524: 13-15)

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ พบว่า วิธีที่จะส่งเสริมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตลอดจนส่งเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนคือ การสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ โดยงานปฏิบัติจะเป็นเครื่องมือสื่อกลางที่สร้างขึ้นเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ผู้เรียนจะได้ทำชิ้นงาน(task) ในการพัฒนาทักษะทางภาษาและผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายสร้างเสริมประสบการณ์ การเรียนที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริงทอร์ (Todd.2001: unpage)เชื่อมโยงกับการสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการสื่อสารผ่านกระบวนการทางสังคม ไวท์สกอตสกี (Vygotsky.1978: unpage) กล่าวไว้ว่า ในการเรียนรู้ภาษาที่สองผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อสารผ่านกระบวนการทางสังคม เกิดการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจ โดยริชาร์ด และโรเจอร์ (Richard; & Rodgers. 2002: 235) นำเสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติและผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมงานปฏิบัติเพื่อนำมาใช้ในงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีตลอดจนสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในชั้นเรียนดังนี้นงานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw task) กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลในภาพรวมและจากนั้นจะแยกข้อมูลเป็นส่วนย่อยๆ กิจกรรมจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อเมื่อทุกคนในกลุ่มนำข้อมูลในส่วนที่ตนรับผิดชอบมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนเพื่อนำมาซึ่งมีข้อมูลภาพรวมให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุดงานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task) กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันเพื่อเติมข้อมูลในส่วนที่หายไปให้เนื้อหาเกิดความสมบูรณ์ งานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange task) เป็นกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่างๆนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องบรรลุข้อตกลงร่วมกัน แต่จะเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดในการโต้แย้งแสดงความคิดเห็น

จากการศึกษาผลงานวิจัยของลัดดาวัลย์อาร์มพร (2547) บัญชาอยู่ยง (2551) นรมนแก้วบุรี (2552) เรณู รื่นยุทธ (2553) และทองใบทองภูบาล (2553) ได้นำการสอนแบบเน้นกิจกรรมงานปฏิบัติไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและมีความสนใจในการเรียนและทักษะทางสังคมที่ดีขึ้นจากการใช้รูปแบบกิจกรรมปฏิสัมพันธ์จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในการสื่อสารฟังและการพูดได้ เนื่องจากทำให้ผู้เรียนเกิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิบัติชิ้นงาน มีปฏิสัมพันธ์ในการโต้ตอบเพื่อทำกิจกรรม ระหว่างกัน ทั้งรูปแบบกิจกรรมงานคู่ การอภิปราย แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่ม การเจรจาวางแผนการทำงานร่วมกับเพื่อนและครู โดยสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์และการใช้ภาษาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและสร้างเสริมบรรยากาศให้มีชีวิตชีวาในชั้นเรียน จึงเป็นที่มาทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ขวนขวายหาความรู้ผ่านการใช้ทักษะ ประสพการณ์ผ่านชิ้นงานปฏิบัติ เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออกในการใช้ภาษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างกับบุคคล และเกิดแรงจูงใจ ทักษะที่ดีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนา ตนเองได้จากการนำความรู้ในชั้นเรียนมาบูรณาการเมื่อต้องนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ ต่างๆและในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม โดยมีความมุ่งหมาย ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอน แบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
5. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เกิด รูปแบบ วิธีการ ในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้นและพัฒนาสื่อการ เรียนการสอนเพื่อสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสร้างเสริมศักยภาพ ผู้เรียนด้วยกิจกรรมชิ้นงานปฏิบัติที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาทั้ง

ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนก็จะมีชีวิตชีวาเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูนักเรียน ตลอดจนสร้างเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางผึ้ง อำเภอนือคลอง จังหวัดกระบี่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 รวม 3 ห้องเรียน จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางผึ้ง อำเภอนือคลอง จังหวัดกระบี่ จำนวน 80 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มจากห้องเรียนจำนวน 3 ห้องเรียน จากนั้นใช้การจับสลากเพื่อแบ่งนักเรียนเป็น 2 ห้องเรียนโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) แล้วจากนั้นจับสลากเพื่อจัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random assignment) โดย กลุ่มทดลอง มีจำนวนนักเรียน 40 คน ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และกลุ่มควบคุม มีจำนวนนักเรียน 40 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการสอนจริง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 19 คาบ รวม 57 คาบ คาบละ 60 นาที ทั้งนี้ใช้เวลาทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 2 คาบ รวม 61 คาบ โดยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1. ประเมินผู้เรียนและทดสอบก่อนเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	2 คาบ
2. ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ และการสอนแบบเดิม	57 คาบ
3. ทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	2 คาบ
	รวม 61 คาบ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียน “Say Hello 6” ของนางกุศยา แสงเดช และคณะ สำนักพิมพ์แม็คซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้ และตรงตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้รายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยมีการปรับปรุงเนื้อหาให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้ดังนี้

1. Personal Identification

2. Healthy

3. Shopping

4. Food and Drink

โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน แบ่งเป็น

1.1 การสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

1.2 การสอนแบบเดิม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หมายถึง การสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการฝึกสื่อสาร สนทนาโต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้สอนกับ ผู้เรียน และผู้เรียนลงมือปฏิบัติชิ้นงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยผ่านกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ได้แก่ 1.งานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw task) 2.งานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task) 3. งานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น (Opinion Exchange task) ซึ่งสามารถจัดเป็นแผนการสอนตามขั้นตอนดังนี้ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre- task) เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อการเข้าสู่บทเรียนและ การปฏิบัติชิ้นงาน อธิบายหัวข้อ จุดประสงค์ การประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการ ปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ จากนั้นผู้สอนเริ่มทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น การถาม – ตอบ คำศัพท์ ทบทวนโครงสร้างประโยค เป็นต้น เพื่อสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนถ่ายทอดความรู้ เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน(During-task) ผู้เรียนปฏิบัติชิ้นงาน (Task)ตามที่ได้รับมอบหมายตามหัวข้อที่กำหนดให้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ดังนี้ เช่น รูปแบบงานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อ ข้อมูล (Jigsaw task) ตัวอย่าง กิจกรรมเป็นการแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อศึกษาเรื่องการทำอาหาร จากนั้นมี การแลกเปลี่ยนความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม จนครบถ้วนตามหัวข้อ แล้วนำข้อมูลที่ได้มา จัดทำเป็นสมุดเมนูอาหาร รูปแบบงานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task)การ สัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัวจากเพื่อนและนำข้อมูลเหล่านั้นมาเติมลงในใบงานให้สมบูรณ์การขอข้อมูล สอบเรื่องสินค้าและราคา

จากนั้นนำมาเติมลงในแบบฝึกหัดให้ครบถ้วน รูปแบบงานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange task) ตัวอย่าง กิจกรรม การอ่านกรณีศึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพเป็นต้นผู้เรียนจะมีการวางแผน (Planning) เพื่อเตรียมเวลาสำหรับการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอชิ้นงานเป็นกลุ่มหรือคู่และการนำเสนอ (Report) จะเป็นการรายงานหน้าชั้นเรียนเพื่อทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษามา ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นด้านภาษา (Language Focus) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติชิ้นงานเสร็จแล้วก็จะมีการประเมินผลงานของตนเองด้วยการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางภาษาเช่น การออกเสียงคำยาก โครงสร้างประโยคใดที่ยังไม่เข้าใจ จากนั้นจะเป็นการฝึกฝนการใช้ภาษาอีกครั้งเพื่อให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วภายใต้การแนะนำช่วยเหลือจากผู้สอนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ สามารถประเมินได้จากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ชิ้นงานและการนำเสนอข้อมูลแลกเปลี่ยนหน้าชั้นเรียน

2. การสอนแบบเดิม หมายถึง คือการสอนโดยทั่วไปที่เน้นคู่มือครูเป็นสำคัญและเน้นไวยากรณ์การแปล ไม่เน้นทักษะการฟังและการพูด การเรียนเน้นการท่องจำและฝึกฝนการใช้ภาษาตามรูปแบบที่ครูกำหนดให้ ผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญมากกว่าผู้เรียนเนื่องจากเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาทำให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้และมีส่วนร่วมในการเรียนค่อนข้างน้อย ขั้นตอนวิธีสอนการสอนแบบเดิมประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนและให้ผู้เรียนออกเสียงตาม จากนั้นแปลคำศัพท์ ผู้สอนให้ตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่จากนั้นสอนโครงสร้างประโยค อธิบายกฎเกณฑ์การใช้ไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบ ยกตัวอย่างประกอบ

2. ขั้นฝึก (Practice) ผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมชิ้นงานตามที่ได้รับมอบหมายในเนื้อหาแต่ละหัวข้อโดยฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาฝึกการสนทนา ถาม ตอบ แต่จะมีรูปแบบการฝึกซ้ำซึ่งผู้เรียนต้องฝึกการพูดตามผู้สอน ทีละประโยคและฝึกฝนจนกว่าจะสามารถพูดได้

3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เมื่อผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาเสร็จ จะมีการประเมินผลการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทำการบ้าน แบบฝึกหัดเพิ่มเติม ท่องจำชนิดคำ เปลี่ยนแปลงรูปคำ แปลข้อความภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาตนเอง และมีการฝึกนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีทักษะการส่งสารผ่านการพูด และการรับสารผ่านการฟัง จุดประสงค์เพื่อให้สามารถสื่อสารได้เข้าใจตรงกันและนำมาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ ผ่านการสนทนาโต้ตอบ ดีความมีการใช้กิจกรรมการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น การสนทนาโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน การฟังเพื่อเติมคำตอบที่ถูกต้องลงในช่องว่าง การแลกเปลี่ยนข้อมูลในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบและกระจายข้อมูลไปยังผู้อื่นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของชิ้นงาน ซึ่งความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษนี้ สามารถวัดและประเมินผลจาก ชิ้นงาน (Task) และวัดผลภาพรวมจาก

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ(pretest-posttest) ใช้แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือประเมินจากเกณฑ์ 4 ด้านคือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การสื่อความหมาย ความถูกต้องของภาษา และการใช้คำศัพท์

มีเกณฑ์การประเมินรายข้อแบบชนิดประเมินค่า(Rating scale)มาตราวัดของลิเคิร์ต

(Likert 's scale) 5 ระดับคือ

ระดับ 5 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ดีมาก

ระดับ 4 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ดี

ระดับ3 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ปานกลางค่อนข้างดี

ระดับ 2 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ พอใช้

ระดับ 1 หมายความว่า ควรปรับปรุง

และซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว

4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกที่จดจ่อ ชอบ

โน้มน้าวที่จะเข้าหาเข้าร่วมกิจกรรมเอาใจใส่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเฉพาะและจะทำสิ่งนั้นจนเกิดผลสำเร็จดังที่ได้ตั้งความมุ่งหมายเอาไว้ เป็นศักยภาพภายในตัวบุคคลที่แสดงออกในการทำกิจกรรมใดๆ ซึ่งความสนใจจะส่งผลกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษวัดได้จาก แบบประเมินความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า (Rating scale)มาตราวัดของลิเคิร์ต

(Likert 's scale) 5 ระดับคือ

ระดับ 5 หมายความว่า มีความสนใจอย่างมากที่สุด

ระดับ 4 หมายความว่า มีความสนใจอย่างมาก

ระดับ 3 หมายความว่า มีความสนใจในระดับ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายความว่า มีความสนใจเพียงเล็กน้อย

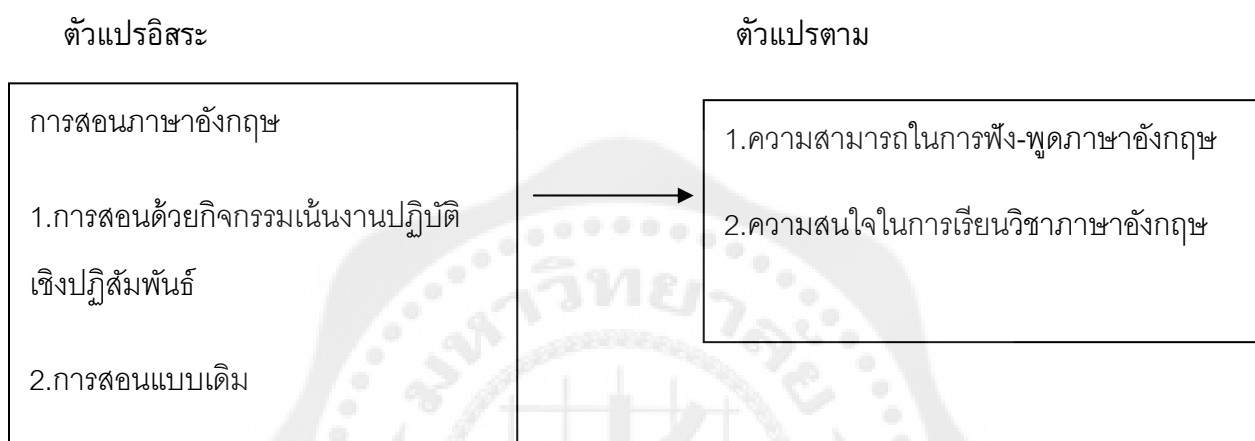
ระดับ 1 หมายความว่า ไม่มีความสนใจ

ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการและทฤษฎีการสอนแบบพึ่งตนเอง(Self access) แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) แนวการสอนที่มุ่งเน้นสถานการณ์ (Situating approach)และการสอนตามแนวธรรมชาติของ แครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell .1988 :94)มาประยุกต์ใช้ในการ

วิจัยด้วยการจัดการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิบัติชิ้นงาน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสแสดงออกทางภาษาผ่านการฟังข้อมูลจากเพื่อนหรือครู และตีความแปลความเป็น การพูด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันให้ชิ้นงานนั้นสำเร็จลุล่วง และสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ในชั้นเรียนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน พร้อมกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยการนำตนเอง พัฒนาตาม ศักยภาพในวิชาภาษาอังกฤษ ดังภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมแบบเดิมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
5. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.1 นิยามของงานปฏิบัติ
 - 1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ
 - 1.3 องค์ประกอบของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ
 - 1.4 นิยามของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.5 ขั้นตอนวิธีการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.6 รูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.7 รูปแบบการปฏิสัมพันธ์
 - 1.8 ประโยชน์ของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม
 - 2.1 นิยามของการสอนแบบเดิม
 - 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนแบบเดิม
 - 2.3 ขั้นตอนวิธีการสอนแบบเดิม
 - 2.4 รูปแบบกลวิธีการสอนแบบเดิม
 - 2.5 ประโยชน์ของการสอนแบบเดิม
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 นิยามของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 3.3 องค์ประกอบของความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
 - 3.4 ขั้นตอนวิธีการสอนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
 - 3.5 รูปแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 3.6 การวัดและการประเมินผลทางการสอนภาษา
 - 3.7 วัตถุประสงค์ของการวัดและการประเมินผลทางการสอนภาษา
 - 3.8 ทิศทางและแนวโน้มของการทดสอบทางภาษา
 - 3.9 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการทดสอบทางภาษา
 - 3.10 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
 - 3.11 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.1 นิยามของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสนใจ
 - 4.3 องค์ประกอบของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.4 ลักษณะของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.5 วิธีการสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.6 การวัดและประเมินผลความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

1.1 นิยามของงานปฏิบัติ

ริชาร์ดแพลตและเวเบอร์(Richard; Platt and Webber.1985: unpage)ได้กล่าวถึงงานปฏิบัติไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องสร้างขึ้นหรือปฏิบัติขึ้นเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจทางภาษา และแปลผลข้อมูลผ่านกระบวนการทางภาษาเพื่อนำไปใช้ เช่น กิจกรรมการฟังที่สัมพันธ์กับการเขียน ใช้การวางแผนที่ขณะที่ฟังเทป ฟังคำสั่งและปฏิบัติตามได้ ผู้สอนต้องสร้างกิจกรรมเพื่อการพัฒนาระบวนการทางภาษาให้มีความหลากหลายและเน้นการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาใช้ในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับครอค; และพรานู.(1986,1987: unpage) ที่ว่า งานปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะและเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดข้อมูลทางภาษา ผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลกระบวนการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตามปกติ (Long. 1985: unpage) กล่าวถึงงานปฏิบัติไว้ว่า เป็นงานที่ได้รับมอบหมายหรืองานที่เกิดขึ้นชีวิตประจำวันอาจมีผลตอบแทนหรือไม่มีผลตอบแทน และมีการประเมินผลจากการปฏิบัติงาน นอกจากนี้อีลิส(Ellis. 2003: 9-10)กล่าวถึงงานปฏิบัติและให้ความหมายเพิ่มเติมไว้อีกคือ

1. งานปฏิบัติเป็นงานที่ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการวางแผนเตรียมการเรียนการสอนและมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
2. งานปฏิบัติ สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสื่อสารและเน้นการฝึกใช้ความหมายทางภาษาและสามารถใช้ภาษาเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
3. งานปฏิบัติเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและมีความเหมาะสม
4. งานปฏิบัติ ครอบคลุมการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารครบถ้วนทั้งทางด้านการฟังพูดอ่านและเขียนสามารถถ่ายทอดออกมาเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้

5. งานปฏิบัติ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ และปฏิบัติงานนั้นๆจนสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์

6. ผลจากการปฏิบัติชิ้นงานต้องมีความชัดเจนและสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมายนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอย่างสมบูรณ์

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า งานปฏิบัติคือ กิจกรรมชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือสื่อกลางให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยได้ใช้ทักษะทางภาษารอบด้านทั้ง การฟัง พูด อ่าน เขียน และได้มีโอกาสได้ใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ และจะมีการประเมิน วัดผล เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของงานเป็นระยะๆ

1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งทางด้านข้อมูลข่าวสาร ความรู้ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ได้เกิดความเคลื่อนไหวสิ่งต่างๆเหล่านี้อย่างรวดเร็ว รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทางภาษามีความสำคัญมากที่จะทำให้ผู้เรียนอยู่ในโลกของความรู้ด้วยการพัฒนาทางทักษะวิธีการสอนแบบเดิมจึงไม่สามารถตอบสนองเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันได้การสอนภาษาจึงต้องเปลี่ยนไปและเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ทางการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นเพื่อพัฒนาตามศักยภาพการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ (Task-based instruction) จึงได้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและทันต่อกระแสโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปผู้เรียนจะมีโอกาสได้เรียนภาษาตามธรรมชาติการเรียนรู้และฝึกฝนประสบการณ์ทางการใช้ภาษาผ่านการลงมือปฏิบัติงานการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัตินี้เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ซึ่งเน้นผู้เรียนแบบพึ่งตนเอง (Self –access learning) แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) และแนวการสอนที่มุ่งเน้นสถานการณ์ (Situational approach)

การสอนในลักษณะนี้จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทความรับผิดชอบด้วยตนเองอย่างชัดเจน ผู้เรียนมีการพึ่งตนเองตัดสินใจวางแผนการเรียนเอง ผู้สอนเป็นแต่เพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น (Dickinson. 1987) ซึ่งการที่นักเรียนจะสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้นั้น นักเรียนต้องมีบทบาทสำคัญ มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการปฏิบัติชิ้นงาน (task) ซึ่งชิ้นงาน จะเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอนเน้นงานในที่นี้ได้ให้ความหมายและเรียกกันว่างานปฏิบัติงานปฏิบัติจะต้องสามารถเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากในการพัฒนาการเรียนการสอนทางภาษา จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ทางภาษาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษามากที่สุด ผู้เรียนจะเรียนตามความถนัดและความสามารถของผู้เรียน การเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นโดยที่ผู้เรียนคาดไม่ถึง(Subconscious learning) เพราะเป็นไปโดยธรรมชาติโดยการเริ่มต้นจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย หลังจากนั้น

ผู้เรียนจึงได้เกิดการวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในเวลาเดียวกันและจะสามารถช่วยให้การสื่อสารดีขึ้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนี้แคชเชน

(Krashen.1981: 12-18,23) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เรียนรู้ตามธรรมชาติได้เนื่องมาจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนจะต้องเกิดความรู้ในตัวภาษา (Linguistic Knowledge) โดยเริ่มต้นการสังเกต ตั้งสมมติฐาน การทดลอง ผู้เรียนจะได้เกิดกระบวนการเรียนรู้จนมีคำศัพท์ในสมองที่เกิดขึ้นมากมายผู้เรียนจะสร้างระบบภาษาเป็นของตนเองผ่านการรวบรวมทางกระบวนการคิดและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการทำกิจกรรมงานปฏิบัติและเชื่อมโยงทักษะทางการสื่อสารทั้งทางด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถถ่ายทอดออกมาได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เช่น จากงานปฏิบัติที่แลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อสอบถามเส้นทาง การแนะนำตนเองและขอข้อมูลจากผู้อื่น งานปฏิบัติเหล่านี้ส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้สนับสนุนให้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ เกิดเป็นผลลัพธ์ในรูปแบบของชิ้นงานอย่างชัดเจน มีการวางแผนใช้งานเป็นเครื่องมือ และเป็นตัวกำหนดวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมเหล่านั้นประสบความสำเร็จเอลลิส (Ellis. 2003: 9-10) และวิลลิส (Willis.1996: 9-10) นอกจากนี้ในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ดีนั้น บรรยายภาศในการเรียนรู้ต้องมีความผ่อนคลายและความเป็นกันเอง และสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพแห่งการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวการสอนที่มุ่งเน้นสถานการณ์(Situational approach) ที่จัดบริบทการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Herrington; Oliver.1998: unpage) มีลักษณะเกี่ยวข้องกับโลกที่แท้จริง (real world) กิจกรรมจะสัมพันธ์กับภาระงาน กระบวนการเรียนรู้สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนเนื่องจากการมีจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม บทบาทของครู ผู้เรียน ที่เน้นเป็นแบบความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และที่สำคัญมีการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงในระหว่างประกอบภารกิจ หรืองานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งนับเป็นการสะท้อนกลับความสำเร็จหรือความล้มเหลวเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

จากอิทธิพลของการสอนทั้งสามแบบที่กล่าวมาส่งผลให้เกิดการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความหมายมีการแสดงออกทางการใช้ภาษาฝึกความรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยการวางแผนทำชิ้นงานด้วยตนเอง และนำผลลัพธ์ชิ้นงานนั้น มาถ่ายทอดนำเสนอด้วยการฝึกฝนแลกเปลี่ยนทางภาษาให้เกิดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.3 องค์ประกอบของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ

แคนดลิน (Candlin.1987: 10-12)กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ เอลลิส (Ellis. 2003: 21) มีรายละเอียดดังนี้

1. จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมาย (Goal) หมายถึง การวางเป้าหมายหรือทิศทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้วัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานชิ้นนั้นๆ
2. ข้อมูลป้อนเข้า (Input) หมายถึง ข้อมูลที่จำเป็นใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งอาจเป็นข้อมูลทั่วไปหรือข้อมูลที่ได้จากสื่อ ซึ่งได้รับการนำเสนอจากผู้เรียนและผู้สอน รับรู้ผ่านทางสายตา และประสบการณ์ของผู้ร่วมกิจกรรมนำมาใช้ในงานให้เกิดความสมบูรณ์
3. ขั้นตอนของการปฏิบัติงาน (Procedures) หมายถึง การกำหนดระเบียบวิธีการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ
4. บทบาท (Roles) หมายถึง ความรับผิดชอบและหน้าที่ของผู้ที่อยู่ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งต้องแบ่งบทบาทกันอย่างชัดเจน
5. ผลลัพธ์ (Outcome) หมายถึง ผลสำเร็จที่ได้จากการปฏิบัติงานหรือเป้าหมายของงาน เมื่องานนั้นเสร็จสิ้นสมบูรณ์ผลลัพธ์นี้ได้จากการที่ผู้เรียนกำหนดเกณฑ์การประเมินและนำไปเชื่อมโยงกับงานที่จะเกิดขึ้น

แคนดลิน (Candlin.1987: 10-12) และ ไรท์ (Wright.1987: 19)ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์งานซึ่งสอดคล้องกับแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ

1. จุดมุ่งหมายเป็นวัตถุประสงค์ของการทำงานที่วางไว้เป็นแนวทางเพื่อให้งานนั้นๆ ประสบความสำเร็จ
2. ข้อมูลป้อนเข้า คือข้อมูลที่ใช้ในการทำงานซึ่งอาจได้มาจากสื่อหรือการรับรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียนหรืออาจเป็นปัจจัยในการในการทำงาน
3. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน คือ วิธีการขั้นตอนรายละเอียดในการทำงาน
4. บทบาท คือ ภาระหน้าที่ที่กำหนดให้ผู้เรียนและผู้สอนต้องปฏิบัติที่สัมพันธ์กับการทำงาน
5. ผลลัพธ์คือความสำเร็จจากการทำงาน

1.4 นิยามของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ คือกิจกรรมที่มีการโต้ตอบ การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้มีความกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้เมื่อนำคำว่างงานปฏิบัติมารวมกับรูปแบบกิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ก็จะเกิดเป็นนิยามกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์คือ กิจกรรมที่ใช้ทักษะทางการสื่อสารทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยผ่านการทำชิ้นงานในแต่ละกิจกรรมเซสซั(Sessom.D. 2008: 4(2), 86-96.)ได้วิจัยเรื่องInteractiveinstruction:Creatinginteractivelearningenvironments through tommorow'steachears. International Journal of Technology in Teaching and Learningพบว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้โดยอาจมีการแบ่งเป็นกลุ่มย่อย มีการสาธิตการถาม-ตอบ โดยเริ่มตั้งแต่การสร้างสมมติฐาน คำถาม การคาดเดาทำนาย แก้ปัญหาและหาเหตุผลเชิงวิเคราะห์(วัลลภ สันติประชา. 2553: ออนไลน์)

กล่าวโดยสรุปกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์จึงหมายถึง กิจกรรมที่เน้นภาระการทำงานเป็นสำคัญ มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความหมายและโต้ตอบระหว่างกันซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางระหว่างผู้สอนและผู้เรียนผ่านการลงมือปฏิบัติงานอย่างมีส่วนร่วมและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน

1.5 ขั้นตอนวิธีการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

วิลลิส (Willis.1996: 38-64,109-115) อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโท ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ แห่งมหาวิทยาลัย Aston Birmingham, United Kingdom ได้กล่าวถึง Task based learning (TBL) ว่า มีลักษณะสำคัญคือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้บทบาทของครูจะเป็นเพียงเตรียมจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนให้คำปรึกษา และเสนอแนะแนวทางอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุดหรือเรียกได้ว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น และ (Ellis. 2003: 244-262)ได้เสนอขั้นตอนเกี่ยวกับการสอนจัดด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) เป็นการแนะนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงานให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานจะได้มีแนวทางในการทำชิ้นงานนั้นๆผู้สอนจะมีการนำเข้าสู่บทเรียนและอาจให้ผู้เรียนทบทวนคำศัพท์หรือวลีหรือนำเสนอคำใหม่ๆเพื่อเป็นการทบทวนหรือกล่าวภาพรวมก่อนการปฏิบัติงานนั้นไม่ใช้เวลานานเกินไป กิจกรรมที่ทำ เช่น Classifying word and phrases ,Odd one out , Matching Phrases to the picture ,Memory Challenge, Brainstorming และ Mind mappingเพื่อกระตุ้นความพร้อมผู้เรียนก่อนการเรียนรู้

2. ขั้นตอนดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติงาน(Task Cycle)หรือ (During task)

ประกอบด้วย

2.1 ปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายในอาจการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารและความคล่องแคล่วเพื่อทำชิ้นงานในขั้นนี้เป็นการสื่อความหมายเท่านั้นไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก

2.2 การเตรียมนำเสนอ(Planning) ผู้เรียนเตรียมการรายงานผลจากการปฏิบัติงานนั้นคือการได้ใช้ภาษาต่อหน้าชั้นเรียน ครูคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียนขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ให้เวลากับผู้เรียนและช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เป็นการพัฒนาภาษาและเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของ Task –cycle

2.3 รายงานต่อชั้นเรียน (Report) ผู้เรียนเสนอผลงานการปฏิบัติต่อชั้นเรียนโดยคำนึงถึงรูปแบบของภาษาและความหมาย ฝึกความแม่นยำและความคล่องในการใช้ภาษา

3. ขั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) ประกอบด้วย

3.1 วิเคราะห์ (Analysis) การตรวจสอบ/อภิปรายลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษาผู้เรียนสะท้อนความเห็นเกี่ยวกับการทำงานของตนในTask- cycle

3.2 ฝึก (Practice) ทำความเข้าใจรูปแบบของการใช้ภาษาในชิ้นงาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนด้านไวยากรณ์และเข้าใจกฎเกณฑ์ของการฝึกปฏิบัติได้ถูกต้องสำหรับการจัดการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

วรรณ พัทธี ได้นำขั้นตอนของการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติมาประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ขั้นศึกษาภาระงาน ผู้สอนใช้การนำเสนอภาระงานตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมชิ้นงานในรูปแบบต่างๆ

2. ขั้นการจัดการความรู้ ครูแนะนำแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการจัดกิจกรรมนำเสนอผลงานการเรียนรู้ของตนเอง นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ คือ มีการพูดคุย ถาม ตอบ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ข้อมูลระหว่างกัน พฤติกรรมที่มุ่งเน้นคือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้และใช้ภาษาเพื่อการปฏิบัติกิจกรรมได้

3. ขั้นนำสู่งานปฏิบัติ นำความรู้จากการจัดการเรียนรู้มาใช้อย่างปฏิบัติในภาระงาน พฤติกรรมที่มุ่งเน้นคือ การลงมือปฏิบัติและการปรับใช้ความรู้

4. รู้ชัดหลักภาษา ครูร่วมวิเคราะห์การใช้ภาษาจากผลงานนักเรียน ครูเติมเต็มให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด พฤติกรรมที่มุ่งเน้นคือ การทบทวน ตรวจสอบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา สร้างความรู้ใหม่ให้ถูกต้อง

5. การพัฒนาผลงาน นักเรียนจะปรับแก้และพัฒนาผลงานให้มีรูปแบบภาษาที่ถูกต้องพร้อมรับการประเมิน

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนวิธีการสอนด้วยกิจกรรมมุ่งเน้นปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์จะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ๆดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Pre- task) คือ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อการเข้าสู่บทเรียนใช้เวลาไม่นานเกินไป ไม่ควรเกิน 20 นาที เพื่ออธิบายหัวข้อภาพรวมจุดประสงค์ของการทำชิ้นงาน และทบทวนคำศัพท์หรือทักษะความรู้เดิมเพื่อนำไปต่อยอดในกระบวนการถัดไป

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During –task) ซึ่งผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติชิ้นงาน (Task) พร้อมกับการฝึกฝนการใช้ภาษาจากนั้นผู้เรียนจะมีการวางแผน (Planning) เพื่อเตรียมเวลาสำหรับการใช้ภาษานำเสนอชิ้นงานตามที่ได้รับมอบหมายไม่ว่าจะเป็นงานกลุ่มหรืองานคู่ และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Report) เพื่อทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง

3. ขั้นมุ่งเน้นด้านภาษา (Language Focus) หลังจากผู้เรียนปฏิบัติชิ้นงานเสร็จแล้วจะมีการประเมินผลงานด้วยตนเองผ่านการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางภาษาว่าผู้เรียนเกิดปัญหาติดขัดส่วนใดของการใช้ภาษาบ้าง เช่น การออกเสียงคำศัพท์บางคำโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน จากนั้นจะเป็นการฝึกฝนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง เกิดความแม่นยำ และคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

1.6 รูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

พราบุ (Prabhu.1987: 46 -7) มีการแบ่งประเภทของงานปฏิบัติที่หลากหลาย และในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัตินั้นซึ่งมีจุดเริ่มต้นมาจากโครงการบังกาลอร์ ประเทศอินเดีย ซึ่งแบ่งประเภทรูปแบบกิจกรรมออกเป็น 3 หลักการดังนี้

1.6.1 กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล (Information gap) เป็นการถ่ายโอนข้อมูลและรับข้อมูลจากอีกฝ่าย และต้องมีการโต้ตอบกันให้ได้มาซึ่งข้อมูลจึงจะเกิดความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งสองฝ่าย เช่น การจับคู่ของสมาชิกซึ่งจะมีข้อมูลแต่ละส่วนไม่สมบูรณ์กัน ต่างฝ่ายต่างต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยการตอบโต้กัน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและทำกิจกรรมให้มีความสมบูรณ์

1.6.2 กิจกรรมช่องว่างของเหตุผล (Reasoning gap activities) ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลมาเพื่อใช้ในการอ้างอิง จากเหตุไปผลและข้อมูลจะมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

1.6.3 กิจกรรมช่องว่างของความคิดเห็น (Opinion gap activities) ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลหรือสถานการณ์มา จากนั้นนำมาอภิปรายเพื่อให้เกิดข้อสรุป คิดวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์นอกจากนั้น พาร์ติสัน (Pattison.1987:unpage) ยังแบ่งประเภทกิจกรรมของงานปฏิบัติที่เน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ไว้อีก 7 ประเภทดังนี้

1. การถาม-ตอบ คำถาม (Question and answer)กิจกรรมนี้เกิดจากแนวคิดกิจกรรมช่องว่างของข้อมูลโดยผู้เรียนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนและเชื่อมโยงข้อมูลให้เหมาะสม เป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน

2. บทสนทนาและบทบาทสมมติ (Dialogues and role plays) ในการฝึกกิจกรรมนี้จะต้องมีการเตรียมบทพูดหรือไม่เตรียมก็ได้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำภาษาไปใช้ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

3. กิจกรรมสัมพันธ์ (Matching activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้จำแนกรายการ จับคู่หาสิ่งที่สัมพันธ์กัน จัดหมวดหมู่ให้มีความสมบูรณ์ เช่น กิจกรรมบิงโก การแบ่งบทสนทนา เป็นต้น

4. กลยุทธ์การสื่อสาร (Communication strategies) เป็นกิจกรรมที่ออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาเพื่อการแปลความ การใช้ภาษาทำทาง การถามเพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนกลับ และการใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น

5. รูปภาพและภาพลำดับ (Picture and picture stories) กิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ด้วยภาพและการคิดลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง เช่น การหาจุดแตกต่างบนภาพ กิจกรรมทดสอบความจำ การเล่าเรื่องจากลำดับภาพ เป็นต้น

6. ปริศนาและปัญหา (Puzzle and problems) กิจกรรมการแก้ปัญหาเหล่านี้ ต้องให้ผู้เรียนได้คิดคาดเดา มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ใช้จินตนาการและฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล

7. การอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussions and decisions) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ เช่น การตัดสินใจเลือกรายการสิ่งของที่จำเป็นจากสถานการณ์กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องอยู่ในทะเลทราย เป็นต้น

ริชาร์ด (Richard. 2001: 162) นำเสนอรูปแบบกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันดังนี้

1. งานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw task) ผู้เรียนจะมีส่วนของข้อมูลที่สมบูรณ์ของตนเองแต่ข้อมูลนั้นจะเกิดความสมบูรณ์มากที่สุด ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้นำข้อมูลทั้งของตนเองและเพื่อนมาปะติดปะต่อกันแล้วสรุปเป็นภาพรวมของข้อมูลหรือเรื่องราวที่กำหนดให้ เช่น เมื่อแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม หรือแบ่งเป็นคู่ ผู้เรียนจะได้รับส่วนใดส่วนหนึ่งของเรื่องมา ซึ่งจะมีความแตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องรวมเรื่องราวของตนกับเพื่อนหรือกลุ่มให้มีความสมบูรณ์ และต่อเนื่อง โดยการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร อาจให้ค้นหาข้อมูลจากกันเพื่อแก้ปัญหา หรือเรียงลำดับเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ เป็นต้น

2. งานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task)

กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องหาข้อมูลมาเติมเต็มเพื่อให้เนื้อหาเกิดความสมบูรณ์ ผู้เรียนจะได้ทำงานเป็นคู่ระหว่างกัน ผู้เรียนจะมีข้อมูลที่เหมือนกัน แต่จะมีบางส่วนขาดหายไป ข้อมูลที่ขาดหายไปนั้น ผู้เรียนมีหน้าที่ไปขอจากคู่สนทนาของตน และต่างฝ่ายต่างแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เช่น การทำตามคำบอก หรือการฟังข้อความแล้ววาดภาพตาม เป็นต้น

3. งานปฏิบัติแบบการแก้ปัญหา (Problem solving task) กิจกรรมที่

ผู้เรียนได้ฝึกภาษาและการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่ได้รับ โดยผู้เรียนหาทางแก้ปัญหาร่วมกันซึ่งปกติจะมีวิธีการแก้ปัญหาเพียงวิธีเดียว เช่น การหาความแตกต่างจากรูปภาพและวิเคราะห์ความแตกต่างที่ได้ เป็นต้น

4. งานปฏิบัติแบบการตัดสินใจ (Decision making task) กิจกรรมที่

ผู้เรียนจะได้รับปัญหาซึ่งมีทางออกที่หลากหลาย ผู้เรียนต้องอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นเพื่อตัดสินใจเลือกทางออกที่ดีที่สุดสำหรับปัญหานั้น เช่น การคัดเลือกพิจารณาคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการทำงาน เป็นต้น

5. งานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange task)

เป็นกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นหรือประสบการณ์ต่างๆโดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องบรรลุข้อตกลงร่วมกันเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดในการโต้แย้งกัน เช่น การอภิปรายเรื่องของปัญหาสุขภาพ เป็นต้น

นอกจากนี้อรอนสัน (Aronson et.al. 1978: 22-25) กล่าวรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์ดังนี้

1. งานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw task) มีแนวคิดมาจาก

เป็นวิธีที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนรู้แบบอภิปรายมีการทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มมีการสื่อสารแบบเผชิญหน้าเรียนรู้ผ่านสถานการณ์ อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 5-6 คน (Blocher. 2005)อาศัยแนวคิดการต่อภาพเพื่อให้มีข้อมูลมาต่อกันอย่างสมบูรณ์ ต่อมา มีการปรับเปลี่ยนเพิ่มวิธีขั้นตอนที่มากขึ้น นักเรียนจะได้ศึกษาเรื่องเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของ เนื้อหาทั้งหมด ซึ่งครูจะเป็นผู้จัดให้ นักเรียนจะได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อนั้นๆและนำมาถ่ายทอดให้เพื่อนๆในกลุ่มฟัง

Jigsaw มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1.1 การเตรียมสื่อการเรียนการสอน (Preparation Of Materials) ครูให้

นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย โดยครูสร้างใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนของกลุ่มและรับผิดชอบศึกษาเรื่องราวนั้นๆ

1.2 การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Teams And Expert Groups)

ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ (Home Groups) ในแต่ละกลุ่มจะมีผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญนี้จะทำหน้าที่ศึกษาเรื่องตามที่ได้รับมอบหมาย จากนั้นแยกกลุ่มตามผู้เชี่ยวชาญ ใคร

ศึกษาหัวข้อเดียวกันให้จับกลุ่มร่วมกัน แต่ละคนผลัดกันแลกเปลี่ยนความรู้ เมื่อเสร็จให้กลับไปยังกลุ่มเดิมและซักถามแลกเปลี่ยนจนครบตามหัวข้อ

1.3 การรายงานและการทดสอบย่อย (Reports And Quizzes) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนก็จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตัวเอง (Home Group) แล้วสอนเรื่องที่ตัวเองทำให้กับสมาชิกคนอื่นๆ ใน

ขั้นตอนการสอนแบบ Jigsaw มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียวให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนตัวตามหัวข้อย่อย ดังนี้ ในแต่ละกลุ่ม นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มพื้นฐาน (Home Group) ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกันกลุ่มละ 3 หรือ 4 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนด ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชย (รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Jigsaw.2554: ออนไลน์)

2. งานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task) หลักการของช่องว่างระหว่างข้อมูลมาจากการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของจอห์นสัน (Johnson.1982: 19-28) ซึ่งกิจกรรมนี้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการขาดหายไปของข้อมูล นักเรียนต้องสื่อสารข้อมูลระหว่างกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีใจความสำคัญ เป็นการเติมเต็มข้อมูลระหว่างกันให้ได้ใจความสมบูรณ์ ดังนั้นกิจกรรมนี้จึงเป็นการใช้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการ

สร้างสรรค์ข้อมูล (รัตติยา ภูมิสายตร 2540: 37-38; อ้างอิงจาก 5th world conference on Educational Science – WCES2013 Procedia- Social and Behavior Science 116 (2014) 1253-1257) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางข้อมูลโดยมีลำดับการสอนดังนี้

2.1 ชั้นเสนอเนื้อหา

2.1.1 เสนอสถานการณ์แก่นักเรียนโดยใช้รูปภาพ การเล่าเรื่อง

2.1.2 เสนอเนื้อหาทางภาษาเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์

2.1.3 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เช่น การถามคำถาม

2.2 ชั้นการฝึก

2.2.1 ใช้วิธีการฝึกภาษาแบบซ้ำๆ เน้นการฝึกซ้ำตามตัวอย่าง

2.2.2 ครูฝึกนักเรียนเป็นคู่หรือกลุ่ม

2.2.3 ครูให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อเป็นการทวนสอบว่านักเรียนใช้

ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

2.3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3.1 ให้นักเรียนจับคู่กัน

2.3.2 ครูอธิบายวิธีการทำกิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป โดยให้นักเรียนพยายามแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหาย

2.3.3 ครูคอยประเมินสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรม

Harmer (รัตติยา ภูมิสายตร .2540: 31-35; อ้างอิงมาจาก Harmer) แบ่งชนิดของกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางข้อมูลดังนี้

1. ช่องว่าง ครูอาจสร้างขึ้น หรือนำมาจากบทเรียนในเอกสารเป็นเรื่องราวประเภทเดียวกันแก่นักเรียน 2 คน แต่ต่างคนต่างผลัดกันถามตอบ เพื่อสอบถามข้อมูลที่หายไป

2. กิจกรรมนี้มาจากการเติมประสบการณ์และความเห็นของแต่ละคน จากนั้นให้จับคู่กันเพื่อหาข้อมูลหรือความเห็นที่ทั้งสองฝ่ายมีตรงกัน

3. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Task) คือกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางอาจมีการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มหรือการใช้ข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา ผู้เรียนจะมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้ข้อมูลและผู้ขอข้อมูล

กล่าวโดยสรุปว่ารูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ที่เป็นที่นิยมแบ่งได้เป็น

1. งานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw task)
2. งานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task)
3. งานปฏิบัติแบบการแก้ปัญหา (Problem solving task)

4. งานปฏิบัติแบบการตัดสินใจ (Decision making task)

5. งานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange task)

ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบงานปฏิบัติที่เน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ของ (Richard:2001) เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่

1. งานปฏิบัติแบบปะติดปะต่อข้อมูล (Jigsaw task)

2. งานปฏิบัติการลดช่องว่างของข้อมูล (Information gap task)

3. งานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange task)

1.7 รูปแบบการปฏิสัมพันธ์

การปฏิสัมพันธ์ หมายถึง รูปแบบการสื่อความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การสอนเชิงปฏิสัมพันธ์จะยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสื่อสารการมีส่วนร่วมการแลกเปลี่ยนคำถามคำตอบ เพื่อสร้างประสบการณ์ ฝึกฝนในการจัดระเบียบความคิดเห็นของตนเอง สร้างการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และพัฒนาทักษะทางสังคม (วารสารวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ปีที่ 3 ฉบับที่ 6 2543 .ออนไลน์)

ลักษณะการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนมี 3 ลักษณะ (Kraiwit.2553: online) ได้แก่

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีของครูและนักเรียน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามสร้างความเป็นกันเอง บรรยากาศภายในห้องเรียนผ่อนคลายเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามศักยภาพ

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนมีความสมัครใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ เนื่องจากเกิดความเห็นอกเห็นใจกันและต้องการการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน

3. ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา หมายถึง เกิดกิจกรรมการสื่อสารระหว่างกันในห้องเรียน ผ่านกิจกรรมสถานการณ์ต่างๆ จากการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมการสื่อสาร

รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน เป็นปัจจัยสำคัญให้ห้องเรียนเกิดความมีชีวิตชีวา และผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษา ผู้สอนจึงต้องคัดสรรรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเหมาะสม กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ต้องมีความหลากหลาย (Byrne. 1987) รูปแบบการปฏิสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

วิลลิส (Willis.1996: 11-19) กล่าวถึงรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. การทำงานศึกษาด้วยตนเอง
2. นักเรียนสื่อสารกับเพื่อน
3. ทำงานด้วยตนเองและจากนั้นมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กับเพื่อนเป็นคู่

4. ทำงานเป็นคู่
5. ทำงานเป็นกลุ่ม
6. ครูและนักเรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม
7. ครูและนักเรียนทำงานร่วมกันทั้งชั้น

ไบรท์ (Byrne. 1987: 33) นำเสนอรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนไว้

2 รูปแบบคือ

1. แบบทั้งชั้น ครูเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมหน้าชั้นเรียนฝึกคำศัพท์และ

โครงสร้างทางภาษาดังนี้

1.1.1 การสื่อสารแบบตัวต่อตัว ฝึกนักเรียนทีละคนแต่ใช้เวลานาน ควรเปิดโอกาสซักถาม เพื่อแลกเปลี่ยนการถาม ตอบคำถามเพื่อไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ

1.1.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานกับเพื่อน หรือที่เรียกว่า คู่เปิด

กิจกรรมนี้อยู่ในรูปแบบการฝึกบทสนทนา โต้ตอบ

1.2 การสอนปฏิสัมพันธ์ทั้งชั้น โดยครูเป็นศูนย์กลางสร้างกระบวนการให้

นักเรียนอภิปราย ซักถาม

1.3 ทำงานเป็นทีม ฝึกการทำงานกลุ่ม

2. แบบคู่หรือแบบกลุ่ม กิจกรรมการส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่ว

มีจำนวน 4 – 8 คน และอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม กิจกรรมก็จะเน้นการฝึกพูดให้ผู้เรียนสังเกตข้อผิดพลาดและแก้ไขภายหลังเมื่อเกิดปัญหาติดขัด ครูคอยช่วยเหลือในบางครั้งแต่เน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนและมีการนำเสนอผลงานที่ได้ปฏิบัติ

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนรูปแบบอื่นๆอีก เช่น

1. การอภิปรายทั้งชั้นเรียน การอภิปรายทั้งชั้นเรียนต้องการส่งเสริมทักษะ

การวิเคราะห์ แปลความของนักเรียน เรียนรู้ร่วมกัน

2. การอภิปรายแบบชี้แนะ มีการใช้คำถามกระตุ้นความคิด

3. การอภิปรายแบบเปิด การอภิปรายแบบเปิดจะเน้นการให้อิสระแก่ผู้เรียนใน

การแสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ในชั้นเรียน นอกจากนี้ คลิปปเปล (Klippel.1990: 40-45) ได้เสนอรูปแบบการจัดกลุ่มเพื่อกิจกรรมการสื่อสารไว้อีก 9 แบบดังนี้

1. แบบกลุ่มบ๊ช เป็นการอภิปรายกลุ่มย่อยจากสมาชิก 2 - 6 คนมีหัวข้อให้พิจารณาใช้เวลาอภิปรายเพียงเล็กน้อยประมาณ 5 – 20 นาที วัตถุประสงค์เพื่อต้องการแยกประเด็นต่างๆออกเป็นส่วนย่อยๆ

2. แบบรับฟัง ผู้เรียนจะเป็นผู้อภิปรายอย่างเชี่ยวชาญตามหัวข้อคำถามและนักเรียนที่เหลือเป็นผู้สัมภาษณ์ตัดสินใจ

3. แบบอ่างปลา ผู้เรียนทุกคนเป็นวงกลมใหญ่ มีเก้าอี้ 5 ตัว วางตรงกลาง ผู้เรียนที่มีความเห็นต่างและรู้หัวข้อมาก่อนแล้วนั่งอยู่ 3 คน ผู้เรียนสามคนนี้จะเริ่มการอภิปรายอาจมีผู้เรียนอีกคนหรือสองคนเห็นต่างและมานั่งร่วมวงใน ผู้เรียนที่นั่งอยู่วงนอกอาจสลับเปลี่ยนไปนั่งวงในได้ หากนำเสนอได้ดีกว่า และจะมีการตอบโต้ของเพื่อนที่นั่งวงในเบาๆ

4. แบบเครือข่าย แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 10 คน แต่ละกลุ่มได้ม้วนได้คนละหนึ่งม้วน หากใครพูดในหัวข้อที่เลือกไว้ก็ถือด้ายม้วนนั้นไว้ในมือ เมื่อพูดจบให้ส่งต่อให้เพื่อน แต่ยังถือด้ายไว้อยู่ เส้นด้ายที่โยงไปโยงมาจะสามารถแสดงได้ว่า มีใครพูดมากที่สุด และใครพูดได้น้อยที่สุด

5. แบบหัวหอม แบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่มเท่าๆกัน จัดเรียงเก้าอี้เป็นวงกลมสองชั้นหันหน้าเข้าหากัน ผู้เรียนที่นั่งอยู่ในวงในและวงนอกหันหน้าเข้าหากัน ผู้เรียนอภิปรายในหัวข้อที่กำหนดให้ 2 – 3 นาที จากนั้นเปลี่ยนคู่โดยการย้ายที่นั่งไปนั่งเก้าอี้ทางขวามือ แล้วสนทนากับคู่ใหม่ต่อไปเรื่อยๆ

6. แบบรูปดาว ผู้เรียนนั่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 6 คน จากนั้นทำการอภิปรายแก้ปัญหา หรือสรุปความคิดเห็นในเรื่องทั่วไป สมาชิกคัดเลือกเพื่อนหนึ่งคนเพื่อออกไปอภิปรายกับเพื่อนกลุ่มอื่นในเรื่องที่กลุ่มลงความเห็นไว้

7. แบบตลาด ผู้เรียนทุกคนเดินรอบห้องเรียนเพื่อไปคุยกับคนอื่นเป็นกลุ่มๆ

8. แบบลงคะแนนเสียง หลังจากอภิปรายไปได้ระยะเวลาหนึ่ง ผู้เรียนจะได้รับบัตรลงคะแนนเสียงจาก 1- 5 โดยแบ่งเป็นระดับ 1 คือ เห็นด้วยมากที่สุด 5 คือไม่เห็นด้วย จากนั้นรวมคะแนนดูความคิดเห็นของกลุ่ม

9. แบบชิงบั้งคืบ ผู้เรียนจะได้รับลำดับที่ในการพูดเพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกในกลุ่มได้พูดแสดงความคิดเห็นทุกคน

กล่าวโดยสรุปรูปแบบการปฏิสัมพันธ์นั้นมีความหลากหลาย แต่จะเน้นความสัมพันธ์ของบุคคลระหว่างกัน มีการพูดคุย ได้ตอบ สื่อสาร ช่วยเหลือซึ่งกันและกันดังนี้

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีของครูและนักเรียน สร้างความเป็นกันเอง บรรยากาศภายในห้องเรียน อาจมาจากกิจกรรมการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในการให้คำแนะนำด้านการออกเสียง การวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา หรือการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือการทำงานร่วมกันทั้งชั้นเรียน

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยการทำกิจกรรมเป็นคู่ รับฟังข้อมูลระหว่างกันและเติมเต็มข้อมูลให้เกิดความสมบูรณ์ การให้อิสระในการแสดงออกทางภาษาด้วยการสื่อสารกับเพื่อนผ่านกิจกรรมชิ้นงานต่างๆ

1.8 ประโยชน์ของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

1. ผู้เรียนสามารถภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างมีอิสระปราศจากกฎเกณฑ์
 2. ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้และเกิดแรงจูงใจพยายามใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 3. กิจกรรมสอดคล้องกับการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ต่างๆ
 4. ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเอง
 5. ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง
 6. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนเนื่องจากการทำกิจกรรมที่ต้องช่วยเหลือกัน
 7. เกิดความก้าวหน้าของการเรียนผ่านกระบวนการวางแผนติดตาม
 8. ห้องเรียนมีชีวิตชีวาและเกิดความสนุกสนานในการเรียนการสอน
- กล่าวโดยสรุปประโยชน์ของกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์คือ กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สามารถส่งเสริมกิจกรรมทางภาษาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาด้วยการทำชิ้นงานและต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้มาซึ่งข้อมูล ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์ความเป็นจริงมากที่สุด และสร้างเสริมบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม

2.1 นิยามของการสอนแบบเดิม

การสอนแบบเดิม หมายถึง การสอนที่ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนหรือเรียกได้ว่า ครูเป็นศูนย์กลางในการจัดการการเรียนรู้ นักเรียนได้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูหรือผู้สอนแต่จะเน้นแบบท่องจำและทดสอบผู้เรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนแบบเดิมมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (The Grammar-translation Method) เน้นที่โครงสร้างทางไวยากรณ์และการแปลเพื่อให้สามารถอ่านวรรณกรรมกรีกและลาตินได้ วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเห็นคุณค่าของบทประพันธ์ภาษาต่างประเทศ เชื่อว่าการเรียนไวยากรณ์จะทำให้เข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น

(วรรณทิพารอดแรงคำ. 2540: 101); (คลีย์ Kley. 1991) กล่าวถึงเกี่ยวกับการสอนแบบเดิมไว้ดังนี้การเรียนการสอนแบบเดิมขาดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมน้อย ผู้เรียนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ครูเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหา ดังนั้นความรู้ที่เกิดขึ้นมาจากครู ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนน้อย

กล่าวโดยสรุป การสอนแบบเดิม คือการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปลเป็นสำคัญไม่เน้นทักษะการฟังและการพูด การเรียนเน้นการท่องจำผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญมากกว่าผู้เรียนเนื่องจากเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้มากกว่า

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนแบบเดิม

การสอนแบบเดิมนั้น เป็นวิธีการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Instruction) ซึ่งได้รับอิทธิพลการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษากรีกและละติน) ในยุโรปจากศตวรรษที่ 19 และศตวรรษที่ 20 (1840's-1940's) หลักการสอนคือ เน้นให้ผู้เรียนรู้จักกฎของไวยากรณ์และสามารถแปลประโยคให้เป็นภาษาเป้าหมายได้

ซึ่งวัตถุประสงค์นั้นจะเน้นการอ่านและการเขียน ผู้เรียนเน้นการท่องจำคำศัพท์ และแปลความหมายได้ การวัดและประเมินผลวัดจากความจำในกฎเกณฑ์ (Techniques for teaching. 2556: ออนไลน์) ครูจะมีหน้าที่อธิบายกฎเกณฑ์และหน้าที่ของนักเรียนมีการท่องจำกฎเกณฑ์และทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับกับการใช้ไวยากรณ์นั้น ๆ การสอนคำศัพท์ ครูก็จะสอนครั้งและจะเน้นบอกคำแปลภาษาไทย แต่ไม่มีการฝึกที่นำมาใช้ในรูปของประโยค

การสอนเช่นนี้เน้นความสามารถในการแปลเป็นหลัก ครูจะมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ส่วนนักเรียนนั้นเป็นเพียงผู้รับฟังและมีหน้าที่ท่องจำเพียงอย่างเดียว (รูปแบบวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ. 2011: ออนไลน์)

การสอนในแบบนี้ มีความคิดว่า ภาษามีกฎเกณฑ์ มีระบบระเบียบภาษา คือการเรียนรู้อีกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จุดประสงค์เพื่อให้มีความสามารถด้านการอ่าน การอ่านในที่นี้คือการอ่านวรรณกรรมภาษาต่างประเทศและเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ปรากฏ

การสอนแบบเดิมนี้อาจจะไม่เน้นทักษะการฟัง-พูดเนื่องจากเป็นการเรียนแบบท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และคำศัพท์ และแปลคำศัพท์ ครูเป็นผู้ควบคุมการสอนและให้ความรู้กับผู้เรียนการประเมินความสามารถจากการทำแบบฝึกหัดหรือการทดสอบ การสอนแบบนี้เป็นการให้ความรู้มากกว่าการให้พื้นฐานในการใช้ภาษาและเรียนรู้ระบบทางภาษา

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีการสอนแบบเดิม จะเน้นการสอนไวยากรณ์และการแปล ครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหา ผู้เรียนจะไม่ได้ฝึกทักษะการฟังพูดมากนัก เพราะการเรียนการสอนเน้นการท่องจำคำศัพท์ และใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาในการสื่อสาร

2.3 ขั้นตอนวิธีการสอนแบบเดิม

การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการเรียน จำเป็นต้องทราบถึงกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ รูปแบบประโยค โครงสร้าง รูปแบบกริยา และอื่นๆอีกมากมาย การสอนแบบเดิมหรือการสอนไวยากรณ์มีได้หลายวิธี เช่น Deductive และ Inductive approach ครูจะเป็นผู้เลือกวิธีการสอนเพื่อให้ได้ผลดีที่สุด

แอลเลน วาเล็น (Allen;Valette. 1977: 81-115) ได้เสนอวิธีการสอนไว้ 2 ประการ คือ

1. Deductive approach โดยเน้นไวยากรณ์ให้แก่นักเรียนยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนฝึกตาม และครูจะเป็นคนเสนอกฎและให้นักเรียนพูดจนคล่อง
2. Inductive approach ครูจะให้ตัวอย่างประโยคนักเรียนฝึกให้คล่องเมื่อคล่องแล้วครูให้นักเรียนสรุปกฎไวยากรณ์ของประโยคนั้นๆ ฝึกทั้งปากเปล่าและการเขียน ครูช่วยวิเคราะห์หา กฎเกณฑ์ซึ่งใช้ในการฝึกภาษาการเลือกตัวอย่างมีความสำคัญมาก เพราะผลสำเร็จมาจากการใช้ตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนนำมาวิเคราะห์ มักนิยมใช้ประโยคเป็นคู่ เพื่อให้เข้าใจกฎเกณฑ์ได้ง่ายขึ้น

การฝึก (Drill) การฝึกภาษาโดยเฉพาะการฝึกโครงสร้างประโยคต่างๆควรเริ่มต้นจากการฝึกปากเปล่าโดยมีการฝึกทั้งชั้นหรือเป็นการฝึกเดี่ยวก็ได้

พอลตันและบรูเดอร์ (Paulston;Bruder.1977:1-53) ได้แบ่งการฝึก (Drill) เป็น 3 ชนิด คือ

1. Mechanical drills เป็นการฝึกที่มีการควบคุมและการใช้การตอบได้เพียงวิธีเดียว Mechanical drills แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ
 - 1.1.1 Mechanical memorizing drills นักเรียนมีการฝึกผ่านการท่องจำรูปแบบ ให้สามารถเขียนหรือพูดปากเปล่าได้ ไม่คำนึงถึงการเข้าใจความหมาย
 - 1.1.2 Mechanical testing drills เป็นการทดสอบการฝึกเพื่อรวมทักษะต่างไว้ด้วยกัน
2. Meaningful drills มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Mechanical แต่ Meaningful drills นักเรียนสามารถใช้ความคิดของตนเองตอบได้และคำตอบสามารถมีได้มากกว่า 1 คำตอบ
3. Communicative drills มีจุดประสงค์เพื่อใช้การสื่อสารในชีวิตประจำวันได้โดยการประยุกต์สถานการณ์ให้เข้ากับบทเรียนโดยใช้ความรู้ที่เรียนมาตอบใช้เวลาฝึกนานและอาจมีแบบฝึกหัดเพิ่มเติมได้ลำดับการสอนไวยากรณ์และการแปลไว้ดังนี้
 1. Presentation of pattern in context นำเสนอรูปแบบไวยากรณ์ให้ฝึกคำศัพท์และให้นักเรียนท่องจำ
 2. Comprehension Question เป็นการถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องหรือบทเรียน
 3. Identification of pattern ซึ่งรูปแบบโครงสร้างเพื่ออธิบายให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในโครงสร้างประโยคนั้นๆและฝึกตาม

4. Formal Explanation คือวิเคราะห์รูปแบบของภาษาและลักษณะของโครงสร้าง อาจเริ่มโดยใช้ Mechanical drills ก่อนแล้วจึงหากฎเกณฑ์ หรือจะเริ่มต้นด้วยการหากฎเกณฑ์ ก่อนก็ได้ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของโครงสร้างและความสามารถของนักเรียน

5. Mechanical drills การฝึกโดยปิดหนังสือ เพื่อให้นักเรียนได้จำรูปแบบ อาจให้ รูปแบบไว้บนกระดาน พูดหลายครั้งแล้วค่อยลดรูปแบบนั้นทิ้ง การฝึกแต่ละครั้ง ควรฝึกประมาณ 7- 10 ประโยคเมื่อนักเรียนสามารถจำได้แล้วจึงหยุดฝึก การฝึกควรฝึกทั้งชั้นเรียน ส่วนถ้าฝึกคนเดียวควรใช้ Meaningful หรือ Communicative drills และควรมีการฝึกเขียนทำเป็นการบ้านด้วย

6. Functional Explication เป็นการเรียนรู่ว่าจะใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคนั้น เมื่อไร อย่างไร

7. Meaningful drills เป็นการฝึกที่เน้นความหมายมากกว่าการคำนึงถึงรูปแบบว่า มีความถูกต้องหรือไม่คำตอบอาจมีได้หลากหลาย ครูควรควบคุมเพียงโครงสร้างให้นักเรียนได้ใช้ โครงสร้างที่เรียนมา

8. Communicative drills เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นว่าจะพูดอะไร มากกว่าพูดอย่างไร นักเรียนสามารถเสนอสิ่งใหม่ได้

จะเห็นได้ว่า วิธีการสอนแบบเดิมหรือแบบไวยากรณ์และการแปลจะประกอบด้วย บทเรียนและแบบฝึกหัด ในบทเรียนแต่ละบทจะประกอบด้วยบทความหรือข้อความให้นักเรียนอ่าน และอาจจะมีคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ดึงออกมาให้เห็นชัดเจน

การสอนแบบเดิมหรือการสอนแบบไวยากรณ์และการแปลสามารถสรุปขั้นตอนวิธีสอนได้ ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา(Presentation) ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ ยกตัวอย่างประโยคที่มี คำศัพท์นั้นอยู่จากนั้นสอนโครงสร้างประโยค อธิบายกฎเกณฑ์การใช้ให้ทราบและเพื่อเป็นการ เตรียมความพร้อมผู้เรียน

2. ขั้นฝึก (Practice)ผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมชิ้นงานตามที่ได้รับมอบหมายใน เนื้อหาแต่ละหัวข้อโดยฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาฝึกการสนทนาโต้ตอบ และมีการฝึกฝนซ้ำจนกว่าจะ พูดได้

3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เมื่อผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาเสร็จ จะมีการ ประเมินผลการเรียนรู่ว่ามีความก้าวหน้าเพียงใด อาจมีทำการบ้าน แบบฝึกหัดเพิ่มเติม เพิ่มความ แม่นยำมากขึ้น

ด้านทักษะการฟังและการพูดนั้น ตลอดจนการออกเสียง จะใช้วิธีเรียนแบบท่องจำ กฎเกณฑ์และคำศัพท์ แปลเป็นภาษาของตน ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการการเรียนการสอนในชั้น เป็นผู้ ควบคุมความรู้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน จึงยังไม่เพียงพอต่อการฝึกฝน ภาษาอังกฤษ

2.4 รูปแบบกลวิธีของการสอนแบบเดิม

2.4.1 การแปลบทประพันธ์การเรียนรู้แบบเดิมมาจากการแปลภาษาต่างประเทศเป็นภาษาตนเอง ซึ่งต้องอาศัยคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจก่อนการแปล

2.4.2 การตอบคำถามโดยตอบคำถามภาษาอังกฤษจากเรื่องที่อ่าน คำถามจะอ้างอิงตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน และเชื่อมโยงความรู้

2.4.3 การหาคำตรงข้ามและคำที่มีความหมายเหมือนกัน ให้คำศัพท์แก่ผู้เรียน แล้วหาคำตรงข้าม หรือหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น

คำศัพท์	love	noisy	ugly	humble
คำตรงกันข้าม	hate	quiet	beautiful	proud
คำเหมือน	fondness	loud	hideous	modest

2.4.4 การเติมคำในช่องว่าง บางคำและบางประโยคหายไปให้นักเรียนเติมสิ่งที่หายไปโดยใช้กฎทางไวยากรณ์

2.4.5 การท่องจำให้นักเรียนท่องจำกลุ่มคำศัพท์ของภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ และต้องจำกฎไวยากรณ์ต่างๆและรูปแบบการใช้ที่ถูกต้อง เช่น การผันกริยาสามช่อง เป็นต้น

2.4.6 การประยุกต์ใช้กฎโดยสรุปกฎไวยากรณ์จะปรากฏอยู่ในตัวอย่าง และมีกฎยกเว้นรวมอยู่ด้วย เมื่อนักเรียนเข้าใจกฎแล้ว ผู้สอนจะให้นักเรียนฝึกการใช้กฎในตัวอย่างประโยคต่างๆ

2.4.7 การฝึกแต่งประโยคให้ผู้เรียนฝึกสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมา เพื่อแสดงให้เห็นว่าเข้าใจคำศัพท์นั้นๆ

2.4.8 การเขียนเรียงความให้หัวข้อเป็นภาษาอังกฤษ โดยเลือกหัวข้อที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วให้ผู้เรียนแต่งเรียงความหรือให้ย่อความจากเรื่องที่อ่าน

กล่าวโดยสรุปรูปแบบกลวิธีการสอนแบบเดิม จะเน้นการท่องจำและหาความหมายของคำศัพท์ นักเรียนจะเรียนรู้กฎไวยากรณ์เพื่อนำมาใช้ในชั้นเรียน ไม่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.5 ประโยชน์ของการสอนแบบเดิม

1. สามารถสอนกับนักเรียนกลุ่มขนาดใหญ่ได้
2. การสอนแบบนี้ผู้มีความรู้ความสามารถ เนื่องจากการตอบสนองด้านสติปัญญาและความสนใจ
3. การใช้ภาษาของผู้เรียนในการสอนทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์และเนื้อเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว
4. การประเมินผลและการจัดทำข้อสอบเป็นไปอย่างง่าย

กล่าวโดยสรุปประโยชน์ของการสอนแบบเดิม เหมาะกับการถ่ายทอดกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่และผู้มีความสามารถและการวัดประเมินผลจะสามารถทำได้โดยง่าย

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

3.1 นิยามของความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

ในการสื่อสารภาษาอังกฤษความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นทักษะเบื้องต้นในการใช้ติดต่อสื่อสารตามธรรมชาติความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษนี้ เป็นการสื่อสารทางวาจาของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูดพูดและสามารถตอบสนองภาษาให้ตรงกับความต้องการของผู้พูดได้ ทักษะการฟัง พูด ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะเป็นการฟังเป็นทักษะการรับ (Receptive skill) และการพูดเป็นทักษะการกล้าแสดงออก (Productive skill) ที่ต้องใช้ควบคู่กันไป (Byrne.1976:8)

ไวลพร ธนสุวรรณ (2530: unpage) ได้กล่าวถึงความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษไว้ว่า การฟังเป็นความสามารถเบื้องต้นที่สำคัญเป็นทักษะพื้นฐานก่อนนำไปสู่ทักษะอื่นๆ การจะพูดได้ดีนั้นต้องมาจากทักษะการฟังที่ดี เพราะเป็นการสื่อสารเพื่อสื่อความหมายการฟังเป็นการรับสารและการพูดเป็นการส่งสาร ทั้งการฟังและการพูดมีความสำคัญเท่ากัน หากมีพื้นฐานด้านการฟังที่ดีย่อมส่งผลต่อความสามารถด้านการพูดที่ดีด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะทางการสื่อสาร โดยการการรับ ส่งสาร ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการโต้ตอบ ตีความ หาความหมายทั้งในการฟัง พูดเพื่อสื่อความให้สามารถเข้าใจได้ตรงกัน

3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ

ทฤษฎีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ Stephen Krashen เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย Southern California ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านภาษาศาสตร์ การรับรู้และพัฒนาการภาษาที่สอง ได้กล่าวถึงทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองซึ่งช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ (Theory of second Language Acquisition) ไว้ดังนี้ แครชเชน (Krashen. 1988: 18-21)

1. สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการรับรู้และการเรียนรู้ (Acquisition learning Distinction) กล่าวถึงระบบของการปฏิบัติภาษาที่สองจำแนกเป็น

1.1 ระบบการรับรู้ (Acquired System or Acquisition) เป็นกระบวนการที่คล้ายกับการรับรู้ภาษาแม่ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นไม่รู้ตัว ซึ่งผู้พูดไม่เน้นรูปแบบทางภาษา (Form) แต่เน้นการสื่อสารมากกว่าชั้นเรียนจะต้องมีการจัดเตรียมไว้เพื่อการรับรู้ภาษา ครูใช้

ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนการรับรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีคนรับเข้าใจข้อความในภาษาเป้าหมาย (Target language) ริชาร์ดและโรเจอร์ (Richard; & Rodger.1986:130)

1.1.1 ระบบการเรียนรู้ (Learned System or Learning) เป็นผลจากการสอนและกระบวนการที่รู้ตัว เกี่ยวข้องกับการรับรู้ภาษา มีการทำกิจกรรมใช้ภาษาในชั้นเรียน

1.2 สมมติฐานเกี่ยวกับการตรวจสอบทางภาษา (Monitor Hypothesis) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการเรียนรู้ กล่าวคือ การรับรู้ทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนนำภาษาไปติดต่อสื่อสารได้ ส่วนการเรียนรู้ภาษาผู้เรียนนำกฎเกณฑ์ทางภาษามาตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา

2. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ตามธรรมชาติ (Natural Order Hypothesis) เสนอแนะว่าการรับรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นไปตามธรรมชาติวิธีการสอนเลียนแบบภาษาแม่ ต้องมีการจัดประสบการณ์ที่จะสอนให้เด็กเกิดความคุ้นเคยกับภาษามีการพูดคุยใช้ภาษากับเจ้าของภาษาโดยตรง และมีการเน้นคำศัพท์เพื่อการสื่อความหมาย

2.1 สมมติฐานการป้อนข้อมูลทางภาษา (Input Hypothesis) ผู้เรียนจะพัฒนาภาษาตามธรรมชาติเมื่อเขาได้รับการป้อนข้อมูลทางภาษาสูงกว่าระดับความสามารถของภาษาในขณะนั้นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายจึงมีความสำคัญมาก เพราะสิ่งที่จะได้ตามมาคือทักษะการฟังอย่างจับใจความสำคัญและการพูดเพื่อการสื่อความหมาย

3. สมมติฐานเกี่ยวกับอุปสรรคในการรับรู้ทางภาษา (Affective Filter Hypothesis) Krashen กล่าวว่าตัวแปรด้านจิตใจ (Affective Variables) เช่น ความมั่นใจในตัวเอง ความกังวลที่มีผลต่อการรับรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจดี มีความกังวลในระดับต่ำ จะประสบผลสำเร็จในการรับรู้ภาษาที่สอง ในทางกลับกันหากผู้เรียนขาดแรงจูงใจ มีความวิตกกังวลสูง ก็จะเป็นอุปสรรคในการรับรู้ภาษา

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ สนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ เนื่องจากอาศัยกระบวนการรับรู้และการเรียนรู้ โดยมีการจัดชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่สอง มีการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะ ผู้สอนให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อสารและความหมาย อาศัยสมมติฐานการป้อนข้อมูลทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและผ่านกระบวนการการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่จะทำให้ผู้เรียนฝึกภาษาอย่างยั่งยืน

3.3 องค์ประกอบของความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

พิมพ์ใจ ภีบาลสุข (2542) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษได้แก่

1. สามารถฟังและตอบสนองต่อเสียง จังหวะ และความหลากหลายของการพูดได้
2. เลียนแบบเสียงได้
3. ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำความเข้าใจ ถอดความ ตีความ และจำข้อความที่ได้ฟังได้
4. พูดอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ สนทนากับผู้ฟังที่หลากหลายระดับ และหลายจุดประสงค์ และรู้วิธีที่จะพูดโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังประทับใจในโอกาสที่สมควร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2534) ได้เสนอสิ่งที่ควรคำนึงเกี่ยวกับการสอนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษดังนี้

1. ผู้เรียนต้องมีความรู้ในการออกเสียง การเลือกความหมาย และไวยากรณ์ของภาษา สามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยอาศัยทักษะทางภาษา (Linguistic skills) และทักษะทางการสื่อสาร (Communicative skills) เอกเวิร์ทและเคลีย์ร์นีย์ (Eckard; & Kearny 1981: 4)
2. เนื้อหาที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน ควรเน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาจริง เพื่อชี้ให้เห็นกฎของการพูด และเนื้อหาควรมีความน่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษา
3. การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ บรรยากาศควรมีความผ่อนคลาย เพื่อให้นักเรียนได้กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ
4. ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจกลวิธีที่ทำให้คู่สนทนาเกิดความสนใจในการเรียน เช่น รู้จักการเริ่มต้นการสนทนา การใช้เวลาคิดในการสนทนา การจบบทสนทนา และการรู้จักจังหวะที่จะหยุดพูดเพื่อฟังผู้อื่นพูด เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบของความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษประกอบด้วย

1. การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การฟังเพื่อการจับใจความสำคัญทำความเข้าใจ ตีความ ถอดความ เพื่อต้องการทราบว่า ผู้พูดต้องการสื่อความหมายอย่างไร
2. การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การพูดเพื่อการสื่อสารส่งไปยังผู้รับสารหรือผู้ฟังสื่อความหมายได้ถูกต้องชัดเจน มีการเลือกใช้คำความหมาย โครงสร้างของไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับระดับผู้ฟัง
3. สภาพบรรยากาศ ควรจัดมีความผ่อนคลาย สบาย เอื้อต่อการทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ลดความวิตกกังวลของผู้เรียนและเพิ่มความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษามากขึ้น

3.4 ขั้นตอนวิธีการสอนความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ

สุภัตราอักษรานุเคราะห์ (2534) ได้เสนอขั้นตอนวิธีการสอนความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

3.4.1 ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมี จุดประสงค์ปลายทาง (Terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling objective) ซึ่งมี รายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1.1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นจุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุผลสำเร็จ ที่วางไว้คือสามารถสื่อสารได้

3.4.1.1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนนำไปถึง จุดประสงค์ปลายทาง คือให้ความหมายศัพท์ โครงสร้าง หรือสำนวนใหม่ และความรู้ทางบริบท สังคมศาสตร์

3.4.2 การดำเนินการสอน เรื่องที่นำมาสอนนั้นจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทาง ทั้งสิ้น ผู้สอนใช้สื่อต่างๆเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการถามตอบ ใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาประยุกต์ ในบทเรียน

3.4.3 การฝึกฟัง พูด ผู้สอนต้องใช้กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการฟัง พูด ให้เกิดขึ้น อาจมี การทำงานเป็นคู่ หรือกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถทางการสื่อสาร

3.4.4 การถ่ายโอน เป็นกิจกรรมหลังการฝึกการสอนสนทนาตามบทเรียน ผู้เรียน สามารถนำความรู้จากบทเรียนมาสร้างสถานการณ์ เปลี่ยนแปลงบทสนทนาใหม่ได้

นอกจากนี้ผู้สอนต้องแบ่งกิจกรรมการสอนออกเป็น 4 ระยะ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษคือ

1. กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre- conversation activities)

เป็นการเตรียมผู้เรียนเพื่อสร้างความพร้อมความสนใจในการทบทวนบทเรียน มีการให้ความรู้ทางคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่จะนำมาใช้ในบทสนทนา ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะฟัง พูดก่อนการสนทนาจริง

2. การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายทั้งหมด ให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาเป็นคู่ กลุ่ม หลังจากการฝึกฟัง

3. การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง โดยให้ผู้เรียนเลือกถามตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์ อาจมีการถามคำตอบและเลือกตอบจากสิ่งที่กำหนดให้ หรือการแสดง บทบาทสมมติ อภิปรายในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนวิธีการสอนความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษมีดังนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าควรทำอะไร และมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling objective)

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่มาสอนนั้นจะอยู่ในจุดประสงค์นำทาง ผู้สอนใช้สื่อต่างๆเพื่อการถาม ตอบและเป็นไปตามแผนที่วางไว้
3. การฝึกกิจกรรมฟัง-พูด กระตุ้นผู้เรียนใช้การสื่อสาร
4. การถ่ายโอนข้อมูล กิจกรรมหลังเรียนเพื่อนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

3.5 รูปแบบกิจกรรมเพื่อการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษนั้น ควรทราบถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่สร้างเสริมทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การจัดการเรียนการสอนการฟัง พูด ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและสามารถใช้ภาษาให้บรรลุเป้าหมาย สามารถกระทำได้โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาในการทำชิ้นงาน (task) การเรียนรู้แบบนี้สามารถทำได้ในกลุ่มย่อย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมและช่วยเหลือกันเพื่อทำกิจกรรมให้สำเร็จเปิดโอกาสให้มีการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การทำชิ้นงานทำให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายของภาษาเรียนรู้ภาษาในบริบท มิใช่เรียนโครงสร้างของภาษาแต่เพียงอย่างเดียว นูแนน (Nunan.1995) ดอนนบุรู(DonnBurne.1988: 15)

และแมรี ฟินอคคิโอและบรัมฟิต (Mary Finocchiaro, ChirstopherBrumfit. 1983: 138-141) กล่าวถึง รูปแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

- 3.5.1 ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู
- 3.5.2 ให้ตอบคำถาม โดยครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม โดยตอบคำถามจากการเล่าเรื่องของเพื่อน
- 3.5.3 เล่าประสบการณ์ในชีวิตหรือเล่าเรื่องตามที่ครูกำหนดหัวข้อ โดยใช้ภาษาอังกฤษและมีการซัก ถาม
- 3.5.4 ชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ เรียนรู้คำศัพท์ สำนวนจากเรื่องและฝึกการสนทนา
- 3.5.5 สัมภาษณ์ชาวต่างชาติเพื่อนำข้อมูลมาจัดบันทึกและนำเสนอหน้าชั้นเรียน
- 3.5.6 เข้าร่วมประชุม อภิปราย ในกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ
- 3.5.7 ส่งเสริมกิจกรรมทางการใช้ภาษาอังกฤษและให้นักเรียนเกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ เช่น การเล่นเกม การแสดงละคร บทบาทสมมติ การโต้ว่าที่ เป็นต้น
- 3.5.8 ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
- 3.5.9 อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษพร้อมทั้งตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3.5.10 ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและฝึกฝนในชีวิตประจำวัน

แอน ไรม์ส์ (Ann Raimes.1983: 73 -74) ยังเสนอกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการโต้ตอบให้ข้อมูลระหว่างกัน คือ การสัมภาษณ์การสัมภาษณ์ หมายถึง การพูดคุย ซักถามเพื่อรวบรวมข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรืออาจเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ทำได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยผู้สอนอาจดำเนินกิจกรรมได้หลายรูปแบบดังต่อไปนี้

1. สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ผู้สอนกับผู้เรียนร่วมกันคิดคำถามที่ผู้สัมภาษณ์จะถามผู้ถูกสัมภาษณ์เช่น where do you live ?what do you do in your free time ? จากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่ แบ่งเป็นคนสัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ จากนั้นนำมาเรียบเรียงเป็นความเรียง

2. สำหรับผู้เรียนในระดับกลาง หรือระดับสูง อาจช่วยกันคิดคำถามเอง และดำเนินการสัมภาษณ์เป็นคู่ คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ อีกคนเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ มีการถามคำถามที่เตรียมไว้ ถามคำถามเพิ่มเติม ฟังคำตอบและจดบันทึก หลังจากนั้นสลับบทบาทกันถาม ตอบ เมื่อเสร็จกิจกรรมให้เขียนรายงานการสัมภาษณ์

3. สำหรับการสัมภาษณ์ที่มีการชี้แนะ ผู้สัมภาษณ์อาจได้รับคำสั่งหาข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น มีวิธีการเรียนอย่างไร ทำอะไรบ้างในชีวิตประจำวัน

4. ผู้สอนจัดเตรียมโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์ซึ่งมีแบบฟอร์ม ไว้เพื่อการสัมภาษณ์สำหรับรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ จากนั้นผู้สัมภาษณ์หรือผู้เรียนคนอื่นอาจเขียนรายงานจากคำตอบที่ได้ตามแบบฟอร์ม

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กันสัมภาษณ์ จดบันทึก และแลกเปลี่ยนบทบาทกันหลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนรายงานในลักษณะของการรายงานข่าว โดยใช้ Indirect Speech เช่น "She says that she lives at"

6. มอบหมายให้ผู้เรียนสัมภาษณ์บุคคลอื่น เช่น ชาวต่างชาติ อาจารย์ เพื่อน และรายงานตีไว้น่าชั้นเรียนให้ผู้เรียนคนอื่นๆทายว่า เป็นการสัมภาษณ์ใคร

เฮเลน มัวร์วูด (Helen Moorwood 1978: 4) ได้เสนอกิจกรรมการสนทนา (Dialogue) เป็นกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูด โดยเริ่มจากการเลียนแบบบทสนทนาจนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตนเอง การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟังและใช้คำศัพท์หรือประโยครูปแบบใหม่ๆที่ใช้อย่างมีความหมายในบริบทต่างๆ บทสนทนาที่เป็นธรรมชาติจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้ดีขึ้น

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมบทสนทนา

1. ผู้สอนเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสำหรับการสนทนา ใช้รูปแบบประโยคที่ต้องการฝึก หลังจากนั้นจะตั้งคำถามทั่วไปให้ผู้เรียนหาคำตอบจากการฟัง เช่น Where is the conversation taking place? Is he married ?

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาตั้งแต่ต้นจนจบ จากนั้นให้ตรวจคำตอบโดยไม่มีการแก้ไข คำตอบที่ผิด หากข้อไหนไม่ทราบ ฝึกให้นักเรียนใช้สำนวน I'm not sure .หรือ I' don't know.

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาอีกครั้ง โดยให้ฟังเป็นตอนๆ (Intensive Listening) เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจและตระหนักในรูปแบบภาษาที่ใช้ ขณะเดียวกันผู้สอนควรย้าให้ผู้เรียน คลายกังวลหากไม่สามารถเข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาได้ แต่ควรกระตุ้นให้สนใจเดาจากบริบท

4. ผู้เรียนฝึกการพูดและการใช้รูปแบบประโยคจากบทสนทนาโดยผู้สอนให้ผู้เรียนฟัง ประโยคที่ต้องการฝึก ผู้เรียนพูดตาม หลังจากนั้นผู้เรียนพูดประโยคนั้นแต่เปลี่ยนคำสำคัญ เช่น

ผู้เรียน : Have you been to the Park ?

ผู้สอน : Aberdeen

ผู้เรียน : Have you been to Aberdeen?

ผู้สอน: Kowloon

ผู้เรียน : Have you been to Kowloon?

5. หลังจากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่และฝึกการสนทนา โดยเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟัง แต่สามารถเปลี่ยนแปลงใจความสำคัญตามความพอใจของผู้เรียนได้

กิจกรรมการอภิปรายในชั้นเรียน

การอภิปรายในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการฝึกทักษะการฟัง พูด เรียก กิจกรรมการอภิปรายครั้งนี้ว่า การซุบซิบกลุ่มย่อย (Buzz group) เป็นเทคนิคในการอภิปรายกลุ่มซึ่ง มีจุดมุ่งหมาย คือ หาข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่มในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 6 คน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการ แก้ปัญหาที่กำหนด หลังจากนั้นกลุ่มจะตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากวิธีต่างๆที่กำหนดมาให้

การดำเนินการมีขั้นตอนดังนี้

1.ผู้สอนอธิบายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ และกำหนดวิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเลือก

2.แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 6คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มได้ อภิปรายแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาวิธีใดวิธีหนึ่ง

3.แต่ละกลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มและช่วยกันเตรียมผู้แทนกลุ่มสำหรับการ อธิบายเหตุผลในการตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว

4.ผู้แทนกลุ่มของแต่ละกลุ่มรายงานให้ผู้เรียนทั้งชั้นทราบถึงการตัดสินใจ และเหตุผลของกลุ่มของตน

5.ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนออกเสียง (Vote) ความคิดเห็นของตนเองอีกครั้ง หนึ่ง เมื่อได้ทราบมติของผู้เรียนทั้งชั้นแล้ว เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกครั้ง หนึ่งในการคัดค้านมติของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มนั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

ชักจูงผู้อื่นให้เห็นคล้อยตามความคิดเห็นของตน แต่ละคนจะต้องพยายามอธิบายเหตุผลของตนเอง และพยายามใช้ถ้อยคำที่ทำให้ทุกคนเข้าใจ หากกลุ่มไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของตนเองได้ ก็ต้องพยายามหาวิธีอื่นในการแสดงความคิดเห็น

สรุปได้ว่า รูปแบบกิจกรรมเพื่อการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษมีหลากหลายวิธี เช่น การฝึกสนทนาตอบโต้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน การเล่าเรื่องด้วยการใช้ ภาษาอังกฤษ การแสดงละคร บทบาทสมมติ การสัมภาษณ์ การอภิปราย ซึ่งทุกวิธีนั้นล้วนส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความหมาย ทั้งนี้ในการ จัดกิจกรรมต่างๆขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียนและจุดประสงค์ของการใช้ภาษาที่ผู้สอน และผู้เรียนควรได้มีการวางแผนร่วมกันและปฏิบัติกิจกรรมนั้นอย่างสำเร็จ

3.6 การวัดและการประเมินผลทางการสอนภาษา

3.6.1 การวัดผล

การวัดผล เป็นการแสวงหาข้อมูลบางประการเพื่อนำมาใช้ในการแปลพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ อุทุมพร จามรมาน ได้กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา คือการตรวจสอบพัฒนาการทางสมอง ร่างกาย จิตใจ สังคม ของผู้เรียน การวัดผลได้อย่างครอบคลุมนั้นบลูม(Benjamin Bloom. 1913: 99) และคณะได้เสนอขอบข่ายซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive domain)เป็นด้านของการรู้คิด มีความผิดถูก พฤติกรรมที่ใช้วัดในด้านนี้ คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการ ประเมินค่า ซึ่งบางพฤติกรรมอาจมีลักษณะเฉพาะแต่บางพฤติกรรมก็มีความสอดคล้องอาศัยซึ่งกัน และกันการวัดด้านนี้ต้องเริ่มจากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยากและซับซ้อนขึ้น ซึ่งแบ่งตามลำดับขั้น ดังนี้ ความรู้ (Knowledge)ความเข้าใจความ (Comprehension)การประยุกต์ (Application)การ วิเคราะห์ (Analysis)การสังเคราะห์ (Synthesis)และการประเมิน (Evaluation)

2. ด้านความรู้สึก (Affective domain) เป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจเมื่อมี สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ เกิดความสนใจ ซึมซับเป็นความรู้สึกจนเห็นคุณค่า มีทั้งด้านดีและไม่ดี จนเกิดเป็นความรู้สึกที่อยากจะปฏิบัติตามและเกิดเป็นลักษณะนิสัยที่จะติดตัวเป็นประจำส่วนบุคคล เป็นสิ่งที่แสดงออกมาด้วยพฤติกรรมท่าทียามณ์ ซึ่งถูกจัดรูปแบบการเกิดเป็นลำดับขั้นเริ่มตั้งแต่ง่าย ไปยากและซับซ้อน แบ่งได้เป็น การรับรู้สัปรากฎการณ์ (Receiving Phenomena) การตอบสนอง ต่อปรากฏการณ์ (Responding to Phenomena) เมื่อรับรู้ปรากฏการณ์บุคคลก็จะมีควากระตือรือร้น อยากรจะเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมทำกิจกรรม การให้คุณค่า (Valuing)บุคคลจะยึดติดสิ่งรับบางอย่าง ที่คุณค่าของมัน รูปแบบของพฤติกรรมเริ่มจากการยอมรับจนไปถึงขั้นความผูกพัน คุณค่าที่เกิดขึ้น จะค่อยๆรวมตัวกันจนกลายเป็นค่านิยมเฉพาะตนในภายหลัง การจัดระบบ (Organization)บุคคลจะ จัดระบบสิ่งเร้าเป็นกลุ่มก้อนและเรียงลำดับความสำคัญนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างและ ความสำคัญต่อตัวเขาและสร้างระบบที่เป็นค่านิยมเฉพาะตนขึ้นมาค่านิยมฝังลึกภายใน (Internalizing Values)ระบบค่านิยมเกิดขึ้นและควบคุมพฤติกรรมของตนเอง บุคคลจะทำพฤติกรรม

เหล่านี้ในทุกสถานการณ์อย่างสม่ำเสมอจนสามารถทำนายได้และกลายเป็นบุคลิกภาพเฉพาะบุคคลนั้นๆ

3. ด้านกลไกทักษะ (Psychomotor domain) วัดด้านการกระทำการปฏิบัติที่ต้องใช้ทักษะด้านอวัยวะของร่างกายให้สัมพันธ์กับความคิด มีการเคลื่อนไหว ยิ่งสัมพันธ์มากเท่าไร ย่อมแสดงให้เห็นความคล่องแคล่ว ว่องไว แม่นยำ และรวดเร็วมากขึ้นการวัดผลที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เป็นการวัดเพื่อเป็นการวินิจฉัย ซึ่งผู้สอนต้องวิเคราะห์ผลนั้น เพื่อหาจุดที่จะนำไปแก้ไข ช่วยเหลือผู้เรียน ตลอดจนการพัฒนาปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ในการวัดผลเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจำเป็นต้องอาศัยขอบข่ายในการวัดเพื่อให้ครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือด้านสติปัญญา (Cognitive domain) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถในภาษามีการนำความรู้ไปใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์การใช้ภาษาได้ ด้านความรู้สึก (Affective domain) เกิดความรู้สึกทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาเห็นคุณค่าความสำคัญของการเรียนภาษาเกิดเป็นแรงจูงใจให้เรียนนั้นประสบความสำเร็จด้านกลไกทักษะ (Psychomotor domain) มีการใช้ทักษะทางภาษาในการแสดงออก ร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน เกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม

3.6.2 การประเมินผล

อุทุมพร จามรมาน(2535)เสนอแนวคิดการประเมินผลไว้ว่าการประเมินผล คือการตัดสิน ภายใต้เกณฑ์ที่ระบุไว้ ใช้ข้อมูลจากการวัดที่เชื่อถือได้ การประเมินผลในการจัดการเรียนการสอน สามารถแบ่งได้ เป็น 2 ประเภทคือ

1. การประเมินผลย่อย (Formative)การประเมินผลย่อยมักเป็นการเริ่มต้นการ ประเมินก่อนการเริ่มการสอนและมีความต่อเนื่องไปจนถึงจบการเรียนการสอน เป็นการประเมินเป็นระยะเพื่อให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของการเรียน การประเมินผลย่อยต้องมีความสัมพันธ์กับ จุดประสงค์การเรียนรู้เสมอซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1.1. การประเมินให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่า ขั้นตอนและเวลาที่เตรียมไว้

1.2 เป็นการประเมินเพื่อกระตุ้นความพยายามของผู้เรียน ตรวจสอบ ความรู้เพื่อค้นหาจุดอ่อน จุดแข็ง ของผู้เรียน และนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้า ผ่านการปรับกระบวนการเรียนการสอน

1.3 มีระบบการศึกษาเป็นการตัดสิน สามารถให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครองและ ผู้เรียนได้ เพื่อสะท้อนสิ่งที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข

2. การประเมินผลรวม (Summative) เป็นการประเมินเมื่อการเรียนรู้เสร็จสิ้นลงในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือเป็นการประเมินสรุปยอดรวม เพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนควรผ่านไปในระดับชั้นที่สูงขึ้นหรือมีความก้าวหน้าด้านการเรียนหรือไม่ เป็นการสรุปภาพรวมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล แลทั้งกลุ่มในระดับเดียวกัน การประเมินผลรวม มีลักษณะดังนี้

2.1 การประเมินเป็นไปตามขั้นตอนที่ผู้สอนกำหนด

2.2 การตัดสินเป็นระดับความรู้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

2.3 ผลที่ได้ สรุปเป็นการตัดสินใจที่จะให้ผ่านไปในระดับที่สูงขึ้นได้รับหน่วยกิต

หรือประกาศนียบัตร

การประเมินผลรวม เป็นการทวนสอบความสามารถของนักเรียนในระยะยาวเพื่อพิจารณา ความคงทน ความแม่นยำ และความเที่ยงตรง ของความรู้ความสามารถ

สรุปได้ว่า การประเมินผลรวม เป็นการประเมินผลการเรียนการสอนในภาพรวม และพิจารณาความสามารถผู้เรียนในระยะเวลายาว ตรวจสอบความคงทนของความรู้ ความแม่นยำของผู้เรียน และความเที่ยงตรงในความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาและเป็นความก้าวหน้าของการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

3.7 วัตถุประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการทดสอบภาษา

(อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544:8) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการทดสอบภาษา

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน แก้ปัญหาการเรียนได้และรายงานความก้าวหน้าในการเรียนของตนเป็นระยะๆ
2. ช่วยในการวิเคราะห์การเรียนการสอนว่า สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้หรือไม่
3. เป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน
4. ช่วยในการจำแนกความสามารถของผู้เรียนตามระดับและเพื่อช่วยในการใช้การจัดการเรียนการสอน

แมรี ฟินอคคิโอ ซิดนีย์ ซาโค (Mary Finocchiaro ;Sydney Sako.1983:12-14) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไว้ดังนี้

1. เพื่อประเมินวิธีสอนของครูว่ามีแนวทางใดที่ต้องพัฒนาปรับปรุง
2. เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเพื่อจัดชั้นเรียนแบ่งกลุ่มตามความสามารถ

4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล
5. เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือช้า
6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของครู
7. เพื่อทราบกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ
8. เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

พรสวรรค์สีป้อ (2550:245-247) ได้สรุปการประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาว่าต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหา (Content) เนื้อหาในการประเมินกว้างขึ้น โดยเน้นทักษะย่อยของแต่ละทักษะมากขึ้น
2. รูปแบบการประเมิน (Format) การประเมินต้องเป็นทั้งการประเมินระหว่างเรียนและการประเมินหลังเรียน ในการประเมินนอกจากจะเน้นการทดสอบเนื้อหาทางภาษา ยังรวมบริบทของการสื่อสารเข้าไปด้วย นั่นคือในข้อสอบผู้สอนต้องกำหนด ผู้ฟัง ผู้อ่าน หรือผู้ชม และผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างสารของตนเอง
3. เกณฑ์การประเมิน(making criteria) เกณฑ์การประเมินจะต้องสัมพันธ์กับข้อสอบ เช่น ถ้าให้ผู้เรียนทำข้อสอบด้านล่างการให้คะแนนจะมี 2 ประการ คือ ประการแรกความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบเดิม ประกอบด้วยการใช้คำที่เหมาะสม และการใช้คำถามที่ถูกต้อง ประการที่สองที่ควรประเมินคือความสามารถในการสื่อสาร เช่น ความสามารถในการโต้ตอบอย่างคล่องแคล่ว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการทดสอบภาษา คือ เพื่อให้เกิดกระบวนการวิเคราะห์และการจัดการเรียนการสอนภาษาให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความสามารถผู้เรียนซึ่งพิจารณาได้จากการวัดประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และมีเกณฑ์ที่ช่วยในการพิจารณา 3 ประการดังนี้

1. เนื้อหาที่ใช้ในการวัดประเมินผล 2. รูปแบบการประเมิน 3. เกณฑ์การประเมิน

3.8 ทิศทางและแนวโน้มของการทดสอบทางภาษา

3.8.1 การสร้างแบบทดสอบวัดพฤติกรรมการสื่อความหมายทางภาษาโดยรวม ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วย เช่น การเขียนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ทำให้ผู้เรียนทราบว่า ในการเขียนครั้งนี้เพื่อส่งสารถึงผู้ใด มีความสำคัญอย่างไร

3.8.2 การสร้างแบบทดสอบเฉพาะวัตถุประสงค์(Specific purpose testing) และตีความคะแนนที่ได้ เพื่อกำหนดระดับความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษา

3.8.3 การพัฒนาวิธีการวิเคราะห์แบบทดสอบและข้อทดสอบปฏิบัตินิยม (Pragmatic testing) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต่างๆของผู้ใช้ภาษาและตามสภาพที่แท้จริงของการใช้ภาษาข้อทดสอบแบบปฏิบัตินิยมจะใช้สถิติวิเคราะห์เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าความตรงเชิงทฤษฎี (Construct validity)

โดยอิงทฤษฎีในการวัดองค์ประกอบ(attribute)ที่ประสงค์จะวัดตลอดจนการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกตามวิธีการสถิติที่ไม่อาศัยกลุ่ม เป็นการวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ (Criterion reference) จึงมีการใช้อย่างแพร่หลาย

สรุปได้ว่าทิศทางและแนวโน้มของการทดสอบทางภาษาคือการวัดการสร้างแบบทดสอบวัดพฤติกรรมเพื่อสื่อความหมายและการสร้างแบบทดสอบนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์และการพัฒนาเพื่อกำหนดการสื่อความหมาย ข้อสอบส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นแบบทดสอบข้อสอบปฏิบัตินิยม ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามสภาพจริง

3.9 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินของการทดสอบทางภาษา

ละเอียด จุฑานันท์ (2533: 179 -180) กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินของการทดสอบทางภาษา ดังนี้

3.9.1 แบบทดสอบคือ ชุดของคำถามที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อใช้วัดตัวอย่างพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ทั้งทางด้านเนื้อหา วิธีการดำเนินการและการให้คะแนนจอห์นอลเลอร์ (Oller. 1979: 36-70) กล่าวถึงรูปแบบของแบบทดสอบ 3 ประเภทซึ่งสามารถสรุปความแตกต่างได้ดังนี้

3.9.1.1 แบบทดสอบชนิดจุดย่อย (discrete – point test) วัดองค์ประกอบของภาษาในระดับจุลภาค (Micro-language) ซึ่งหมายถึงหน่วยเสียง หน่วยคำ หรือทักษะที่แยกเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การสร้างแบบทดสอบจะสร้างโดยการแยกการวัดและประเมินผลเป็นส่วนย่อยๆ หรือแยกความสามารถในการใช้ภาษาแต่ละทักษะแยกแบบทดสอบออกเป็นชุดๆ ข้อสอบชนิดนี้จึงเหมาะกับการวัดทางภาษาโดยรวม

3.9.1.2 แบบทดสอบชนิดรวม (integrative test) แบบทดสอบนี้จะวัดทักษะทางภาษาโดยรวมซึ่งทักษะโดยรวมจะอยู่ในฉบับเดียวกัน การวัดและประเมินผลจะใช้วัดภาษาในระดับมหภาค (Macro - language) นั่นคือวัดความสามารถในการสื่อสารและรวมไปถึงสังคมวัฒนธรรม แบบทดสอบเหล่านี้ได้แก่ การเขียนเรียงความ การเขียนตามคำบอก ฯลฯ

3.9.1.3 แบบทดสอบเชิงปฏิบัติ (Pragmatic test) แบบทดสอบชนิดนี้จะวัดกระบวนการลำดับองค์ประกอบของภาษา ที่ทำให้เกิดการใช้ภาษาในบริบทต่างๆ แบบทดสอบชนิดนี้จะทดสอบทางด้านความรู้ (The factive หรือ Cognitive aspect) ได้แก่การใช้คำ วลี ประโยคและข้อความต่อเนื่อง (discourse) ในการให้ข้อมูลและทดสอบด้านอารมณ์ (the emotive หรือ affective

aspect) ได้แก่การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีการแสดงออกทางบุคลิกภาพภายนอก เช่น การแสดงท่าทาง น้ำเสียง การเลือกใช้ถ้อยคำ ตัวอย่างแบบทดสอบเชิงปฏิบัติที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มีดังนี้

3.9.1.3.1 แบบทดสอบชนิดเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบชนิดโคลซ (Combine cloze and dictation) แบบทดสอบชนิดนี้จะวัดความเข้าใจ เนื้อความ และการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการตัดคำและให้เติมคำเป็นช่วงๆ ช่วงละประมาณ 7 8 9 10 คำ ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ศัพท์ ไวยากรณ์ บริบทภาษา เพื่อนำมาเขียนสะกดให้ถูกต้อง การตัดคำและเติมคำเป็นการทดสอบแบบโคลซ แต่ถ้ามีการตัดคำออกมาจะเป็นการเขียนตามคำบอก แบบทดสอบนี้จะสามารถวัดการตีความของภาษาและวัดทุกทักษะทางภาษาได้

3.9.1.3.2 การทดสอบด้วยวิธีการโคลซแบบปากเปล่า (Oral cloze procedure) การทดสอบนี้จะใช้การบันทึกเทปข้อความไว้ จากนั้นปล่อยว่างเป็นช่วงๆ แต่ใช้การบันทึกเสียง เมื่อทำการทดสอบก็จะเปิดให้ผู้ทดสอบฟัง หรือหยุดเทป หรือใช้การอ่านให้ฟัง จากนั้นให้ผู้ทดสอบคิดเดาคำที่หายไป และผู้สอนจะบันทึกคำตอบที่ถูกต้องลงในเทปและเปิดเฉลยให้ฟังในภายหลัง

3.9.1.3.3 การเขียนตามคำบอกประกอบเสียง (dictation with interfering noise) การทดสอบนี้คือการให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอก และมีการอัดเสียงข้อความถ้อยคำที่ได้ยินในสถานการณ์ต่างๆและในชีวิตประจำวันจริง

3.9.1.3.4 การทดสอบความเข้าใจจากปริวลี (Paraphrase recognition) ทดสอบโดยการให้ผู้สอบอ่านประโยคหรือบทความแล้วเลือกคำตอบเกี่ยวกับว่า บทสนทนานั้นกล่าวถึงเรื่องอะไร คล้ายๆกับการตีความในสิ่งที่ได้อ่าน อาจทำการด้วยการทดสอบปากเปล่าหรือด้วยการเขียนก็ได้

3.1.9.3.5 การตอบคำถาม (Question answering) เป็นการทดสอบการฟัง และตอบคำถามให้ผู้เรียนฟังคำถามจากเทป และเลือกคำตอบจากกระดาะคำถาม

3.1.9.3.6 การสัมภาษณ์ปากเปล่า (Oral interview) การทดสอบนี้จะมีคำถามที่มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจง อาจใช้รูปภาพประกอบการทดสอบ หรือใช้สถานการณ์จริง มีเกณฑ์การให้คะแนนที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้

3.1.9.3.7 การเขียนเรียงความ (Composition or essay writing) เป็นการทดสอบโดยการเขียนผู้สอบอาจเลือกหัวข้อในการเขียนเอง หรือควบคุมการเขียนบ้างโดยการเติมคำในช่องว่าง หรืออาจใช้วิธีให้ผู้สอบเขียนข้อความโดยการฟังหรืออ่าน จากนั้นให้เขียนตามแนวคิดของคนที่อ่านได้จากข้อความนั้นๆ

3.1.9.3.8 การเล่าเรื่อง (Narration) เป็นการทดสอบการพูดซึ่งให้ผู้ทดสอบใช้ความสามารถด้านการสื่อสารด้วยคำพูด บอกเล่าประสบการณ์ที่ตื่นเต้น เป็นการวัดภาษาตามสภาพความเป็นจริง

3.1.9.3.9 การแปล (Translation) การแปลสามารถทดสอบความเข้าใจทางภาษาได้อย่างดี เช่น การเข้าใจภาษาในหลายๆด้าน ทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม เป็นต้น

3.9.2 แบบสังเกตเป็นการเฝ้าดูพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการประเมินเช่น แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบสังเกตประเมินค่า โดยการสังเกตต้องมีให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว ไม่เช่นนั้นการวัดและการประเมินอาจเกิดความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการแสดงออกทางพฤติกรรมนั้นอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่แท้จริง

3.9.3 แบบสัมภาษณ์เป็นการสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมาย ตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้โดยแบ่งการสัมภาษณ์เป็น 2 ประเภท คือ การสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน มีการวางแผนเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ ครอบคลุมจุดมุ่งหมายและอำนวยความสะดวกในการสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นมาตรฐานหรือเป็นคำถามปลายเปิด เป็นการสัมภาษณ์ทั่วไป ที่เปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้มีการแสดงออก

3.9.4 แบบสอบถามลักษณะคล้ายแบบทดสอบ แต่จะไม่คำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะเป็นการแสดงความคิดเห็นความรู้สึก ตัวอย่างแบบสอบถามได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบสำรวจจุดมุ่งหมายแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือแบบปลายเปิด ที่สามารถตอบได้โดยเสรี และแบบมีตัวเลือก เพื่อความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.9.5 แบบจัดอันดับคุณภาพเป็นการวัดคุณลักษณะที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรงได้เป็นการวัดตามลักษณะคุณภาพ อาจเป็นการวัดเชิงพรรณนาค่าพฤติกรรม หรือใช้ตัวเลขของอันดับแทนคำอธิบาย

กล่าวโดยสรุปเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการสอนภาษา มีหลากหลายชนิดทั้งนี้ในการเลือกใช้เครื่องมือขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัดการเรียนรู้เหล่านั้นโดยครูหรือผู้สอนควรเลือกใช้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนการสอนมากที่สุด

3.10 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษนั้นมีความสัมพันธ์กันไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงต้องควบคู่กัน นอกจากนี้การพูดยังมีความรวดเร็ว ผู้วัดจึงควรมีการบันทึกเสียงเก็บไว้เพื่อความสะดวกในการให้คะแนนและตรวจสอบความเที่ยงตรงได้ในภายหลังฮีตัน (Heaton.1990: 61-79) รูปแบบการวัดประเมินนั้นต้องสอดคล้องกับการสอนในปัจจุบัน ซึ่งการสอนใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารการทดสอบจึงควรเป็นการทดสอบความสามารถการใช้ภาษา สุภัทราอักษรานุเคราะห์ (2538: 34-37) ได้เสนอการทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

การทดสอบความสามารถในการฟัง

1. ให้ตอบคำถาม โดยฟังจากเทป จากนั้นให้ใช้แบบฝึกหัดเติมคำตอบเลือกแบบถูก ผิด หรือมีตัวเลือกให้ผู้ทดสอบตอบ

2. การฟังแล้วลำดับภาพเรื่องราวเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟัง เพื่อเรียบเรียงบทสนทนาที่เกิดขึ้น

3. ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การซื้อขาย สินค้า แล้วตอบคำถาม

4. ใช้การทดสอบแบบโคลซเขียนหรือแบบปากเปล่า ให้ผู้เรียนฟังเรื่องราวจากผู้สอนหรือจากเทป จากนั้นเติมคำในช่องว่างที่หายไปจากบทสนทนาหรือเรื่องเล่า

การทดสอบความสามารถด้านการพูด

1. ให้อธิบายรูปภาพหรือการฟังเทป โดยใช้คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ได้เรียนมา สังเกตจากภาพเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ สังคม หรือคู่สนทนาจากภาพเพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์หาคำตอบได้

2. ฝึกการสนทนาเป็นคู่ หรือการสัมภาษณ์เป็นกลุ่มโดยกำหนดสถานการณ์ตัวอย่างให้

3. ฝึกการสนทนาสำรวจกิจกรรมที่ชื่นชอบ และมีการรายงานผลหน้าชั้นเรียน

4. ให้บรรยายเล่าเรื่องราวโดยใช้จินตนาการหรือจากประสบการณ์จริง

นอกจากนี้ รีเบคการ์เอ็ม วาเล็ท(Rebecca M. Valette.1977:12)ได้เสนอการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริง โดยมีวิธีการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจและทักษะการพูดในชั้นสื่อสารไว้ดังนี้

การทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming)

2. ฟังข่าวแล้วให้ผู้เรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว

3. ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง

4. ฟังผู้สอนเล่า อธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล ภาพยนตร์

หรือเหตุการณ์ ผู้เรียนเขียนในสิ่งที่ผู้สอนเล่า

5. ฟังเสียงที่บันทึกจากรายการวิทยุ ผู้เรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension)

แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐาน มักมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย ข้อความที่บันทึกลงไป มักเป็นบทสนทนาที่แต่งขึ้น แล้วชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้อ่าน คำถามที่ทดสอบความเข้าใจมักเป็นการเลือกตอบ อาจมีการฟัง 1 หรือ 2 ครั้งก็ได้ ถ้าเป็น 2 ครั้ง อาจให้ผู้เรียนฟังทั้งหมดในรอบแรก และครั้งที่สองให้ฟังในแต่ละตอน แล้วให้ตอบคำถามหลังจากฟังแต่ละตอนจบ

การทดสอบการรับข้อมูล

1. อาจเป็นการแจกแผนที่ของสถานที่ พร้อมกับบอกจุดเริ่มต้นให้ผู้เรียนฟังเทปการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2. พังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ และทำเครื่องหมายลงในรายการที่กำหนด
3. สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน
4. แยกแยะข้อความหลายๆเรื่องจากสิ่งที่ได้ยิน ฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการ

การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดและเรื่องราว(Transfer the oral message)

การทดสอบชนิดนี้ วัดความสามารถระดับค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถในการรับและการส่งสารเช่น การสมมติให้ผู้เรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความ ให้ผู้เรียนจดบันทึก นำไปส่งข่าวสารต่อด้วยการพูด

การเขียนตามคำบอก (Dictation)

เป็นการทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนว่าเข้าใจภาษาที่พูดเพียงไร และใช้กับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่จะเพิ่มขึ้นเป็น 7-10 คำ การอ่านเป็นความเร็วปกติ ความยาวของข้อความในแต่ละช่วงที่หยุดขึ้นอยู่กับว่าต้องการให้ยากหรือง่าย มีการบอกให้เขียนเครื่องหมายวรรคตอนและย่อหน้า แบบสอบการเขียนตามคำบอก สามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้และผู้สอนจะสามารถทราบถึงปัญหาของผู้เรียนในด้านโครงสร้าง

การทดสอบทักษะการพูด แบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1.1 การพูดที่มีการควบคุม (Directed Oral Expression) สามารถทดสอบได้โดย

- 1.1.1 การให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ ผู้เรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพเป็นสื่อ
- 1.1.2 การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด

1.2 การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง มีการทดสอบดังนี้

- 1.2.1 ให้ผู้เรียนบรรยายภาพชุด
- 1.2.2 ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลายๆหัวข้อ เพราะจะสามารถฝึกความคล่องของการใช้ภาษาได้
- 1.2.3 ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน
- 1.2.4 การสนทนาและการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการทดสอบที่เหมาะสมเป็นธรรมชาติและเป็นที่ยอมรับมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป ในการวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาในการเรียนการสอน ความสามารถของผู้เรียน และการพิจารณาของผู้สอน โดยต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญและเป็นการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรมชาติเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวล และสร้างทัศนคติเชิงลบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.10 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544: 247-248) ดัดแปลงจาก Wilkin ซึ่งมาจากการวิจัยเรื่อง Self – Assessment of English Proficiency by Undergraduate and Graduate Students in Thai Universities ซึ่งนำเสนอในการสัมมนาวิชาการระดับภูมิภาคของศูนย์ภาษาซีมีโอ ณ ประเทศสิงคโปร์ในปี พ.ศ. 2523 แบ่งเกณฑ์ความสามารถในการฟัง ไว้ดังนี้

ระดับ	เกณฑ์วัดความสามารถด้านการฟัง
7	สามารถเข้าใจภาษาพูดทุกลักษณะที่เจ้าของภาษามีพื้นภูมิหลังเดียวกันพูด เข้าใจความเกือบทั้งหมดที่ได้ยินแม้จะไม่มีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาก่อน ความสามารถระดับนี้เป็นความสามารถของผู้ที่เคยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมาก่อนจนมีความคุ้นเคยกับเจ้าของภาษา
6	ถ้าฟังด้วยความตั้งใจจะสามารถเข้าใจภาษาพูดได้เหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีภูมิหลังเดียวกัน
5	มีความสามารถที่จะเข้าใจเจ้าของภาษาพูดในสาขาที่เรียน พอจะจับประเด็นความสำคัญได้ แต่จะไม่ค่อยเข้าใจในการฟังข้อโต้แย้งที่ซับซ้อน ต้องขอให้มีการถามซ้ำๆ แต่พอจะแยกสืลภาษาได้
4	เมื่อฟังอย่างตั้งใจจะสามารถเข้าใจข้อความที่ผู้พูด พูดอย่างชัดเจน โดยไม่ใช้ศัพท์ สำนวนสแลง ยังต้องให้ผู้พูดกล่าวซ้ำๆ ยังไม่เข้าใจในรายละเอียดบางตอน แต่พอจะนำเนื้อความมาปะติดปะต่อจนสามารถเข้าใจได้
3	เมื่อมีผู้พูดมาพูดตัวต่อตัว และพูดช้าๆและกล่าวซ้ำ ก็พอจะเข้าใจว่าพูดอะไร พอจะบอกได้ว่าบทสนทนานั้นเกี่ยวกับอะไร แต่จะฟังผิดบ่อยถ้าไม่ตัวผู้พูด เช่น การฟังจากวิทยุ เทป โทรทัศน์
2	เมื่อมีผู้พูดมาพูดตัวต่อตัว และพูดช้าๆพอจะเข้าใจว่าข้อความที่ได้ยินเกี่ยวกับอะไร แต่ไม่เข้าใจข้อความต่อเนื่องทั้งหมด อาจเข้าใจบางข้อความง่ายๆที่ท่องจำได้
1	ทราบข้อความที่ได้ยินเป็นภาษาอังกฤษ แต่ไม่เข้าใจว่าเป็นเกี่ยวกับเรื่องอะไร อาจพอทราบคำเดียวๆ โดยที่ต้องกล่าวซ้ำหลายครั้ง

ที่มา :Wilkin Self –Assessment of English Proficiency by Undergraduate and Graduate Students in Thai Universities.

ออยเลอร์ (Olley, 1979: 320-321) กำหนดเกณฑ์ความสามารถด้านการพูด ไว้ดังตาราง

ตารางเกณฑ์ประเมินวัดความสามารถด้านการพูด

ระดับ	เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด
5	สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษา พูดได้ชัดเจนและคล่องแคล่วใน ทุกเรื่องทุกระดับเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา เข้าใจดีในเรื่องที่พูด รวมถึงวงคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถพูดพาดพิงถึงประเด็นทาง วัฒนธรรมได้
4	สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้อง ในการพูดคุยทุกระดับที่ เกี่ยวข้องกับความเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและสามารถ เข้าร่วมสนทนาในเรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องแคล่ว ใช้ คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ พูดตอบโต้ได้เหมาะสมทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงทางไวยากรณ์ผิด แปลความหรือตีความจาก ข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งได้
3	สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเพียง พอที่จะเข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องเกี่ยวกับ สังคม และอาชีพการงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษ สามารถพูดตอบโต้คล่องแคล่วได้พอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ มีคำศัพท์ที่ใช้มากพอจนไม่ต้องพูดซ้ำ สำเนียง แปร่งมาก แต่มีการใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาแทบไม่มี ปัญหาในการฟัง
2	สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม และการทำงานได้อย่าง จำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ทางสังคมทั่วไปได้อย่างมั่นใจ แต่ ไม่คล่องแคล่วนัก
1	สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัด สามารถถามและตอบคำถามในเรื่องที่ รู้จักคุ้นเคย และเข้าใจในคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ที่มา: Olley, J.W. (1979). Language Test at school. London : Longman.

ตารางเกณฑ์ประเมินผลความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ แบบองค์รวมของฮีตัน
(Heaton. 1990: 61-79)

ระดับ	เกณฑ์การวัดความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ
6	ยอดเยี่ยม สามารถสนทนาได้เหมือนกับเจ้าของภาษาใช้ภาษาในการสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจ
5	ดีมาก แม้ไม่สามารถสนทนาได้เหมือนเจ้าของภาษา แต่ก็พูดได้ชัดเจนแม้ไม่เข้าใจภาษาอังกฤษบ้าง แต่ก็ไม่เป็นปัญหาต่อการสื่อสาร
4	ค่อนข้างดี การสื่อสารด้วยการพูดทำให้เจ้าของภาษาไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง มีการออกเสียงผิดบ้างแต่ก็ยังพูดได้คล่องแคล่ว เป็นที่เข้าใจได้
3	พอใช้ การสื่อสารด้วยการพูดค่อนข้างดี แต่เจ้าของภาษาอาจไม่เข้าใจในบางครั้ง จำเป็นต้องมีการพูดซ้ำ
2	ควรปรับปรุง เจ้าของภาษาไม่คุ้นเคยกับการฟังผู้พูดภาษาอังกฤษ มีการออกเสียงผิดใช้ไวยากรณ์และศัพท์ไม่ถูกต้องจำนวนมาก
1	ไม่ผ่าน สามารถสื่อสารได้จำกัดไม่ว่าจะเป็นหัวข้อเกี่ยวกับอะไร ไม่เข้าใจบทสนทนาเลย

ที่มา: Heaton, J.B. (1990). Classroom Testing. New York: Longman.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2538: 38-41) ได้กล่าวถึงการประเมินความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว(Fluency) หมายถึงความราบรื่น ความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติ
2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง เมื่อพูดแล้วผู้ฟังหรือคู่สนทนาสามารถรับสารแล้วเกิดความเข้าใจได้
3. ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ (Amount of communication) หมายถึง ปริมาณข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้คู่สนทนาเข้าใจ
4. คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร (Quality of communication) หมายถึง ความถูกต้องในการสื่อสารออกไป

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to communicate) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูด อาจมีการใช้ทั้งคำพูดและการใช้ภาษาท่าทาง

สรุปได้ว่า จากการศึกษากฎเกณฑ์การวัดและประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ นั้นมีหลากหลายเกณฑ์ตามความเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นเกณฑ์ในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้ โดยผู้วิจัยเลือกปรับจากเกณฑ์ประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของออลเลย์ (Olley.1979: 320-321) และการประเมินผลแบบองค์รวมของฮีตัน (Heaton.1990: 61-79) วัดองค์ประกอบด้านการประเมิน 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา การสื่อความหมาย ความถูกต้องของการใช้ภาษาและการใช้คำศัพท์

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.1 นิยามของความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความสนใจ (Interest) มีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติ แต่ความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ ความสนใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ทัศนคติทางบวก) ความสนใจของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันเพราะ ความต้องการ ถนัด สภาพแวดล้อมที่ต่างกันซึ่งเกิดจากการรับรู้และเอาใจใส่ต่อสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง เป็นการตอบสนองจนเกิดความพอใจ โดยอาศัยการเร้าที่สำคัญเพื่อให้เกิดการตอบสนอง นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศต่างให้นิยามความหมายเกี่ยวกับความสนใจไว้ดังนี้

เจเกอร์และฟรอสลิก (Jager; & Froehlich.194: 12) ได้กล่าวถึงความสนใจ คือ ความโน้มเอียงที่เอาใจใส่ต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเป็นเวลานาน จดจ่อพากเพียรที่จะทำกิจกรรมนั้นบ่อยๆ

เพจ (Page.1977: 81) พูดถึงความสนใจไว้ว่า ความสนใจ ความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมทางจิตวิทยา เป็นการจดจ่อและสนุกสนานต่อการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

พาวเวล (Powell.1963: 330) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่าเป็น แรงผลักดันกระตุ้นให้บุคคลกระทำการจนสำเร็จ

ธอร์นไดน์และเฮเกน (Thorndike; & Hagen.197:395) กล่าวถึงความสนใจ คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมของแต่ละบุคคล เกี่ยวกับความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ซึ่งเป็นแนวโน้มในการค้นหา หรือหลีกเลี่ยงกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ

กรมการฝึกหัดครู (กระทรวงศึกษาธิการ.2510: 235) ให้ความหมาย ความสนใจ คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลเลือกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกว่าสิ่งอื่นๆ หรือกล่าวโดยสรุป คือความชอบหรือสิ่งที่เราชอบ นั่นเอง

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สินภิบาล (2517: 60) ให้ความหมายความสนใจ คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในบุคคลเนื่องจากถูกการชักนำให้เกิดความเอาใจใส่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ล้วน สายยศ (2529: 1) ให้ความหมาย ความสนใจ คือ ความชื่นชอบในการทำกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ

วณิช บรรจง และคณะ (2516: 32) ให้ความหมายความสนใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเฉพาะ ความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และกระทำการจนสำเร็จ

ความสนใจในการเรียน คือ ความรู้สึกเอาใจใส่ มองเห็นความสำคัญไม่เบื่อง่ายขณะเรียน และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนั้นๆ ด้วย

กล่าวความหมายโดยสรุป ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ความรู้สึกที่จดจ่อ ชอบ โน้มเอียงที่จะเข้าหาเข้าร่วมกิจกรรมเอาใจใส่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเฉพาะและจะทำสิ่งนั้นจนเกิดผลสำเร็จดังที่ได้ตั้งความมุ่งหมายเอาไว้ เป็นศักยภาพภายในตัวบุคคลที่แสดงออกในการทำกิจกรรมใดๆ ซึ่งความสนใจจะส่งผลกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียน

4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความสนใจ

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึก มโนภาพทางทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่กล่าวถึงความสนใจมองการเชื่อมโยงความสามารถในการทำงานกับความสนใจในความต้องการที่เฉพาะที่จำเป็น ซึ่งการศึกษาของอุทซ์และเคอร์เบน (Utz and Korben.1976) พบว่าคะแนนความสนใจมีความสัมพันธ์กับคะแนนการวัดบุคลิกภาพอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าความสนใจและบุคลิกภาพมีบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ ว่าเมื่อพ่อแม่มีความสนใจอย่างไร ลูกย่อมสนใจตามพ่อแม่ กลุ่มที่ศึกษาทางจิตวิเคราะห์ห่มองว่า คุณลักษณะทางบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกงานหรือสิ่งที่ตนสนใจ ดังการศึกษาของสไตเมลและซูไซเดิลลิส (Steimel and Suziedelis) พบว่า นักเรียนที่สนิทสนมกับพ่อส่วนใหญ่จะสนใจด้านวิทยาศาสตร์ และนักเรียนที่สนิทสนมกับแม่ จะมีความสนใจด้านศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นความซึมซับที่เกิดขึ้น และความสนใจก็อาจจะมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Bandura.1977)นอกจากนั้น งานวิจัยยังพบว่า คนลักษณะเก็บตัวมีความสนใจด้านวิทยาศาสตร์ คนลักษณะก้าวร้าวมีความสนใจด้านการค้าขาย คนที่มีลักษณะแปรปรวนจะเป็นคนสนใจด้านอักษรศาสตร์และสุนทรียศาสตร์ (Osipow.1983 จาก Aiken .1989)

จะเห็นได้ว่า ความสนใจมาจากปัจจัยหลายด้าน ทั้งความความรู้สึกที่อาจมาจากสังคม ครอบครัว สิ่งเร้า ลักษณะภายในตนเอง บุคลิกภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อความสนใจทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีความสนใจ เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงเรื่องความรู้สึกที่ส่งผลมาจากบุคลิกภาพ พฤติกรรม และมาจากสิ่งแวดล้อมสังคม

4.3 องค์ประกอบของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2518: 72-73) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความสนใจเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล ซึ่งอาจมีความแตกต่างกัน
3. ความสนใจมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับสุขภาพร่างกาย ระยะความสนใจจะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับสภาพจิตใจและเชาวน์ปัญญา
5. ความสนใจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับประสบการณ์ของบุคคล หากมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งย่อมสร้างความสนใจในเรื่องนั้นได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาจากความพร้อม ความสนใจและความสัมพันธ์กับช่วงเวลาอายุของผู้เรียนที่จะเอาใจใส่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นพิเศษและหากมีประสบการณ์เดิมในเรื่องใดจะสนใจในเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น

4.4 ลักษณะของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

วนิช บรรจง และคณะ (2515: 37) กล่าวถึงลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้

ความสนใจ เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยความจดจ่อเป็นอย่างยิ่งและเกิดความมุ่งหมายที่จะทำสิ่งนั้นให้บรรลุผลสำเร็จเช่น ต้องการรู้มากขึ้น ต้องการทำเป็น เป็นต้น ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมี ความสนใจที่แตกต่างกัน

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล (2517: 61) กล่าวถึงความสนใจไว้ คือ ความสนใจเป็นความรู้สึกภายในเฉพาะตัวบุคคลโดยการชักนำจากสิ่งแวดล้อมสถานการณ์ต่างๆ อาจเป็นความรู้สึกชั่วคราวหรือตลอดไปก็ได้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์

กล่าวโดยสรุป ลักษณะความสนใจ จะมีลักษณะที่จดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งและต้องการทำสิ่งนั้นจนเกิดความสำเร็จเป็นความรู้สึกภายในมาจากแรงจูงใจเฉพาะส่วนบุคคล

4.5 วิธีการสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530: 219-220)กล่าวถึงวิธีการสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษผู้สอนต้องสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพวิธีการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนควรปฏิบัติดังนี้

1. ก่อนสอนเรื่องใด ควรมีการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อปูพื้นฐานทบทวนความรู้เดิม และเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่จะเกิดขึ้น

2. จัดบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถในการเรียน ควรให้ความพอดี ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป

3. สร้างแรงจูงใจเพื่อให้เด็กมีความสำเร็จในกิจกรรม การที่ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในกิจกรรมนั้นจะทำให้เขาสนใจในการเรียนมากขึ้น

4. รายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะ
5. บอกถึงประโยชน์ความน่าสนใจของเรื่องที่นักเรียนจะได้เรียนรู้
6. จัดสภาพให้การเรียนมีบรรยากาศความสนุกสนาน
7. สร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชานั้นๆ
8. ใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด
10. จัดบทเรียนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
11. ใช้เทคนิควิธีจิตวิทยาต่างๆในการเรียนการสอน เช่น การทัศนศึกษา เล่าประสบการณ์ ใช้คำถามจัดบทเรียนให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ประเพณีสำคัญ เป็นต้น
12. สร้างความรู้พื้นฐานก่อนการสอนเพื่อจะได้โยงสัมพันธ์สู่เรื่องใหม่ที่จะสอน
13. จัดบทเรียนให้เหมาะกับความสามารถของเด็ก
14. มุ่งสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น
15. ให้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ
16. ดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความอยากรู้อยากเห็น เนื่องจากจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
17. สอนให้สนุก
18. สอนบทเรียนให้หนักไปทางรูปธรรม แสดงตัวอย่างที่มองเห็น เข้าใจได้อย่างชัดเจน และเกิดประโยชน์
19. สร้างบทเรียนให้มีความชัดเจน ใช้สำนวนที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับความสามารถและวัย

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 233-234) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความสนใจในการเรียนดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจัดให้สอดคล้องกับความต้องการ
2. สำรวจพื้นฐานความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอน
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ
4. ให้การเสริมแรงโดยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการทำงานนั้นๆ
5. แนะนำแนวทางให้ทราบความก้าวหน้าของการทำงานทุกระยะ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสร้างความสนใจในการเรียนนั้น จำเป็นต้องศึกษาความพร้อมและสภาพผู้เรียน จัดเตรียมบรรยากาศให้มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนการสอน โดยครูต้องเตรียมความพร้อมวางแผนให้กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้แรงเสริมในการทำกิจกรรม รายงานความก้าวหน้าของการเรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบความสำเร็จ และส่งเสริมให้การเรียนรู้นั้นน่าสนใจผ่านกิจกรรมที่ลงมือปฏิบัติ

4.6 การวัดและประเมินผลความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความสนใจเป็นความรู้สึกขั้นแรกก่อนไปสู่ความรู้สึกอื่น เช่น ความซาบซึ้ง เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพ ดังนั้นการรู้ข้อมูลว่าผู้เรียนมีความสนใจด้านใดมากน้อยแค่ไหน จึงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาอย่างยิ่ง ความสนใจเป็นสิ่งที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา การวัดความสนใจจึงมีความจำเป็นและเป็นการวัดว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบต่อกิจกรรมใดเป็นพิเศษ การจัดกลุ่มตามความสนใจจะขึ้นอยู่กับทฤษฎีและความเชื่อของผู้นั้น

การวัดความสนใจในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีความเชื่อมั่นน้อย เพราะประสบการณ์มีน้อยความสนใจจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ความสนใจจะคงเส้นคงวาเมื่อนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น จากงานวิจัยพบว่าหลังจากอายุ 25 ปีแล้วความสนใจจะเปลี่ยนแปลงน้อยมาก แซค (Sax .1980)

แนวความคิดเกี่ยวกับการวัดความสนใจอาจทำได้ 4 ประการดังนี้

เจเกอร์และฟรอสลิก (Jager; & Froehlich.1947: 12-14)

1. สังเกตความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. พิจารณาความสนใจต่างๆที่แต่ละบุคคลแสดงออก
3. ศึกษากิจกรรมต่างๆที่บุคคลนั้นควรกระทำ
4. ใช้แบบสำรวจความสนใจ (interview interest) วัดโดยตรง

ซูเปอร์ (Super.1957:218-219) กล่าวถึงความสนใจของบุคคลสามารถวัดได้จากวิธีการดังต่อไปนี้

1. ความสนใจส่วนตัว (Expressed Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจ ความสนใจที่ได้จากการศึกษา เป็นพื้นฐานของการศึกษาความสนใจวิธีอื่น
2. ความสนใจชั้นอาสา (Manifest Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากพฤติกรรมที่แสดงออกที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลทำเป็นงานอดิเรกหรืองานประจำ
3. ความสนใจจากแบบทดสอบ (Test Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาที่บุคคลนั้นสนใจโดยยึดพื้นฐานของทฤษฎีที่ว่าบุคคลจะเลือกเรียนในสิ่งที่เขาสนใจ

4. ความสนใจจากแบบสำรวจ (Inventoried Interests) เป็นวิธีการศึกษา โดยการใช้แบบสำรวจด้วยการให้บุคคลได้แสดงความรู้สึกรับชอบหรือไม่ชอบ แล้วนำผลจากแบบสำรวจไปวิเคราะห์ทางสถิติ ได้ผลออกมาเป็นคะแนนความสนใจ

ลัวน สายยศ อังคณา สายยศ (2543: 36-37) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสนใจในการเรียนจำเป็นอย่างยิ่ง จึงได้มีข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนสร้างแบบทดสอบวัดความสนใจซึ่งถือเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

1. การตอบแบบทดสอบต้องเป็นไปตามความจริงไม่แสลง
2. สิ่งเร้าเป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงพอที่จะลงสรุปได้ดี
3. ผู้ที่เลือกจะทำอะไรมากกว่านั้นย่อมแสดงว่าสนใจสิ่งนั้นมากกว่าอีกสิ่ง

กล่าวโดยสรุปการวัดความสนใจนั้น สามารถกระทำได้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เนื่องจากความสนใจเป็นการกระตุ้นให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรม และวิธีการวัดความสนใจที่เป็นที่นิยมสามารถวัดได้ 3 วิธีคือใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

วิชญ์วิสิฐ รัชชาพัชรวงศ์(2559) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติด้วยบทเรียนออนไลน์ที่ใช้การ์ตูนเป็นหลักกับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนสาธิต มศว. ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน ด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยสุ่มจากห้องเรียนจำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำตามระบบการจัดชั้นเรียน และในห้องเรียนที่สุ่มได้มีการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มกลาง กลุ่มต่ำ ผู้วิจัยสุ่มให้กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1.แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติด้วยบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้การ์ตูนเป็นหลัก 2.แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบเดิม 3.แบบสอบถามวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และ 4.แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 24 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test for dependent samples และ t-test for independent samples ผลการศึกษาพบว่า 1)นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติด้วยบทเรียนออนไลน์ที่มีตัวการ์ตูนเป็นหลัก มีความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2)นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติด้วยบทเรียนออนไลน์ที่มีตัวการ์ตูนเป็นหลักมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติด้วยบทเรียนออนไลน์ที่มีตัวการ์ตูนเป็นหลัก มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เรณู รื่นยุทธ(2553)ได้ศึกษาผลการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 40 คนที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลาทั้งหมด 14 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ one group pretest posttest design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติจำนวน 4 แผน แบบบันทึกหลังสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ แบบประเมินงานปฏิบัติและแบบบันทึกการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้สถิติที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t –test for dependent samples)ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกตุศิริ ชมภูภาวิน(2553) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 โรงเรียนพาณิชยการลานนาเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ทำการประเมินระหว่างเรียน และแบบวัดความมั่นใจตนเอง ทำการวัดก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ความสามารถทางการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และผู้เรียนร้อยละ 41.18 มีความสามารถทางการฟัง พูด ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ร้อยละ 47.05 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.76 อยู่ในระดับพอใช้ หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับสูง หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

ภัทราวดี ยวนชื่น(2553)ได้ศึกษา เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit)

มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random assignment) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1.แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง(Pretest-posttest) 2.แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3.แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 4.แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 16 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ (t-test for dependent samples)และ (t-test for independent samples) ผลการศึกษาพบว่า 1)ความสามารถด้านการฟังการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ความสามารถด้านการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3)ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ทองใบ ทองบุบาล (2553) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ การศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังโพรงงามวิทยา จังหวัดเลย จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติจำนวน 6 แผน แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีเจตคติต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นรมน แก้วบุรี (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายและเปรียบเทียบ ทักษะทางสังคมของนักเรียน ก่อนและหลัง การสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นรูปแบบการ ปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ2 (อ41102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนการสอนการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ แบบมุ่งปฏิบัติงานที่เน้น รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่ผลงาน จำนวน 10 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการฟัง พูด ภาษาอังกฤษแบบวัดทางสังคม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปไว้ดังนี้ 1) สามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน ที่ได้รับการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่ หลากหลาย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีเยี่ยม (ร้อยละ40) 2) ทักษะการสังคมของผู้เรียนสูงขึ้นหลังได้รับ การสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติที่เน้นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย

บัญชา ออญอง(2551)ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การ จัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวม ข้อมูลคือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษและแบบประเมินตนเองด้านการพูด ภาษาอังกฤษสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ (t-test แบบ dependent samples)ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การ จัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัลย์ชลา กรณ์มหาพัฒนาไทย(2548) การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี จำนวน 35 คน แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง จำนวน 10 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 15 คน กลุ่มอ่อนจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร แบบประเมินงานปฏิบัติ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถาม วัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติที่ แบบไม่เป็น อิสระจากกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ระดับความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติส่วนมาก อยู่ในเกณฑ์พอใช้ 2) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3)เจตคติต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 4)พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ลัดดาวัลย์ อารัมพร(2547) ได้ศึกษา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จุดมุ่งหมายของงานวิจัยเพื่อ ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ กลุ่มควบคุมเรียนรู้โดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเอง และแบบสังเกตพฤติกรรม มีการทดสอบก่อนและหลัง การทดลองผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยในประเทศนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้กิจกรรม เน้นงานปฏิบัตินั้นส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เกิดทักษะที่ดีขึ้น ในการ ฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ศักยภาพด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นตลอดจนสร้างเสริมทักษะทาง สังคมที่ดีในชั้นเรียนให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความพึงพอใจด้วยกัน และชั้น เรียนสนุกสนาน

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

มาเรีย เมโยและแอมพาร์โร อีบาลอร์รา (María Mayo; & Amparolbarrola. 2014) ศึกษาผล ของการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Interaction) เพื่อการสื่อสารความหมาย ของภาษาในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจ เนื้อหาของภาษา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนแบบการเรียนการสอนแบบเน้นงาน ปฏิบัติที่ส่งผลต่อการสื่อสารความหมายของภาษาในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 80คนระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ คือการวิจัยเชิงทดลอง (two-group experimental design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติโดยใช้การ บรรยายรูปภาพ จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้รับประโยชน์จากการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติและได้กลยุทธ์ในการเข้าใจความหมายของภาษาใน การสื่อสารและพัฒนาความสามารถในการใช้อุปกรณ์ในการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจเนื้อหาของภาษาได้ประโยชน์ในการเข้าใจ เนื้อหาของบทเรียน

ศิริวรรณ รมเย็น วอลเธอร์และคณะ (SireewanRomyen Wolther et al.2014) ศึกษา กิจกรรมภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาและทดสอบ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 38 คน ประจำปีการศึกษา 2554 ภาคการศึกษาที่ 1 ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ คือ การวิจัยเชิงทดลอง (one experimental group design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนการสอน 15 ครั้ง แบบการสังเกตของนักเรียน และครู แบบประเมินการมีส่วนร่วมของนักเรียน แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมช่องว่างของ ข้อมูล แบบทดสอบบทสนทนาภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนการสอนและการทำแบบประเมิน ความพึงพอใจ จากผลการวิจัย พบว่า 74 % ของกลุ่มตัวอย่างมีผลการทดสอบผ่านเกณฑ์การวัด ซึ่งมีเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

เฟรนซิทคา พอซซี(Francesca Pozzi2009) ศึกษาการใช้การเรียนการสอนแบบ ประติดปะต่อข้อมูลและการใช้กรณีศึกษาในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในห้องเรียน คอมพิวเตอร์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง นักเรียนในกลุ่มอย่างมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 173 คน โดยนักเรียนจะมีการแบ่งกลุ่มเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่หนึ่งเป็นการแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มที่มีความ เชี่ยวชาญ กลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือในการเรียน ต่อมาใน ระยะที่ 2 จึงลดความสามารถและใช้กิจกรรมปะติดปะต่อข้อมูลเพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ คือ การวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (two-group experimental design) และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมที่มีชื่อว่า autonomous และ the assisted และ the collaborative e-learning models เป็นระยะออกเป็น 4 ระยะ ระยะละ 2 สัปดาห์ และแบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จาก ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีกระบวนการเรียนรู้มีส่วนร่วมแตกต่างจากเดิม ทั้งด้าน กระบวนการ การ มอบหมายงาน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปฏิสัมพันธ์ที่เปิดเผย ระหว่างกันในกลุ่มนักเรียน ทำให้มีความรู้สึกสบายใจมากขึ้นในการทำกิจกรรม ซึ่งมีผลต่อการ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาการคิด อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนแบบปะติดปะต่อข้อมูล จำเป็นที่ผู้สอนต้องใช้ความพยายามในการทำงานมากกว่าการสอนแบบอื่น และกลุ่มตัวอย่างควรมี ความสามารถในการเรียนอย่างอิสระและจัดการตนเอง และมีเวลาเพียงพอและยืดหยุ่นในห้องเรียน

เมอร์ฟี (Murphy.2003: 352-359) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะของงานและวิธีการในการทำงานปฏิบัติเป็นผลทำให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จด้านการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และประโยคที่ซับซ้อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนจากประเทศต่างๆที่มาศึกษาต่อในประเทศไทยและกำลังเรียนภาษาอังกฤษ ระดับปานกลางจำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบเรียน Cutting Edge intermediate ใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติจำนวน 3 กิจกรรม คือ 1.กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว 2. กิจกรรมที่เน้นความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 3. กิจกรรมที่เน้นการใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของนักเรียนในด้านความรู้มีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ

อะบีดิน (Abidin.1997: 12-19) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบมุ่งงานปฏิบัติในแบบกิจกรรมของโครงการโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 ห้องเรียนมีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และใช้กิจกรรมโครงการเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้นำเสนอระยะเวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการใช้ภาษา การปฏิบัติงานโครงการสร้างความสนุกสนาน ตื่นเต้น ภาษาที่ใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง

จากการศึกษาผลงานวิจัยในต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดการแสดงออกทางภาษามีโอกาสได้ใช้ภาษาจริงเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น

จากการศึกษาผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติซึ่งสามารถส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก และใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆได้จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีการดำเนินศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 จังหวัดกระบี่ ตำบลบางฝ้าง อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 รวม 3 ห้อง จำนวน 120 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 จังหวัดกระบี่ จำนวน 80 คน โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) มาเป็นจำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random assignment) โดยกลุ่มทดลอง มีจำนวนนักเรียน 40 คน โดยได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ และกลุ่มควบคุม มีจำนวนนักเรียน 40 คน โดยได้รับการสอนแบบเดิม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียน “Say Hello 6” ของนางกุศยา แสงเดช และคณะ สำนักพิมพ์แม็ค ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้ และตรงตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้รายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โดยมีการปรับปรุงเนื้อหาให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้ดังนี้

1. Personal Identification
2. Healthy
3. Shopping
4. Food and Drink

โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการสอนจริง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 19 คาบ รวม 57 คาบ คาบละ 60 นาที ทั้งนี้ใช้เวลาทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 2 คาบ รวม 61 คาบ โดยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

โดยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1. ประเมินทิศผู้เรียนและทดสอบก่อนเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	2 คาบ
2. ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม	57 คาบ
3. ทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	2 คาบ

รวม 61 คาบ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือทดลองซึ่งมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเดิม
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
5. แบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้รายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อ16102) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ วิลลิส (Willis.1996: 38-64,109-115) เอลลิส (Ellis.2003: 244-262) ริชาร์ด และโรเจอร์ (Richard;Rodgers.1986) นูแนน (Nunan.2004)

1.3 ศึกษารายละเอียดและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษโดยพิจารณาจากแบบเรียนอินเทอร์เน็ตและสื่อที่พบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับเดียวกัน กับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ดังนี้

หน่วยที่1Personal identification

หน่วยที่2Healthy

หน่วยที่3 Shopping

หน่วยที่4Food and drink

จากนั้นนำเนื้อหาจัดทำโครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้และแสดงรายละเอียดเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ตาราง 1 รายละเอียดเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอนที่	คาบที่	หัวข้อ	หน้าที่ทาง ภาษา	โครงสร้าง ทางภาษา	ชิ้นงาน
1	1-14 Personal information	Myself	การบรรยาย ให้ข้อมูล Giving information	Asking and answering Question Wh- question What is your name ? My name is..	Information gap activities. Hello friend. Who are you?

ตาราง 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	คาบที่	หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างทางภาษา	ชิ้นงาน
2	15-22 How to be healthy?	Healthy	การบรรยาย ให้ข้อมูล Giving information การอภิปราย ข้อคิดเห็น Discussion	What kind of exercise do you like ? Do you want to be healthy or unhealthy?	Exchange Opinion task Healthy and unhealthy food.
3	23-39	Going shopping	การเสนอ ความ ช่วยเหลือ Offering การถาม ราคา Asking about prices	Can + I help you? How much does it cost?	Role play. Myshopping list.
4	40-57	Food and drink.	Asking and ordering food.	Do you have a reservation? Could I see the Menu please? Can I have.....?	Recipe Role play.

1.4 ศึกษาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 4 แผน ยึดวิธีการและขั้นตอนของวิลลิส (Willis.1996: 38-64,109-115) และเอลลิส (Ellis.2003: 244-246) โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)เป็นขั้นตอนการเตรียมตัว แนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติให้นักเรียนก่อนการปฏิบัติจริง เช่น การเตรียมคำศัพท์ การศึกษารูปแบบก่อนการปฏิบัติงานทั้งนี้ผู้สอนควรใช้เวลาผู้เรียนในการลงมือวางแผนในขั้นลงมือปฏิบัติเป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน(During- task)เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาในการลงมือปฏิบัติงาน โดยอาจมีการทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มและ กิจกรรมจะเน้นความหมายของการใช้ภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task)เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานและประเมินผลด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อยดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis) นักเรียนร่วมวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบ โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาเป้าหมาย ครูมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม

2. ขั้นฝึกการใช้ภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารให้เกิดความคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้ถูกต้อง

1.4 เนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนตามแนวการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สร้างเป็นแผนการสอนจากนั้นไปนำเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษปรับแก้ไขแผนการสอนจำนวน 3 ท่าน คือ Ms.Elizabeth VirginiaMs.Caisha Le Clercqและ Mr.ChaseMicekตรวจสอบความถูกต้องของแผนการสอนจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและ คณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำโดยมีค่าอัตราส่วนความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ0.67–1.00ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแนะนำปรับปรุงและแก้ไขให้เหมาะสมกับระดับความยากง่าย คำศัพท์ การใช้ โครงสร้างทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 และเสนอข้อตกลงในการเรียนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้รายปีชั้นประถมศึกษาปีที่6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อ16102) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบเดิม

2.3 ศึกษารายละเอียดและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษโดยพิจารณาจากแบบเรียนอินเทอร์เน็ต และสื่อที่พบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับเดียวกัน กับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำมาจัดเป็นโครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

2.3.1 Personal identification

2.3.2 Healthy

2.3.3 Shopping

2.3.4 Food and drink

2.4 ศึกษาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบเดิม ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

2.4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา(Presentation) ผู้สอนทบทวนคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนและให้ผู้เรียนออกเสียงตาม จากนั้นแปลคำศัพท์ ผู้สอนให้ ตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่จากนั้นสอนโครงสร้างประโยค อธิบายกฎเกณฑ์การใช้ไวยากรณ์ และข้อยกเว้นต่างๆให้ผู้เรียนได้ทราบ ยกตัวอย่างประกอบ

2.4.2 ขั้นฝึก (Practice)ผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมชิ้นงานตามที่ ได้รับมอบหมายในเนื้อหาแต่ละหัวข้อโดยฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาฝึกการสนทนา ถาม ตอบ แต่จะมี รูปแบบการฝึกซ้ำซึ่งผู้เรียนต้องฝึกการพูดตามผู้สอน ที่ละประโยคและฝึกฝนจนกว่าจะสามารถพูด ได้

2.4.3 ขั้นนำไปใช้ (Production) เมื่อผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาเสร็จจะมีการ ประเมินผลการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทำการบ้าน แบบฝึกหัดเพิ่มเติม ท่องจำชนิดคำเปลี่ยนแปลง รูปคำ แปลข้อความภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาตนเองและมีการฝึกนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.4.4 ประเมินผลการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทำการบ้านด้วยการทำ แบบฝึกหัดเพิ่มเติม ท่องจำชนิดคำ การกระจายคำกริยา และเปลี่ยนแปลงรูปคำแปลข้อความ ภาษาต่างประเทศให้เป็นภาษาตนเอง โดยใช้พจนานุกรมที่มีคำแปลสองภาษา

2.4.5 นำเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนตามแนวการสอนแบบเดิม สร้างเป็นแผนการสอนจากนั้นไปนำเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วจึง ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษปรับแก้ไขแผนการสอนจำนวน 3 ท่าน คือ Ms.Elizabeth Virginia , Ms.Caisha Le Clercqและ Mr.ChaseMicekตรวจสอบความถูกต้องของแผนการสอน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำโดยมีค่าอัตราส่วนความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ0.67-1.00ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ แนะนำปรับปรุงและแก้ไขให้สอดคล้องกับแบบเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย พิจารณาระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษา และเสนอข้อตกลงในการเรียนแบบเดิม

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษ(Pretest – Posttest)มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบจากหนังสือแนวการสร้างข้อสอบภาษาสำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยวิธีการสอนภาษาอังกฤษของ (สุมิตรา อังวัฒนกุล.2537: 120)และหนังสือ การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ (อรุณี วิริยะจิตรา. 2532: 55)

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้

แนวทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบ(Interaction Student with Examiner Format) ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยคำถามเบื้องต้นและแบบทดสอบเพื่อให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับภาพ เพื่อประเมินทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษภาพจะมีลักษณะและความหมายที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมีเกณฑ์การประเมินซึ่งปรับมาจากฮีตัน (Heaton. 1990: 68-71)และเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดองค์ประกอบที่ครอบคลุมความสามารถ คือ 4 ด้านคือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การสื่อความหมาย ความถูกต้อง และการใช้คำศัพท์

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นไปปรึกษาประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านคือ Ms.ElizabethVirginia ,Ms.Caisha Le Clercqและ Mr.ChaseMicek เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of item-objective Congruence)ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญที่ตอบว่า ตรงตามจุดประสงค์จะใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

คะแนน+1สำหรับแบบทดสอบที่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
คะแนน0 สำหรับแบบทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
คะแนน-1สำหรับแบบทดสอบที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item-objective Congruence: IOC)

ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ 2539:248) ≥ 0.5 จึงจะถือว่าเหมาะสมไปใช้ในงานวิจัยได้ซึ่งข้อสอบที่คัดเลือกไว้มีค่าอยู่ระหว่าง0.67-1.00 ซึ่งได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษจำนวน 15ข้อคือ

ตอนที่ 1 เลือกรูปภาพและบรรยายตอบคำถาม 4ข้อ 20 คะแนน

ตอนที่ 2 การฟังเรื่องThe lion and a beautiful girl จากครูและตอบคำถาม 10 ข้อ

จากนั้นเรียงลำดับภาพจากการฟัง (4 ข้อ) รวม 14 ข้อ 14 คะแนน

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษที่ได้คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางผึ้ง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยในการทดสอบให้เวลาในการทดสอบแต่ละข้อ ข้อละ 1 นาที และให้เวลานักเรียนดูรูปภาพจำนวน 4 ภาพ ก่อนเลือก รูปภาพ 1 ภาพ ก่อนการทดสอบ

3.5 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบในการตรวจให้คะแนนนั้นจะใช้เกณฑ์ที่ดัดแปลงมาจากเกณฑ์การให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์ของ(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.2550: 200;อ้างอิงจากOlley. 1979: 321-323)

ตาราง 2 เกณฑ์กำหนดการให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับ คะแนน
สามารถฟังและพูด ตอบโต้ได้ทันทีและเป็นที่เข้าใจ	5
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้เข้าใจ ใช้ระยะเวลาในการคิดคำตอบเพียงเล็กน้อย	4
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้เข้าใจใช้การถามซ้ำ ขยายความเพิ่มและยกตัวอย่างประกอบ	3
สามารถฟังและพูดตอบโต้ได้เข้าใจแต่ตอบโต้แบบตะกุกตะกัก ใช้เวลาถามด้วยคำถามหลายแบบเพื่อชี้แจง ขยายความและยกตัวอย่างประกอบ	2
สามารถฟังและพูดตอบโต้สื่อสารความได้เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง ต้องใช้คำถามเพื่ออธิบายขยายความหลายครั้ง พร้อมกระตุ้นและมีการยกตัวอย่างประกอบ	1
ไม่สามารถพูดตอบโต้ได้ มีพฤติกรรมนิ่งเฉย ยิ้ม หรือพฤติกรรมอื่นๆที่ไม่ได้คาดหมาย	0

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและผู้วิจัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้สูตร RAI ของเบอร์รี่ – สตอก (Burry-Stock; et al. 1966: 251-252) โดยมีค่าความสอดคล้องในการตรวจให้คะแนนเท่ากับ 0.87

3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิควิเคราะห์ 27% กลุ่มสูง ต่ำ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P_E)และค่าอำนาจจำแนก (D) จากสูตรของ Chung The Fan (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2539: 199-201)

3.8 คัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษที่มีค่าความยากง่าย (P_E) 0.21 - 0.73 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่(r) 0.20 - 0.59

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางฝ้าง อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ จำนวน 40 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบัค (ล้วน สายยศ;และอังคณา สายยศ .2539 : 210-212)มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้คือ 0.73

4. แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับ การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2544: 233-256)

4.2 สร้างแบบประเมินวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วยเกณฑ์การประเมินการฟัง พูด 4ด้าน คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความสื่อความหมาย ความถูกต้องของภาษา และการใช้คำศัพท์ซึ่งมีแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale)

ระดับ 5 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ดีมาก

ระดับ 4 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ดี

ระดับ3 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ปานกลางค่อนข้างดี

ระดับ 2 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ พอใช้

ระดับ 1 หมายความว่า ควรปรับปรุง

ที่มา: ทองใบ ทองบุบาส (2553) ปรับจากเกณฑ์ของฮีตัน (Heaton.1990: 61-79) ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320 -321)อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill.2000: 22-28) และ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538: 80)

ตาราง 3 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ พิจารณารอบประกอบดังนี้

ระดับ คะแนน รายการ ประเมิน	5	4	3	2	1
ความ คล่องแคล่ว ในการใช้ ภาษา	ฟัง พูดได้ อย่าง คล่องแคล่วมี ความกล้า แสดงออก มั่นใจในการ สื่อสาร พูดอย่างเป็น ธรรมชาติ สำเนียง ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา มีการเน้น เสียงสูงต่ำ	ฟัง พูดได้ ค่อนข้าง คล่องแคล่วมี ความกล้า พูดอย่างเป็น ธรรมชาติ แม้ สำเนียงจะไม่ ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา แต่สื่อสาร ความหมาย ได้ดีมีการ เน้นเสียงสูง ต่ำ	ฟัง พูดได้ ค่อนข้างช้ามี ความติดขัด เล็กน้อยแต่ ยังมีความ มั่นใจในการ พูด น้ำเสียง ไม่ค่อยเป็น ธรรมชาติ มีการเน้น เสียงสูงต่ำ บ้างเป็น บางครั้ง	ฟัง พูดได้ช้า มีความติดขัด มาก แต่ยังพอมี ความมั่นใจ ในการพูด น้ำเสียงไม่ เป็นธรรมชาติ ไม่มีการเน้น เสียง	ฟัง พูด ได้ช้า มากหรือฟัง และพูดไม่ได้ เลย ขาด ความมั่นใจ ในการพูด ไม่ เป็น ธรรมชาติ
การสื่อ ความหมาย	สื่อ ความหมาย ได้ครบถ้วน ต่อเนื่อง ชัดเจนตรง ประเด็นกับ เรื่องที่พูด	สื่อ ความหมาย ได้ค่อนข้าง ชัดเจน ต่อเนื่องและ ตรงประเด็น กับเรื่องที่พูด	สื่อ ความหมาย ได้เข้าใจเป็น ส่วนใหญ่ ยัง พอมีความ ต่อเนื่อง มีเพียงบาง ประเด็นไม่ ตรงกับเนื้อ เรื่อง	สื่อ ความหมาย ส่วนใหญ่ไม่ ชัดเจน ต้อง ใช้ความ พยายามใน การเข้าใจ สื่อสารไม่ตรง ประเด็นกับ เรื่องที่พูด	ไม่สามารถ พูดสื่อ ความหมาย ให้เข้าใจได้

ตาราง 3 (ต่อ)

ระดับคะแนน รายการ ประเมิน	5	4	3	2	1
ความถูกต้องของภาษา	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์ชัดเจนเหมาะสม	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจนแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยเหมาะสม	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์เรียงลำดับได้ค่อนข้างดี	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาไม่ชัดเจนแต่ยังสื่อความหมายได้	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาไม่ถูกต้องเรียงลำดับได้ไม่ดีเท่าที่ควร
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์สำนวนได้หลากหลายชัดเจนถูกต้องเหมาะสม	ใช้คำศัพท์สำนวนค่อนข้างชัดเจนถูกต้องเหมาะสม	ใช้คำศัพท์สำนวนบางครั้งผิดเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ยังสื่อสารได้ค่อนข้างชัดเจนถูกต้อง	ใช้คำศัพท์สำนวนจำกัดไม่สอดคล้องกับเรื่องที่พูดใช้โครงสร้างผิดบ่อยครั้ง	ใช้คำศัพท์สำนวนผิดมากไม่สามารถสื่อความหมายได้

5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

5.1 ศึกษาการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือจากหนังสือ เทคนิควิธีการสร้าง

ข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร(อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529)และแบบวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ(สุทธิชา เพชรวิระ. 2550: 170-172)

5.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งข้อความ

จะวัดความรู้สึก ชอบ ไม่ชอบ ความพอใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)5 ระดับดัดแปลงจากวิธีการของลิเคิร์ทซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายความว่า สนใจอย่างมากที่สุด

ระดับ 4 หมายความว่า สนใจอย่างมาก ดี

ระดับ3 หมายความว่า สนใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายความว่า สนใจเพียงเล็กน้อย

ระดับ 1 หมายความว่า ไม่มีความสนใจ

5.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ Ms.ElizabethVirginia ,Ms.Caisha Le Clercqและ Mr.ChaseMicek เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item-objective Congruence: IOC) พิจารณาความเหมาะสมการใช้ภาษาลักษณะข้อความแสดงความรู้สึกรหรือการปฏิบัติในเชิงบวกลบและดูว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์คะแนนกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

คะแนน + 1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับ
นิยามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนน0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับ
นิยามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คะแนน-1สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับ
นิยามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แล้วบันทึกผลการพิจารณาองความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละ
ท่านลงในแต่ละข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

5.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ตามเกณฑ์ และผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางผึ้ง อำเภอนือคลอง จังหวัดกระบี่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกจำนวน 30ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 218-220) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95จากนั้นนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งและปรับแก้ไขเพิ่มเติมแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น 45 ข้อ

3. แบบแผนที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest –Posttest Design

ตาราง 4 รูปแบบการดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest –Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	O1	X	O2
CR	O1	-	O2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C	แทน	กลุ่มควบคุม (Control group)
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
X	แทน	การสอนด้วยกิจกรรมด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ (the instruction using task- based interactive activities)
-	แทน	การสอนแบบเดิม(traditional instructional approach)
O1	แทน	การสอบก่อนเรียน (Pretest)
O2	แทน	การวัดผลหลังเรียน (Posttest)

4. วิธีการดำเนินศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมการก่อนการทดลอง

จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนจุดประสงค์ของการทำกิจกรรม บทบาทของผู้เรียน และการประเมินผลการเรียนรู้

4.2 ขั้นตอนการทดลอง

4.2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน(Pre-test)กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มละ 1 ชั่วโมง รวม 2 ชั่วโมง

4.2.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการสอนจริง 3 สัปดาห์สัปดาห์ละ 19 คาบ รวม 57 คาบคาบละ 60 นาที ทั้งนี้ใช้เวลาทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 2 คาบ รวม 61 คาบโดยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1.ปฐมนิเทศผู้เรียนและทดสอบก่อนเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	2 คาบ
2.ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ และการสอนแบบเดิม	57 คาบ
3.ทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม	2 คาบ

รวม 61 คาบ

4.3 ขั้นประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.3.1 เมื่อดำเนินการทดลองโดยดำเนินการตามแผนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิมครบตามจำนวนคาบแล้ว จึงทำการทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รวม 2 ชั่วโมงโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วบันทึกผลการทดสอบเป็นคะแนนหลังเรียน (Posttest)

4.3.2 เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแล้ว นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีการดำเนินการดังนี้

5.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

5.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ดังต่อไปนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนใช้สูตร(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ความแปรปรวนของคะแนน

6.1.2 การหาความแปรปรวนของคะแนน S^2 ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 307-308)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวที่ยกกำลังสองทั้งหมด
	X^2	แทน	คะแนนดิบแต่ละจำนวนยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติที่ใช้ตรวจสอบและหาคุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ .2539: 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
R	แทน	คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 การหาความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยนำข้อสอบมาวิเคราะห์แบบอัตรา 27 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำหาค่าความยากง่ายจากสูตรของ Chung The Fan (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2539:199-201)

$$r = \frac{R_U - R_L}{N}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
R _U	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
R _L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

6.2.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2539: 201)โดยใช้สูตรดังนี้

$$D = \frac{Su - SL}{N (X \max - X \min)}$$

เมื่อ D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
Su	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนกลุ่มเก่ง
SL	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
X max	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
X min	แทน	คะแนนนักเรียนที่ได้ต่ำสุด

6.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ .2539 : 210-212)มีสูตรดังนี้

$$R_{tt} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน x
$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวม Y
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X
$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนน X กับ Y
N	แทน	จำนวนคนที่ถูกจัดอันดับ

6.2.5 หาค่าความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนนของแบบสอบสัมภาษณ์วัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยคำนวณจากค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของ เบอร์รี-สตอก (Burry-Stock;et al. 1966: 251-262)

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K \sum_{n=1}^N |R_{1nk} - R_{2nk}|}{KN(I-1)}$$

เมื่อ RAI	แทน	ค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน
R_{1nk}	แทน	คะแนนที่ให้จากผู้ประเมินคนแรก
R_{2nk}	แทน	คะแนนที่ให้จากผู้ประเมินคนที่สอง
K	แทน	จำนวนคุณลักษณะที่ประเมินทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้ได้รับการประเมินทั้งหมด
I	แทน	จำนวนคะแนนที่เป็นไปได้ทั้งหมด

6.2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบรัค (ล้วน สายยศ ;อังคณา สายยศ. 2539: 218-220)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ
s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples(ชูศรี วงศ์รัตน์ะ .2546 :193)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution

D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่

6.3.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples(ชูศรี วงศ์รัตน์ะ .2546: 193)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

S_p^2 แทน ความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์เพื่อการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
k	แทน	คะแนนเต็ม
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t -distribution)
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
5. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลอง ตามแบบแผนแบบ Randomized Control Group Pretest –Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ	k	กลุ่มทดลอง				
		N	$\bar{x}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	34	40	20.57	3.44	11.82*	.04
หลังการทดลอง	34	40	27.42	2.79		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	k	กลุ่มควบคุม				
		N	$\bar{x}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	34	40	21.81	2.10	8.31*	.00
หลังการทดลอง	34	40	24.60	1.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	k	หลังการทดลอง				
		N	$\bar{x}$	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	34	40	27.42	2.79	4.45*	.00
กลุ่มควบคุม	34	40	24.60	1.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	กลุ่มทดลอง				
	N	$\bar{x}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	40	3.11	0.29	6.26*	.04
หลังการทดลอง	40	3.92	0.67		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ หลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	กลุ่มควบคุม				
	N	$\bar{x}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	40	3.40	0.95	2.69*	0.00
หลังการทดลอง	40	3.77	0.73		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ *t*-test for independent samples ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	หลังการทดลอง				
	N	$\bar{x}$	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	40	3.92	0.67	2.82*	0.01
กลุ่มควบคุม	40	3.77	0.73		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิมซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
5. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบเดิม
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

5. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบเดิมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางผึ้ง อำเภอนือคลอง จังหวัดกระบี่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 รวม 3 ห้องเรียน จำนวน 120 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 2 ตำบลบางผึ้ง อำเภอนือคลอง จังหวัดกระบี่จำนวน 80 คนโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยสุ่มจากห้องเรียนจำนวน 3 ห้องเรียน จากนั้นใช้การจับสลากเพื่อแบ่งนักเรียนเป็น 2 ห้องเรียนโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) แล้วจากนั้นจับสลากเพื่อจัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Random assignment) โดย กลุ่มทดลอง มีจำนวนนักเรียน 40 คน ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กลุ่มควบคุมมีจำนวนนักเรียน 40 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งได้ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบเดิม

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

3. แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นเตรียมการก่อนการทดลอง

จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน จุดประสงค์ของการทำกิจกรรม บทบาทของผู้เรียน และการประเมินผลการเรียนรู้

4.2 ขั้นดำเนินการทดลอง

4.2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน(Pre-test)กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มละ 1 ชั่วโมง รวม 2 ชั่วโมง

4.2.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการสอนจริง 3 สัปดาห์สัปดาห์ละ 19 คาบ รวม 57 คาบ คาบละ 60 นาที ทั้งนี้ใช้เวลาทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละ 2 คาบ รวม 61 คาบ โดยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศผู้เรียนและทดสอบก่อนเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม 2 คาบ
 2. ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ และการสอนแบบเดิม
57 คาบ
 3. ทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม 2 คาบ
- รวม 61 คาบ

4.3 ขั้นประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.3.1 เมื่อดำเนินการทดลองโดยดำเนินการตามแผนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิมครบตามจำนวนคาบแล้ว จึงทำการทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วบันทึกผลการทดสอบเป็นคะแนนหลังเรียน(Posttest)

4.3.2 เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแล้ว นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

5.1.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

5.1.3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิมจากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถอภิปรายผลตามลำดับของผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน จากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการสอนภาษาอังกฤษ (ลภาวรรณ พันธุ์พิพัฒน์) ซึ่งต่างจากการสอนแบบเดิมที่เน้นด้านการเรียนไวยากรณ์ เนื่องจากยุคปัจจุบันเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลักสูตรก็จะปรับเปลี่ยนเน้นเรื่องการพูดมากขึ้นและมีแบบฝึกหัดเพื่อการสนทนามากขึ้น บทบาทของครูในชั้นเรียนก็จะนำเสนอให้นักเรียนได้ใช้ภาษา ซึ่งการที่นักเรียนจะสามารถแสดงออกทางภาษาได้นั้น นักเรียนต้องได้รับการฝึกภาษาตามธรรมชาติโดยมีสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนุนให้เกิดการแสดงออกทางภาษามากที่สุดสอดคล้องกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ ช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ (Theory of second Language Acquisition) (Krashen. 1987) โดยผ่านกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ ซึ่งเน้นการสื่อสาร ไม่เน้นรูปแบบทางภาษา และเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่รู้ตัว แต่ชั้นเรียนต้องมีการเตรียมข้อมูลเอาไว้เพื่อให้เกิดสภาพการเรียนรู้ตามแบบภาษาแม่หรือภาษาเป้าหมาย (Richard and Rodger. 1986:130) อีกทั้งครูต้องใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และระบบการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการทำกิจกรรมชิ้นงานในชั้นเรียนจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรม และมีความพยายาม กล่าวแสดงออกทางภาษาในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อปฏิบัติชิ้นงานในแต่ละกิจกรรมจนสำเร็จทั้งนี้จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง –พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ ก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความตั้งใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น และได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับในชีวิตประจำวัน ทำให้ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้นดังที่ (สุภัทราอักษรานุเคราะห์. 2534) ได้เสนอสิ่งที่ควรคำนึงเกี่ยวกับการสอนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ไว้ 4 ประการ คือ 1.สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยอาศัยทักษะทางภาษา (Linguistic skills) และทักษะทางการสื่อสาร (Communicative skills) (Eckard and Kearny 1981: 4) 2.เนื้อหาที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน มีความเป็นธรรมชาติ 3.การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ บรรยากาศควรมีความผ่อนคลาย เพื่อให้นักเรียนได้กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ 4.ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจกลวิธีที่ทำให้คู่สนทนาเกิดความสนใจในการเรียน ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปประเด็นที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูด เพิ่มขึ้นดังนี้

1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ (Task-based instruction) ได้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและทันต่อกระแสโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัตินี้เกิดจากการผสมผสานระหว่าง การจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ซึ่งเน้นผู้เรียนแบบพึ่งตนเอง (Self –access learning) แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) และแนวการสอนที่มุ่งเน้นสถานการณ์ (Situational approach) การสอนในลักษณะนี้จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทความรับผิดชอบด้วยตนเองอย่างชัดเจน ผู้เรียนมีการพึ่งตนเองตัดสินใจวางแผนการเรียนเอง ผู้สอนเป็นแต่เพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น (Dickinson. 1987) ซึ่งการที่นักเรียนจะสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้นั้น นักเรียนต้องมีบทบาทสำคัญ มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการปฏิบัติชิ้นงาน (task) ซึ่งชิ้นงานจะเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอนแนวนี้ งานในที่นี้ได้ให้ความหมายและเรียกกันว่า งานปฏิบัติ งานปฏิบัติจะต้องสามารถเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้ตามความสามารถ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมจากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดลอง สอดคล้องกับแอลเลน วาเล็น (Allen; Valette. 1977: 81-115) ได้เสนอวิธีการสอนไว้ซึ่งนักเรียนจะได้รับการฝึกแบบ Deductive approach โดยเน้นไวยากรณ์ครูจะนำการฝึกให้แก่ นักเรียนจนกว่านักเรียนจะพูดคล่องและ Inductive approach ครูจะให้ตัวอย่างประโยคนักเรียนฝึกให้คล่องเมื่อคล่องแล้วครูให้นักเรียนสรุปกฎไวยากรณ์ทั้งปากเปล่าและการเขียนทั้งนี้จากตารางที่6การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง –พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบเดิมก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนเนื่องจากนักเรียนได้รับการฝึกฝนตามแบบแผนจนคล่อง

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิมจากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของโท ทงกุบาล (2553) นรมน แก้วบุรี (2552) บัญชา อยู่ยง (2551) และลัดดาวัลย์ อารัมพร (2547) ซึ่งทั้งหมดทำการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษามากขึ้น ตลอดจนนักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน เกิดทักษะทางสังคม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนักเรียนได้ฝึกภาษาผ่านการปฏิบัติชิ้นงาน มีการกระตุ้นให้

นักเรียนได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดและเรียนรู้ด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วยการนำตนเอง ผลจากการศึกษาครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่นักเรียนมีพัฒนาการได้ดังนี้

3.1 ขั้นตอน(Information gap)ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลตนเองกับเพื่อนเพื่อเติมเต็มข้อมูลส่วนตัว Personal information งานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange task) ยกประเด็นเรื่องการดูแลสุขภาพ ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นเรื่องการดูแลสุขภาพ และมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Report)เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา และปัญหาที่พบเพื่อให้นักเรียนไปประยุกต์ใช้ได้จริง ทั้งนี้ จากตารางที่ 7เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง -พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิมพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การสอนแบบเดิม คือ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนหรือเรียกได้ว่า ครูเป็นศูนย์กลางในการจัดการการเรียนรู้การสอนแบบเดิมนั้น เป็นวิธีการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปล(Grammar Translation Instruction)เน้นให้ผู้เรียนรู้จักของไวยากรณ์และสามารถแปลประโยคให้เป็นภาษาเป้าหมายได้ วัตถุประสงค์นั้นจะเน้นการอ่านและการเขียน ผู้เรียนเน้นการท่องจำคำศัพท์ และแปลความหมายได้ การวัดและประเมินผลวัดจากความจำในกฎเกณฑ์ (Techniques for teaching. 2556: ออนไลน์) การสอนแบบเดิมจะไม่เน้นทักษะการฟัง-พูดการสอนแบบเดิมนี้อาจจะไม่เน้นทักษะการฟัง-พูดเนื่องจากเป็นการเรียนแบบท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และคำศัพท์ และแปลคำศัพท์ ครูเป็นผู้ควบคุมการสอนและให้ความรู้กับผู้เรียนการประเมินความสามารถจากการทำแบบฝึกหัดหรือการทดสอบ การสอนแบบนี้เป็นการให้ความรู้ มากกว่าการให้พื้นฐานในการใช้ภาษาและเรียนรู้ระบบทางภาษา

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีการสอนแบบเดิม จะเน้นการสอนไวยากรณ์และการแปล ครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหา ผู้เรียนจะไม่ได้ฝึกทักษะการฟังพูดมากนัก เพราะการเรียนการสอนเน้นการครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหา ผู้เรียนจะไม่ได้ฝึกทักษะการฟังพูดมากนัก ทำให้ทักษะเหล่านี้ไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

4. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์จากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจมีเหตุผลดังนี้

รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน เป็นปัจจัยสำคัญให้ชั้นเรียนเกิดควมมีชีวิตชีวา และผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษา ผู้สอนจึงต้องจัดสรรรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเหมาะสม กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ต้องมีความหลากหลาย (Byrne. 1987)

รูปแบบการปฏิสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยครูต้องคำนึงในการสอนภาษาอังกฤษ ดังที่ (ลภาวรรณ พันธุ์พิพัฒน์: 39-42)กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากครูต้องมีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษแล้ว ทักษะคตินักเรียนก็จะส่งผลต่อการทำให้การเรียนภาษาประสบความสำเร็จ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งเหตุแรกคือการสร้างแรงจูงใจ ต้องให้นักเรียนสร้างเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และต้องรักษาแรงจูงใจนั้นไว้ให้คงอยู่ตลอดไป และการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์จะสร้างเสริมความสนใจให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน

5. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมหลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้มีการใช้ภาษาตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยครูเป็นผู้เสนอกฎเกณฑ์และให้รูปแบบทางภาษาไว้ การสอนแบบเดิมเหมาะนักเรียนกลุ่มขนาดใหญ่ตอบผู้มีความรู้ความสามารถ เนื่องจากเป็นการตอบสนองด้านสติปัญญาและความสนใจแม้จะมีความสนใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแต่ก็มีค่าเฉลี่ยที่ไม่ต่างกันมากนัก จึงมีความสนใจเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

6. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิมจากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์หลังเรียน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ซึ่งอาจมีเหตุผลดังนี้

ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ (จุฑา วิรุฬห์รัตน์. การสอนภาษาอังกฤษ: 13-15) การเรียนภาษานั้น หากครูดำเนินการสอนไปตามทฤษฎีหรือขั้นตอนต่างๆโดยไม่สอดแทรกกิจกรรมพิเศษอื่นๆ เพื่อในบรรยากาศในชั้นเรียนมีชีวิตชีวา นั้น โดยทั่วไปเด็กจะมีความสนใจเพียงขณะชั่วคราวแล้วเด็กจะเบนความสนใจไปสู่สิ่งใหม่ เมื่อไม่มีสิ่งใหม่เด็กจะเกิดความเบื่อหน่ายส่งผลเสียให้เด็กขาดการเรียนรู้ และสร้างทัศนคติด้านลบให้นักเรียนในการฝึกทักษะทางภาษาไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน แล้วเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แม้ครูจะมีความรู้ประสบการณ์และในการช่วยสอน แต่หากนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน การเรียนภาษาก็จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์

6.1 รูปแบบกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ (Byrne. 1987)ได้กล่าวถึงรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนไว้ 2 รูปแบบคือ

1. แบบทั้งชั้น ครูเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมหน้าชั้นเรียนโต้ตอบสอนปฏิสัมพันธ์ทั้งชั้น โดยครูเป็นศูนย์กลางสร้างกระบวนการให้นักเรียนอภิปราย ชักถามทำงานเป็นทีมฝึกการทำงานกลุ่ม

2. แบบคู่หรือแบบกลุ่ม กิจกรรมการส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่ว มีจำนวน 4-8 คน และอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม กิจกรรมก็จะเน้นการฝึกพูด ให้ผู้เรียนสังเกตข้อผิดพลาดและแก้ไขโดยครูให้คำปรึกษาและแนะนำสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (2530: 219-220) ที่กล่าวถึงการสร้างความสนใจไว้ว่าผู้สอนต้องสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ เริ่มการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อปูพื้นฐานทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ซึ่งส่วนนี้อาจมาจากขั้นก่อนเริ่มปฏิบัติงาน (Pre -task) จัดบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถในการเรียน สร้างแรงจูงใจเพื่อให้เด็กมีความสำเร็จในกิจกรรม กล่าวคำชมเชย คอยช่วยเหลือเมื่อติดขัดปัญหาซึ่งมาจากระหว่างการทำกิจกรรม(During-task)และรายงานความสำเร็จในกิจกรรมนั้น กระตุ้นความสนใจในการเรียนมากขึ้นรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะบอกถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนตลอดจนการนำไปใช้ อาจกล่าวไว้ในหลังกิจกรรม(Post-task)ส่วนการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนนั้นจะเกิดขึ้นได้จากการทำกิจกรรมที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขณะที่การสอนแบบเดิม คลีย์ (Kley. 1991, อ้างอิงจาก วรณทิพา รอดแรงคำ 2540 : 101)จะทำให้ผู้เรียนขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิกทำให้มีทักษะทางสังคมน้อย ผู้เรียนรับผิดชอบเฉพาะงานตนเอง ครูเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาโดยตรงทำให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมในการเรียนการสอนน้อยผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้และทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ขาดความสนใจในการเรียนและแรงจูงใจในการวิชาภาษาอังกฤษ ห้องเรียนไม่เกิดบรรยากาศสนุกสนานเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 .ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนต้องปรับระดับเนื้อหา คำศัพท์ ความยากง่ายให้สอดคล้องกับผู้เรียนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างสูงสุดดำเนินการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน แม้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิบัติจะมีโอกาสได้การทำกิจกรรมผ่านการปฏิบัติฟัง-พูดและมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม แต่ครูผู้สอนก็ควรมีเวลาชดเชยเสริมเพิ่มกิจกรรมให้กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบเดิม ได้มีโอกาสได้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยเช่นกันเช่น อาจมีคาบสอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนกลุ่มควบคุมในการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เป็นต้น

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีการตอบคำถาม อภิปราย การแสดงความคิดเห็น โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการแสดงออกทางภาษามากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ เนื่องจากที่ผ่านมาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเวลาในการฝึกฝนพูดน้อย ประกอบกับเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยทำให้ทักษะ

เหล่านี้ไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ครูอาจให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นทีม หรือทำงานเป็นคู่ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกันและสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในชั้นเรียน

1.3 ทักษะทางภาษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักเรียนมีโอกาใช้ทักษะทางภาษามากที่สุด ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษควรฝึกฝนในห้องเรียนให้มากที่สุด เสริมกำลังใจนักเรียนให้กล้าพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องอาย ไม่ต้องกลัวพูดหรือออกเสียงผิดมีสถานการณ์ที่เอื้อต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ครูคอยช่วยเพิ่มเติมสอนในจุดที่ยังพูดหรือออกเสียงไม่ได้ และการฟังฝึกฟังสำเนียงที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ฝึกให้คุ้นชินเพื่อนำมาปฏิบัติออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษา

1.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ควรทำงานร่วมกันในการสร้างเสริมประสบการณ์ความรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก คอยช่วยเหลือและให้อิสระ ผู้เรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการนำตนเอง ส่วนผู้เรียนนั้นต้องขวนขวายเอาใจใส่ หากความรู้เพิ่มเติมค้นคว้าไปสู่เป้าหมายของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ นั้นทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระ อาจทำให้เกิดเสียงดังในชั้นเรียนและวินัยในชั้นเรียนอาจลดลง ผู้สอนจึงควรตั้งกฎกติกาในชั้นเรียนตั้งแต่ครั้งแรก เพื่อให้นักเรียนรู้จักบทบาทของตนเองและสร้างวินัยในการควบคุมชั้นเรียน การเรียนการสอนจึงจะเป็นไปอย่างราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป ผู้สอนควรยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ครอบคลุมทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนให้ดีขึ้น

2.2 ควรศึกษาผลร่วมกับตัวแปรอื่น เช่น ทักษะทางภาษาอังกฤษ การฟัง พูด อ่าน เขียน และความคิดการเขียนและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในวิชาภาษาอังกฤษ การอ่านและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในงานวิจัยอาจมีตัวแปรต้นได้มากกว่าหนึ่งและตัวแปรตามได้มากกว่าหนึ่งตัว เพื่อให้งานวิจัยมีความสร้างสรรค์และสามารถต่อยอดความคิดหรือเป็นจุดเริ่มต้นในการทำวิจัยเรื่องอื่นได้

2.3 ควรทำการศึกษาและวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ไปสู่สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดีย เช่น บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์(E-learning) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง นำไปสู่การเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.4 ควรทำการศึกษาและวิจัยพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์ในภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาญี่ปุ่น และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์, (2521). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการ
แนะแนวและจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- กรมการฝึกหัดครู. (2510). *กระทรวงศึกษาธิการ*. ฉบับที่ 187 . การทดสอบเพื่อการ
แนะแนว.กรมวิชาการ กระทรวงศึกษา. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย (2548). *ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*
ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตชนบุรี.ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี, (2530) *จิตวิทยาการศึกษา*.
- จรรยา วิรูปหัตถ์. (2524). *ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ.การสอนภาษาอังกฤษ*. ศูนย์
เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- ชูศรี วงศ์รัตน์.(2546). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.
- ทวี ท่อแก้ว;และ อบรม สนิทบาล. (2512). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์.
- ทองใบ ทองภูบาล. (2553). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ*
สื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.
- นรมน แก้วบุรี. (2552). *การใช้การสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นรูปแบบการ*
ปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มพูนความสามารถด้านในด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ
และทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับก้าวหน้า.ปริญญานิพนธ์ ศศม.(ภาควิชา
ภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- บัญชา อยู่ยง. (2511). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้าน*
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัด
อุดรธานี. สารนิพนธ์ ศศม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2545). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการ
ประเมินผลการศึกษา(หน่วยที่3). กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ
แข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549 – 2553). www.moe.go.th/webstudyenglish/peng2549-
2553. สืบค้นเมื่อ11ธันวาคม 2560,จาก

[https://www.google.co.th/search?q=%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B8%AD%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A4%E0%B8%A9+%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%82%E0%B8%B5%E0%B8%94%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%81%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8+\(%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.2549+%E2%80%93+2553\).+www.moe.go.th%2Fwebstudyenglish%2Fpeng2549-](https://www.google.co.th/search?q=%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B8%AD%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A4%E0%B8%A9+%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%82%E0%B8%B5%E0%B8%94%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%81%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8+(%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.2549+%E2%80%93+2553).+www.moe.go.th%2Fwebstudyenglish%2Fpeng2549-)

2553.+11%E0%B8%98%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%A1+2560+.%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C&rlz=1C1NHXL_thTH714TH714&oq=%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B8%AD%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A4%E0%B8%A9+%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%

AD%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%82%E0%B8%B5%E0%B8%94%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%81%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8+(%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.2549+%E2%80%93+2553).+www.moe.go.th%2Fwebstudyenglish%2Fpeng2549-2553.+11%E0%B8%98%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%A1+2560+.%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C&aqs=chrome..69i57.2960j0j8&sourceid=chrome&ie=UTF-8

พิณทิพย์ ทวยเจริญ, (2539). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

พิมพ์ใจ ภิบาลสุข, (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้าน

ทักษะการสื่อสาร:กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

พรสวรรค์ สีป้อ,(2550). สุดยอดวิธีสอน ภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.

ฟาฏินา วงศ์เลขา .พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันที่ 7 ธันวาคม 2553. <http://social.obec.go.th/node/892544>:ออนไลน์)

ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูด

ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม.ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ 2553.ถ่ายเอกสาร

ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. February 5 ,2014 .<http://www.fmcpenglish.com>.Inสืบค้นเมื่อ11ธันวาคม 2560,จาก

<http://www.fmcpenglish.com/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B8%AD%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A3/>

- เมตต์รวี, (2555). สัทศาสตร์เพื่อการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ
Jigsaw. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2560 ,จาก
<https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=free4u&month=12-2010&date=21&group=60&gblog=58>
- รูปแบบวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ. 2011. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม
2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/417472>
- เรณู รื่นยุทธ. (2553). ผลการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการ
ฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา
สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- ละเอียด จุฑานันท์, (2533). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ, (2529). เทคนิคการเขียนข้อสอบวัดความสนใจ” เอกสารการอบรมวัดผล
การศึกษา (วัดผล12). กรุงเทพฯ ฯ: ภาคพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิษณุวิสิฐ รักษาพัชรวงษ์.(2559). ผลของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติที่มี
ผลต่อความสามารถในการฟัง-การพูด และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่5 ด้วยบทเรียนออนไลน์ที่ใช้การ์ตูนเป็นหลัก. ปรินิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วณิช บรรจง;และคณะ. (2516). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
วารสารวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ปีที่ 3 ฉบับที่ 6 2543 .ออนไลน์
- สุทธิชา เพชรวิระ. (2550). การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการ
เรียนรู้และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่1
ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคนิยม (Constructivism)กับ การสอนแบบเดิม.
ปรินิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.

- สุชา จันทน์เอม;และ สุรางค์ จันทน์เอม.(2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, (2534)(2538). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). *การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา : กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือเพื่อปวงชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา*. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน, (2535)ข้อสอบ: *การสร้างและพัฒนา* . กรุงเทพฯ ฯ: ฟีนีเพล็บิชซิ่ง.
- Ann, Raimes. (1983). *Technique in Teaching Writing* . New York : Oxford University Press.
- Abidin,Z;& Mohamad ,J.B.(1997). *A task-Based Approach to Project work*. The English Teacher. An International Journal .2 (2) : 12-19.
- Allen Edward D,Valette; Rebecca M.(1977). *Classroom Techniques : Foreign Language and English as a second Language* . New York: Harcourt Brace Jovanovich , Inc.
- Brown, P.H. (1980). *Principles of Language learning and teaching* . New Jersey : Prentice Hall Inc.
- Bloom ,B.S. ;et al.(1956). *Taxonomy of Educational Objective : Handbook I : Cognitive Domain* . New York : David McKay.
- Bandura,A (1977). *Self Efficacy:Toward a Unifying Thoery of Behavioral Change* Psychological Review , 84 : 191 – 215.
- Bandura, A,1977. *Social Learning Theory* . Englewood Cliff , N.J. : Prentice Hall.
- Byrne ,D.(1987). *Techniques for classroom interaction*. Halow: Longman.
- Byrne ,D.(1996). *Teaching oral English* .Halow: Longman.
- Candlin ,C.N.; & Murphy,D. (1987). *Language learning tasks*. Englewood Cliffs,N.J.: Prentice Hall International.
- Dickinson,L.(1987). *Self – Instruction*. Cambridge University Press.
- Eckard Ronald D;& Kearny Mary A(1981). *Teaching conversation skills in ESL (Language in Education : 38)* Washington, Center for applied Linguistics.

- Ellis, (2003). *Task- based Language Learning and Teaching*. New York : Oxford University Press.
- Francesca Pozzi,(2009). *Using Jigsaw and Case Study for supporting online collaborative learning*.
- inocchiaro; Mary and Christopher Brumfit. (1983) *The Functional – National Approach : From Theory to Practice* . New York : Oxford University Press.
- Helen Moorwood, (1978). *Sections from Modern English Teacher* . London : Lowe and Brydone Ltd;
- Harmer; & Jeremy. (1982, April). “What is communicative ?”.English language Teaching Journal :166 – 167.
- Heaton,J.B. (1997). *Writing English language test* . Harlow : Longman.
- Jager ,Harry A. and Clifford , Froehlick .P. (1947) “*Guidance tools for Vocational shop Instructor*” , *Vocation Instructor's shop Handbook III* ”. New York : Harper and Brothers ,
- Klippel , F (1990). *Keep talking : Communicative fluency activities for language teaching* . Cambridge : Cambridge University Press.
- Krashen , S.D. (1981). *Second Language Acquisition and Second Language Learning* . Oxford : Pergamon.
- Krashen , Stephen.D. (1987). *Theoretical Research and second Language Acquisition Theory Methodology in TESOL : A Book of readings* . Syney : Newbury House Publishers .
- Littlewood;William.(1983) *communication Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Richard .J.C.(2001). *Curriculum Development in Language Teaching* . Cambridge: Cambridge University Press.
- Maetawee Tawanwong .(2002) “*The Difficulties in Teaching and Learning English Pronunciation in Rajini Bon School,2001.*” “*A research paper submiitted in partial fullfillment of the requests for the degree of Master of Arts in Teaching English as a Foreign Language, Language Institutue , Thammasat University.*”
- María Mayo & Amparo Ibarrola. (2014). *Developing English learners' transcultural skills through content- and task-based lessons*.
- Murphy, Jacky. (2003, October). *Task-based Learning : The Interaction Between Tasks and Learners* ELT Journal. 57 (4) : 352-360.

- Nunan .D. (1995). *New ways in Teaching Listening*. Washington DC : TESOL.
- Olley ,John W. (1979). *Language Test at school* . London : Longman.
- Page, Terry J.B. Thomas and Marshall A.R.(1977) *international Dictionary of Education* . New York : Nicholas Rubleshy Company.
- Paulston ,C.B. (1976). *Teaching English as a Second Language* : Techniques and procedures. Massachusetts: Cambridge
- Paulston, Christian Dratt and Bruder, Mary Newston. *Teaching English as a Second Techniques and procedures, Cambridge, Winthrop Publishers, Inc.* 1976 , 255p.
- Prabhu,(1987). *Second Language Pedagogy : a perspective* .Oxford . Oxford University Press.
- Pattison,1987. *Developing Communication skill*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sireewan Romyen Wolther.et al.,(2014) *Conversation Activity in English for the sixth Grade Students in Khon Kaen Demonstration Primary School (Suksasart), by using Information Gap*.
- Scott , Roger,(1981) *“Speaking” in Communication in the classroom : Applications and methods for a communicative Approach* by Keith Johnson and Keith Morrow (eds.) Harlow , Essex : Longman,.
- Sessoms.D,(2008).*Interactiveinstruction:Creatinginteractivelearningenvironments through tommorow’s teachears*. International Journal of Technology in Teaching and Learning, 4(2), 86-96.
- Super, Donald E. (1957). *The Psychology of career* . New York : Harper and brothers.Thorndike , Robert L. and Hagen Elizabeth P. (1977). *Measurement and Evaluation in Psychology and Education* . 4 th .ed Sidney John Willey –and son.
- Valette, Rebecca M ,(1977). *Modern Language Testing* .New York : Harcourt Brace Jonavich, Inc ;
- Vygotsky,L.S. (1978). *Mind in society*. Cambridge : Harvard University Press.
- Ur , P. (1988) . *A Course in Language Teaching* . Cambridge University Press.
- Wallop Santipracha. online .2553
- Willis , J . (1996). *A Framework for Task - Based Learning* . Edinburgh : Longman.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
วิธีการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม

1. รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์
สาขาวิชาการมัธยมศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อ.ดร.พรพิมล ประสงค์พร
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อ.ดร.ลัดดา หวังภาษิต
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. Dr.Lea Mai
Year 2 Coordinator Teacher โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ

1. Ms.Caisha Le Clercq EAL
(English as an Additional Language Teacher)โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย
2. Ms.ElizabethVirginia
Year 2 Advisory teacher โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย
3. Mr.Chase Micek
Year 7-8 Advisory teacher โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

1. Ms.Caisha Le Clercq EAL
(English as an Additional Language) Teacher โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย
2. Ms.Elizabeth Virginia
Year 2 Advisory teacher โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย
3. Mr.Chase Micek
Year 7-8 Advisory teacher โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P_E) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
คะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย (P_E) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

ข้อสอบ	P	r
1	.73	.22
2	.55	.55
3	.21	.38
4	.30	.53
5	.21	.70
6	.55	.20
7	.50	.63
8	.36	.40
9	.50	.28
10	.50	.20
11	.50	.28
12	.45	.55
13	.45	.38
14	.66	.59

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.73

ตาราง 12 คะแนนความสามารถในการฟัง - พูดยาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (6/2)

กลุ่มทดลอง					กลุ่มทดลอง				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	18	23	5	25	21	24	24	0	0
2	14	27	13	169	22	22	26	4	16
3	24	24	0	0	23	18	26	8	64
4	17	22	5	25	24	19	27	8	64
5	25	24	-1	1	25	21	22	1	1
6	26	30	4	16	26	20	26	6	36
7	29	32	3	9	27	22	26	4	16
8	17	29	12	144	28	19	25	6	36
9	15	31	16	256	29	16	27	11	121
10	25	26	1	1	30	20	25	5	25
11	21	25	4	16	31	21	28	7	49
12	17	26	9	81	32	21	29	8	64
13	18	31	13	169	33	22	31	9	81
14	22	29	7	49	34	20	29	9	81
15	15	25	10	100	35	23	27	4	16
16	24	26	2	4	36	20	27	7	49
17	22	28	6	36	37	23	29	6	36
18	24	30	6	36	38	23	25	2	4
19	25	33	8	64	39	22	23	1	1
20	16	29	13	169	40	26	24	-2	4

ตาราง 13 คะแนนความสามารถในการฟัง - พุดภาษาอังกฤษของของกลุ่มควบคุม (6/1)

กลุ่มควบคุม					กลุ่มควบคุม				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	18	23	5	25	21	22	21	-1	1
2	18	22	4	16	22	19	23	4	16
3	19	22	3	9	23	20	25	5	25
4	22	23	1	1	24	23	29	6	36
5	22	24	2	4	25	23	26	3	9
6	24	24	0	0	26	24	25	1	1
7	21	26	5	25	27	23	26	3	9
8	17.5	25	7.5	56.25	28	22	24	2	4
9	21	25	4	16	29	20	24	4	16
10	23.5	24	0.5	0.25	30	24	24	0	0
11	23	25	2	4	31	24	25	1	1
12	24	23	-1	1	32	25.5	27	1.5	2.25
13	22	22	0	0	33	24.5	28	3.5	12.25
14	20	24.5	4.5	20.25	34	23.5	26	2.5	6.25
15	18.5	25.5	7	49	35	22	24.5	2.5	6.25
16	19	23	4	16	36	23.5	25.5	2	4
17	19	24	5	25	37	23	28	5	25
18	22	26	4	16	38	23	25.5	2.5	6.25
19	23	24	1	1	39	24.5	24.5	0	0
20	21	22	1	1	40	21.5	26	4.5	20.25

ตาราง 14 คะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง (6/2)

กลุ่มทดลอง					กลุ่มทดลอง				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	2.78	5	2.22	4.93	21	3.56	4.11	0.55	0.30
2	2.71	4.76	2.05	4.20	22	3.67	3.27	0.40	0.16
3	2.8	3.82	1.02	1.04	23	3.42	2.93	0.49	0.24
4	3.27	4.78	1.51	2.28	24	3.27	3.6	0.33	0.11
5	2.56	4.58	2.02	4.08	25	3.4	1.07	2.33	5.43
6	2.96	4.2	1.24	1.54	26	3.62	4.31	0.69	0.48
7	3.11	4.27	1.16	1.35	27	3.64	4.49	0.85	0.72
8	2.96	3.69	0.73	0.53	28	3.44	4.38	0.94	0.88
9	3.02	4.49	1.47	2.16	29	3.36	4.33	0.97	0.94
10	3.27	2.8	-0.47	0.22	30	3.4	4.98	1.58	2.50
11	2.91	3.16	0.25	0.06	31	3.29	3.27	0.02	0
12	2.73	5	2.27	5.15	32	2.87	3.27	0.40	0.16
13	2.96	5	2.04	4.16	33	3.24	3.36	0.12	0.01
14	3.31	3.49	0.18	0.03	34	3.2	3.78	0.58	0.34
15	3.2	1.67	1.53	2.34	35	3.24	4	0.76	0.58
16	3.07	3.6	0.53	0.28	36	2.91	4.09	1.18	1.39
17	3.24	4.78	1.54	2.37	37	2.84	3.87	1.03	1.06
18	3.27	5	1.73	2.99	38	2.47	4.16	1.69	2.86
19	3.09	3.02	0.07	0	39	2.71	3.93	1.22	1.49
20	2.96	3.78	0.82	0.67	40	3.16	4.04	0.88	0.77

ตาราง 15 คะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม (6/1)

กลุ่มควบคุม					กลุ่มควบคุม				
คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²	คนที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	4.71	4.11	-0.6	0.36	21	4.71	4.71	0	0
2	4.51	4.02	-0.49	0.24	22	4.4	4.76	0.36	0.13
3	4.2	4.93	0.73	0.53	23	4.24	2.38	-1.86	3.46
4	1.02	2.78	1.76	3.10	24	4.07	4.36	0.29	0.08
5	4.42	2.91	-1.51	2.28	25	3.98	4.6	0.62	0.38
6	3.76	2.62	-1.14	1.30	26	3.96	4.24	0.28	0.08
7	3.89	4.2	0.31	0.10	27	3.44	4.89	1.45	2.10
8	3.6	2.18	-1.42	2.02	28	3.29	3.24	-0.05	0
9	4.22	4.89	0.67	0.45	29	2.82	2.31	-0.51	0.26
10	4.18	3.56	-0.62	0.38	30	4.98	3.38	-1.6	2.56
11	3.33	4.42	1.09	1.19	31	3.27	2.29	-0.98	0.96
12	4.36	4.76	0.4	0.16	32	3.27	2.4	-0.87	0.76
13	3.82	4.07	0.25	0.06	33	3.36	2.27	-1.09	1.19
14	3.36	3.84	0.48	0.23	34	3.58	2.4	-1.18	1.39
15	4.49	3.4	-1.09	1.19	35	2.76	2.2	-0.56	0.31
16	4.02	3.04	-0.98	0.96	36	3.02	2.56	-0.46	0.21
17	4.11	2.96	-1.15	1.32	37	2.91	2.31	-0.6	0.36
18	4.2	3.76	-0.44	0.19	38	3.71	2.33	-1.38	1.90
19	4.62	3.84	-0.78	0.61	39	2.82	2.33	-0.49	0.24
20	4.04	3.58	-0.46	0.21	40	3.36	2.29	-1.07	1.14

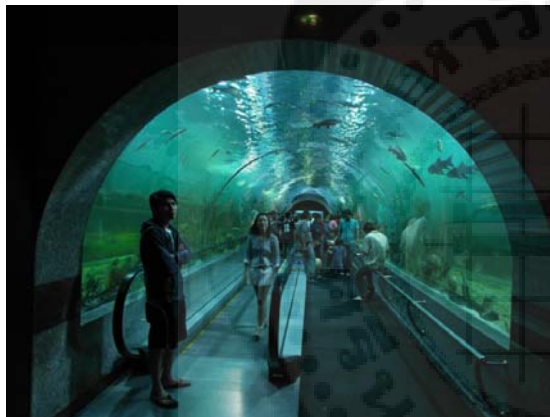

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
แบบประเมินวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ
แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ (Pretest –Posttest)

ตอนที่ 1 Select the picture describe and answer the question

เนื้อหา	ข้อคำถามสัมภาษณ์
1. Greeting	1. Teacher : Good morning Student : 2. Teacher : How are you ? Student :
2. Introducing	3. Teacher : Would you please introduce yourself ? Student :
3. Describing picture	Select the picture and answer the question 1. What is the picture about? 2. Where is happening in this picture ? 3. Do you like this picture ? Why ?/ why not ? 4. If you have to talk to someone in this picture, What would you like to talk to ? 5. Have you even been there before? 6. Do you know about this place? Make in a story.

ตอนที่ 2 ฟังนิทานเรื่อง The Lion and a beautiful girl(เฉพาะครู)

1. A Lion once fell in love with a beautiful girl, so he went to her parents and asked them if he could marry her .
2. The old people did not know what to say.They did not like the idea of giving their daughter to the Lion, butthey did not want to enrage the King of Beasts.
3. At last the father said, “We are glad to marry our daughter to you, but we fear that you might possibly hurt her. So if you remove your claws and teeth, we will give her to you.”
4. The Lion loved the girl very much, so he trimmed his claws and took out his big teeth. When he came to the parents again, they simply laughed in his face, and beat him out of their house.

Moral of the story: Love can tame even the wildest animal.

From the story select the best answer .(เฉพาะนักเรียน)

1. Who fell in love with a beautiful girl?
 - a. tiger b. lion c. bird d. wolf
2. Who did the girl live with ?
 - a. her parents b. lion c. witch d. a prince
3. How many characters are in the story?
 - a. 6 b. 7 c. 3 d. 4
4. Who is the king of Beasts?
 - a. a beautiful girl b. Lion c. Leopard d. the old people
5. What does enrage it mean?
 - a. angry b. happy c. sad d. cry
6. Her girls 's parent can give their daughter to the Lion if
 - a. The lion can clean their house.
 - b. The lion can swim.
 - c. The lion can remove his claws and teeth.
 - d. The lion can giving food to them.
7. Why did the lion trim his claws and remove his teeth?
 - a. He would like to follow their agreement to marry the beautiful girl.
 - b. He love the beautiful girl 's parent.
 - c. He cleaned up his body.
 - d. He didn't like his claw and his teeth.
8. Where does this story take place ?
 - a. forest b. ocean c. city d. heaven
9. What type of animal is the Lion?
 - a. Wild animal b. at work c. pet d. aquatic animal
10. Who is the main character in the story?
 - a. Lion b. the old people c. frog d. goat

Listen to the story and rearrange the picture (A, B, C and D) from the story.

11.

12.

13.

14.

A

B

C

D

แบบประเมินวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

(สำหรับครูเป็นผู้ประเมิน)

☐ ก่อนการทดลอง ☐ หลังการทดลอง

คำสั่ง โปรดทำเครื่องหมาย /ลงในช่องว่างเพื่อประเมินทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนตามระดับคะแนนความเหมาะสมโดยพิจารณา
เกณฑ์คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ดีมาก

ระดับ 4 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ดี

ระดับ3 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ ปานกลางค่อนข้างดี

ระดับ 2 หมายความว่า มีความสามารถในระดับ พอใช้

ระดับ 1 หมายความว่า ควรปรับปรุง

ชื่อ - สกุล	ข้อที่	รายการประเมิน																				รวม
		ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา					การสื่อความหมาย					ความถูกต้องของการใช้ภาษา					การใช้คำศัพท์					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

Listening & Speaking Skills Evaluation Form

(For teacher only)

☐ Before After ☐

Instruction Check (/) in the space to evaluate students' speaking and listening skills as follows;

Score 5 : Exceeds Expectations

Score 4 : Meets Expectations

Score 3 : Working Towards Expectations

Score 2 : Working with teacher support

Score 1 : Unable to meet expectations

Name	No.	Assessment																				comment	Total
		Fluency					Accuracy					Meaning					Vocabulary						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

(2550 : 200 อ้างอิงจาก Olley .1979 : 321-323)

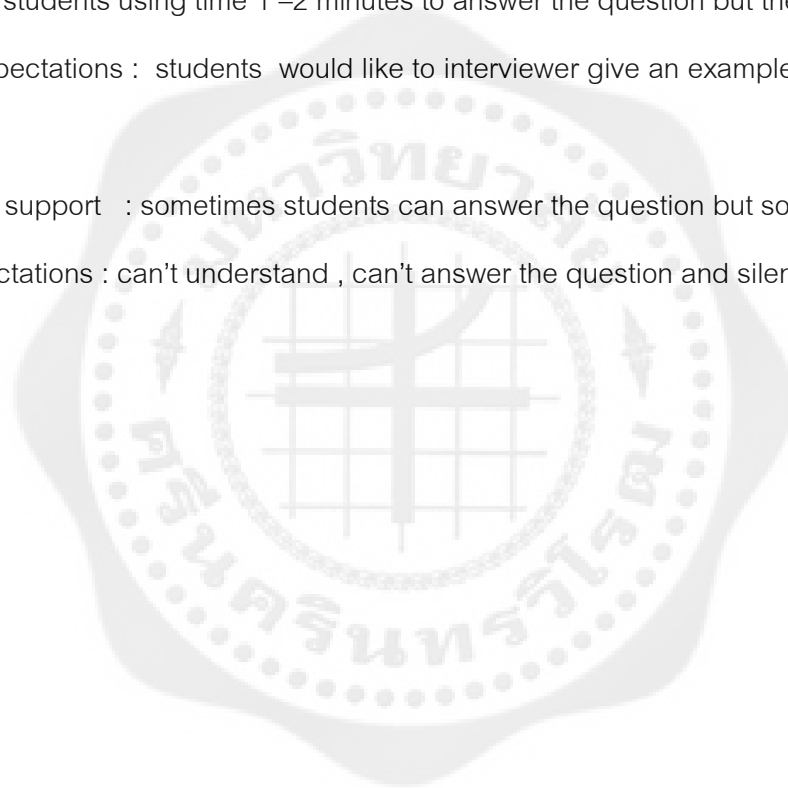
Score 5 : Exceeds Expectations : students will be able to answer the question in immediately and understand.

Score 4 : Meets Expectations : students using time 1 –2 minutes to answer the question but they can answer and understand.

Score 3 : Working Towards Expectations : students would like to interviewer give an example or giving more detail and they can answer the question.

Score 2 : Working with teacher support : sometimes students can answer the question but sometime they don't understand.

Score 1 : Unable to meet expectations : can't understand , can't answer the question and silently.

แบบสอบถาม

ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน

ด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงแบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา เรื่องการศึกษา

เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ

เชิงปฏิสัมพันธ์กับการสอนแบบเดิมเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง

พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่าง

ใด ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอการวิจัยในภาพรวม

แบบสอบถาม มี 3 ตอน ประกอบด้วย

1. สอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. สอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุปี

ตอนที่ 2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โปรดทำเครื่องหมาย/ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความ

สนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์และการสอนแบบเดิม

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นการสำรวจความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษว่าผู้เรียนมีความสนใจมากน้อยเพียงไร โดยให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างโดยใช้กฎเกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 หมายความว่า สนใจอย่างมากที่สุด

ระดับ 4 หมายความว่า สนใจอย่างมาก ดี

ระดับ 3 หมายความว่า สนใจในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายความว่า สนใจเพียงเล็กน้อย

ระดับ 1 หมายความว่า ไม่มีความสนใจ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	<u>ก่อนเข้าสู่บทเรียน</u>					
1	นักเรียนมีความพร้อมและเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าสู่บทเรียน เช่น เตรียมอุปกรณ์การเรียน หนังสือ เป็นต้น					
2	นักเรียนรู้สึกชอบวิชาภาษาอังกฤษ มีทัศนคติทางบวกก่อนการเริ่มเรียน					
3	นักเรียนมีสมาธิ ไม่วอกแวก ไม่พูดแทรกและตั้งใจฟัง เวลาครูเริ่มเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียน					
4	นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น ดีใจ กับการเรียนรู้อบบทเรียนใหม่					
5	นักเรียนมีเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ					
6	นักเรียนอยากพัฒนาตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน					
7	นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนก่อนการเริ่มเรียน					
8	นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาในวิชาภาษาอังกฤษ					
	<u>ระหว่างการเรียนรู้</u>					
9	บทเรียนในวิชามีความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน					
10	บทเรียนมีความทันสมัยเชื่อมโยงเหตุการณ์ปัจจุบัน					
11	หน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
12	หน่วยการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ					
13	กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน					
14	กิจกรรมการเรียนรู้สนับสนุนให้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่					
15	นักเรียนมีความกล้าแสดงออกทางภาษาโดยเฉพาะทักษะการฟัง พูดมากขึ้น					
16	นักเรียนเกิดการตั้งคำถาม หรือมีข้อสงสัยระหว่างการทำกิจกรรม					
17	นักเรียนมีความกระตือรือร้นตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม					
18	นักเรียนพัฒนาศักยภาพในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง					
19	นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูในการทำกิจกรรม					
20	นักเรียนตระหนักถึงความสามารถในการใช้ภาษาและมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษา					
21	ครูมีความสามารถและเป็นผู้นำทางการเรียนรู้					
22	ครูมีความเป็นกันเอง พร้อมรับฟังเมื่อเกิดปัญหาหรือข้อสงสัย					
23	ครูมีความสามารถและรอบรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ					
24	ครูมีการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนเข้ากับบทเรียนใหม่อย่างน่าสนใจ					
25	ครูยกตัวอย่างประกอบการอธิบายเพื่อให้เกิดความชัดเจน ใกล้เคียงความรู้เดิม					
26	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นทั้งเป็นคู่และรายกลุ่ม					
27	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มเติม					
28	กิจกรรมการเรียนรู้ความหลากหลาย แปลกใหม่					
29	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์					

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
30	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการใช้เหตุผล การตั้งคำถาม และการอภิปราย					
31	กิจกรรมการเรียนรู้มีการเชื่อมโยงบูรณาการกับกลุ่มสาระวิชาอื่นอย่างสอดคล้อง					
32	กิจกรรมการเรียนรู้โดยมีครูเป็นผู้นำเสนอ มีวิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่จำเจ					
	หลังเรียน					
33	นักเรียนรู้สึกภูมิใจในชิ้นงานแต่ละกิจกรรม					
34	นักเรียนมีความพยายามทำชิ้นงานจนสำเร็จลุล่วง					
35	นักเรียนเกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและเพื่อน					
36	มีการวัดและประเมินผลการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน					
37	การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม สอดคล้องตามวัตถุประสงค์					
38	นักเรียนเข้าใจศักยภาพตนเองและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ในการพัฒนาได้ต่อไป					
39	นักเรียนชอบและอยากพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด มากขึ้น					
40	นักเรียนนำความรู้ไปเผยแพร่ไปยังผู้ที่สนใจได้					
41	นักเรียนนำความรู้ไปประยุกต์ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้					
42	นักเรียนมีกิจกรรมที่สนใจด้านภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น การฟังเพลงภาษาอังกฤษ การชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ					
43	นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
44	นักเรียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นได้					
45	กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดทัศนคติทางบวกในการเรียน					

ภาคผนวก ง
แผนการสอนด้วยกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเชิงปฏิสัมพันธ์
แผนการสอนแบบเดิม

Experimental Group Lesson Plan

Unit : Personal information

Title : Myself

Level: Grade 6

Date : January

Time: 3 hour

Standard & Indicators: F1.1 G 6/1,6/3 ,6/4 F1.2 G 6/1 6/4 F 1.3 G 6/1 F 4.1
G 6/1

Goal : Students will be able to practice speaking and listening about personal identification through task-based interactive activities. They can talk about themselves and exchange information between friends. Students will describe and remember adjectives for face, body ,characteristics correctly. They can adapt the lesson to real situations when they meet and greet a new friend.

Objective :

1. Students are able to identify personal information from their friend through listening and speaking skills.
2. Students are able to use Wh -questions correctly while asking and answering questions about personal information.
3. Students are able to match vocabulary cards and meanings describing appearance.
4. Students are able to correctly spell and write.

Vocabulary : Adjective

Face : round face, oval face , heart - shaped face

Eyes color : black blue brown eyes ,

Hair : short , long

Beautiful ,handsome, pretty ,old ,young

Wh-question

What does she / he look like ?

What is your name ?

What is your nationality ?

What is your occupation?

Where are you from ?

H – question

How do you spell it ? How old are you?

Structure Asking and answering Wh-question

What does she / he look like ? : He has short hair , brown eyes

What is your name ? : My name is

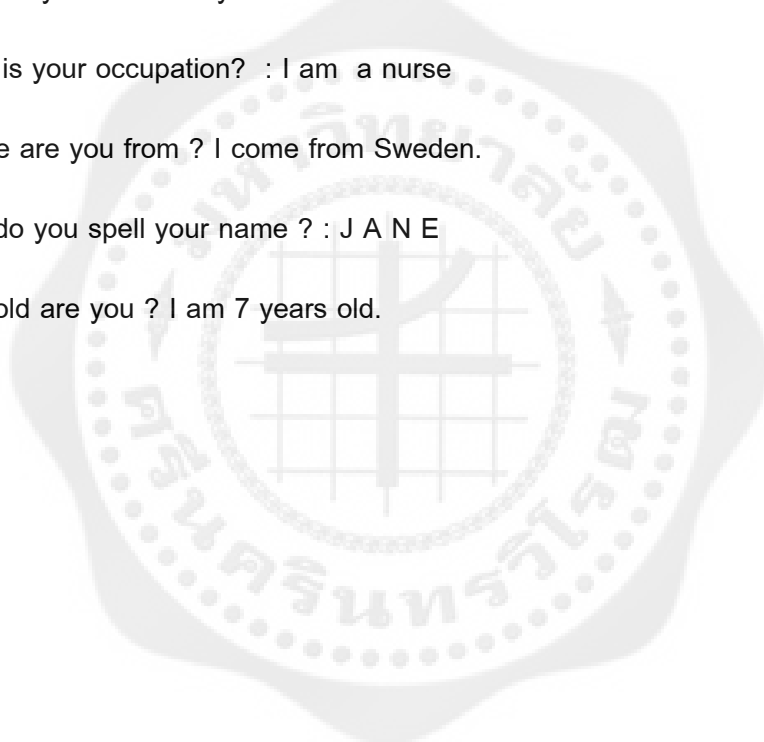
What is your nationality ? : I am Australian.

What is your occupation? : I am a nurse

Where are you from ? I come from Sweden.

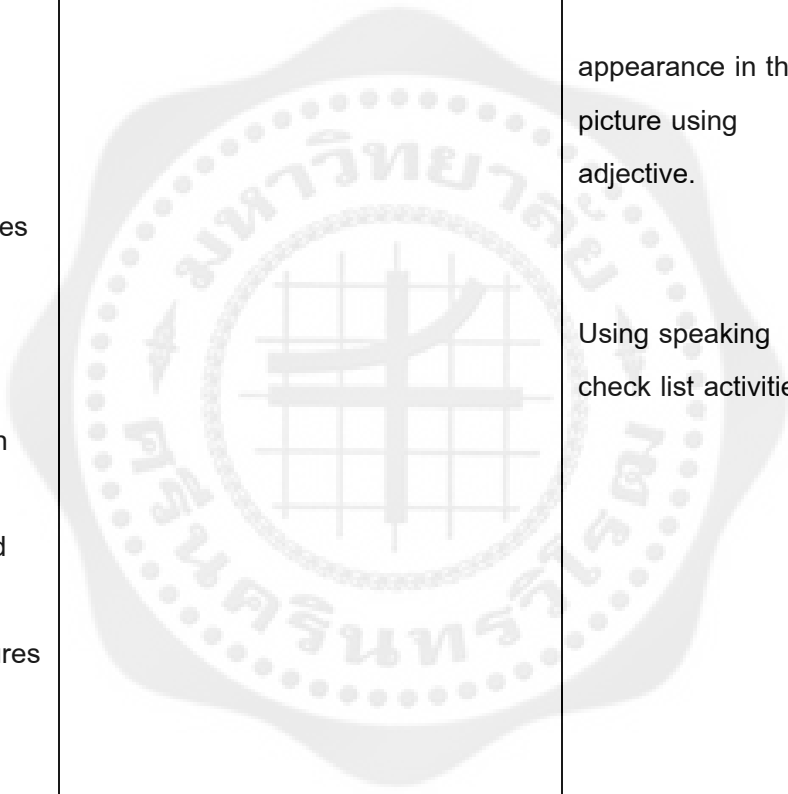
How do you spell your name ? : J A N E

How old are you ? I am 7 years old.

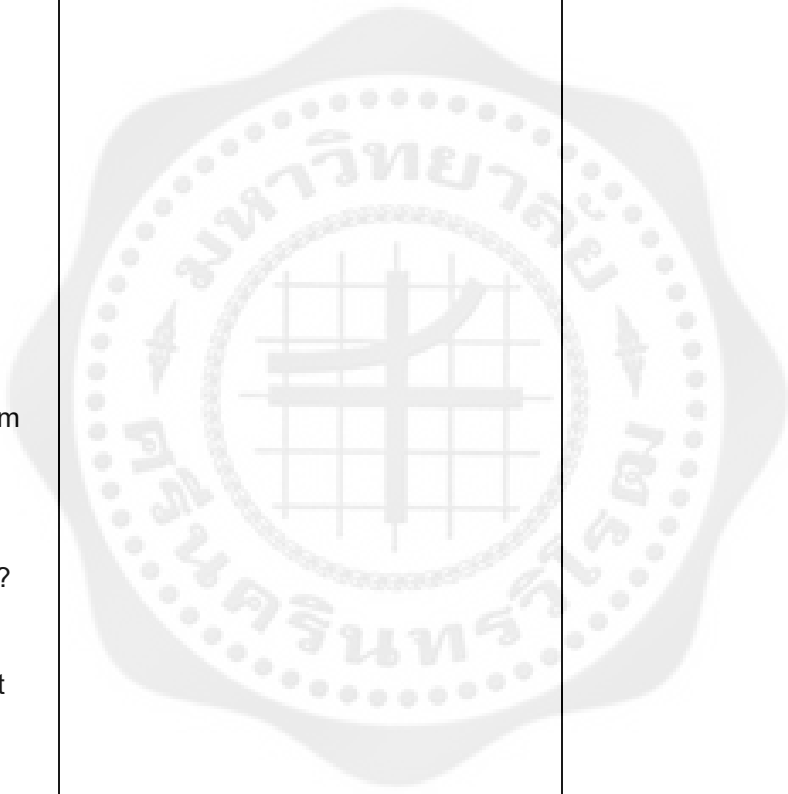

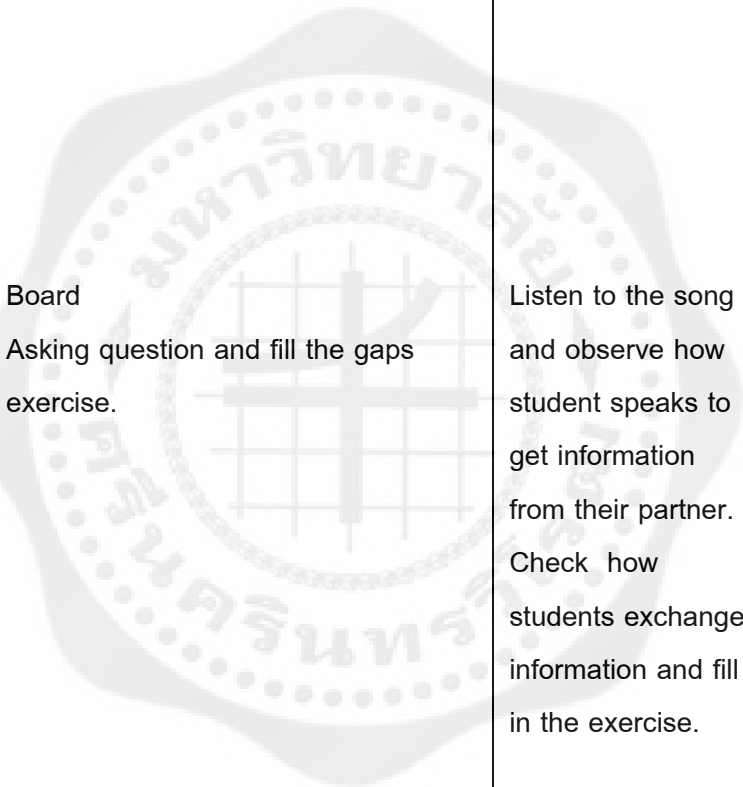
Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 1-4</u> 1.<u>Warm up (Pre-task)</u> <u>Buddy word activities.</u> Teacher and students review vocabulary on adjectives about appearances by playing a game matching the word card and meaning card. Teacher says the word in Thai students translate in English. ผม = hair ยาว = long หน้า = face สีน้ำตาล = brown <u>2. During task</u> Separate students into 2-3 groups as they compete against each other.	The students review vocabulary in class and try to recall ,using Thai and English word cards. The students can practice vocabulary using a dictionary.	Observe the students to see whether they can read, remember and match Thai and English word cards correctly.	

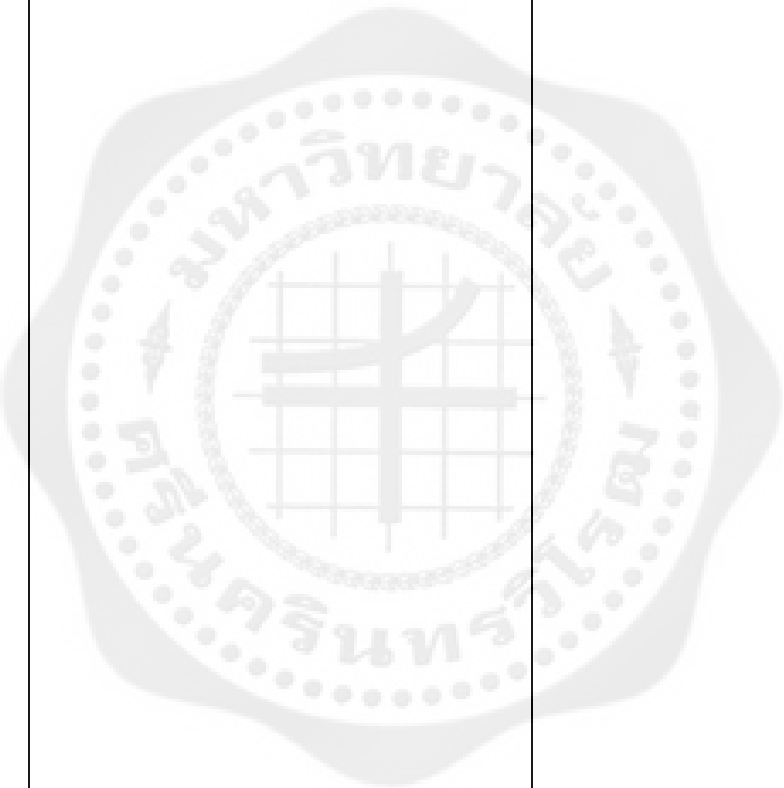
Learning activities	Teaching Material Learning Resource	Evaluation	Note
The teacher provides both adjective vocabulary cards and meanings of the Thai word and English word adjective about appearance . 2.3 Students find the word and match Thai and English words correctly. 2.4 The team with the most correct matches becomes the winner. <u>3.Practice</u> <u>Who are you activities</u> 3.1 Teacher sets up the groups and gives the pictures of bodies to the students.	Picture (Part of body) Students can get the answers by listening and being able to find the picture and stick it on the paper correctly.	Observe to see whether the students are able to understand personal information by describing appearance. During the activities, the teacher describes whether student can stick the picture on paper correctly. Students can fluently describe	The teacher can ask some vocabulary words or students are not fluent in.

Learning Activities	Teaching Material Learning Resource	Evaluation	Note
3.2 Students listen to instructions as the teacher describes appearances. 3.3 students find the pictures and stick to paper. <u>4.Post –task</u> 4.1 Check the answer with students . 4.2 Students decorate and add more details to their pictures . 4.3 Students present their pictures to the class.		appearance in the picture using adjective. Using speaking check list activities.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 5-10</u> <u>Pre –task</u> 1.1 Teacher plays a song to teach personal information. 1.2 Students practice by asking and answering questions with friends while using vocabulary, structures and sentences. <u>Personal information song</u> Who are you ? I'm Tom . What is your name? What 's your name ? My name is Tom. What is your name?	Personal information song They are learning structure of Wh question and H question from song.	Listen to the song And observe how students speak to get information from partner.	

Learning Activities	Teaching Method Learning Resource	Evaluation	Note
What ' s your last name ? My last name is Smith. What is your last name? How do spell it? S M I T H What do you do? I'm a student. What about you? Where are you from? I'm from Mexico. What about you? What is your nationality? I'm Mexican. What about you? How old are you? I'm 15 years old. What about you? What's your address? My address is 14 , River street			

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
1.3 Asking student .Can you remember how you ask for personal information?. Show in example. 1. <u>During –task</u> 2.1 Teacher reviews the lesson with the song again and writes the sentence structure on the board. 2. <u>Practice</u> 3.1 Teacher and student sing a song and try to change the answer to use their information detail .	 Board Asking question and fill the gaps exercise.	Listen to the song and observe how student speaks to get information from their partner. Check how students exchange information and fill in the exercise.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
3.2 Teacher holds the pictures up from the last activities to describe appearances . Student use Wh questions H questions and ask about appearances and characteristics. 3.3 Student finds partners and practice. <u>Period 11-14</u> <u>4.Post –task</u> <u>Hello friend activities</u> 4.1 Student fill in the gap exercises for practice.			

Information gap exercise

Hello friend activities

Hello what is your name ?

.....

How do you spell it ?

where are you from?.....

Hi I am Lana what is your name ?.....

What is your nationality?

How old are you?.....

Learning activities	Teaching material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 11-14</u> 1. <u>Pre-task</u> 1.1 Teacher Sets the scene that she has a foreigner friend. She is a volunteer and she would like to visit her in Thailand. 1.2 Teacher picks the student who has her photo and describes her personal information. 2. <u>During task</u> 2.1 Students draw pictures from the information while the other student describe her. 2.2 Students work in groups. 3. <u>Post –task</u> 3.1 When students finish, let them present their picture and describe that picture again.	Picture Answer	Observe the student when they participate in activities. Asking and answering information	

Who are you ? activities

Carina is a smart girl. She has long blond hair. She has big blue eyes. She has brown eyebrows and a prominent nose. She has an oval face. She has red lips and red cheeks. She wears a white shirt.

Carina is my teacher's friend. She lives in the U.S. Her nationality is American. She is 25 years old. She is kind. She would like to visit our school. Now she lives at our teacher's house . Her address is 17 Prime suite Condominium , Sukhumvit 31 , Bangkok.

Lesson plan for Experimental Group

Unit : Healthy

Title : How to be healthy

Level: Grade 6

Date : January

Time: 3 hour

Standard& Indicators: F. 1.1 G 6/1 G.6/2 G.6/3 G.6/4 F.1.2 G.6/5 F.1.3 G.6/3

F.4.1 G.6/1

Goal: How to be healthy. Students learn how to be healthy. They will learn how to use structure, sentence, and vocabulary to get information. They can select food nutrient correctly. Task – based activities in this lesson will help students create their own work and exchange information about health. The teacher's role is to facilitate. The student's role is to find the answer by themselves.

Objective :

1. Students are able to pronounce and give meaning of vocabulary.
2. Students are able to give opinions about how to have good health and use it in conversation with their friend.
3. Students are able to match word cards and meaning cards about healthy and unhealthy food correctly.
4. Students are able to use questions and frequency adverbs correctly.
5. Students are able to draw frequency adverb charts correctly.

Vocabulary :

Food : sweets , pizza ,apple , French fries, milk,

Get enough sleep ,Take a bath everyday, Eat healthy food , Drink a lot of water.

ExerciseSwim , Yoga ,football, Tennis ,Aerobics.

Structure : Asking and Answering questions about Health.

What kind of + noun + do you like? What kind of exercise do you like ?

What kind of sport do you like ?

I like + verb ing.....

I like jogging.

Adverb of frequency

- Always /Sometime/Usually/Often/ Never
- How often do you swim?
- I +adverb of frequency + verb.
- I always swim.

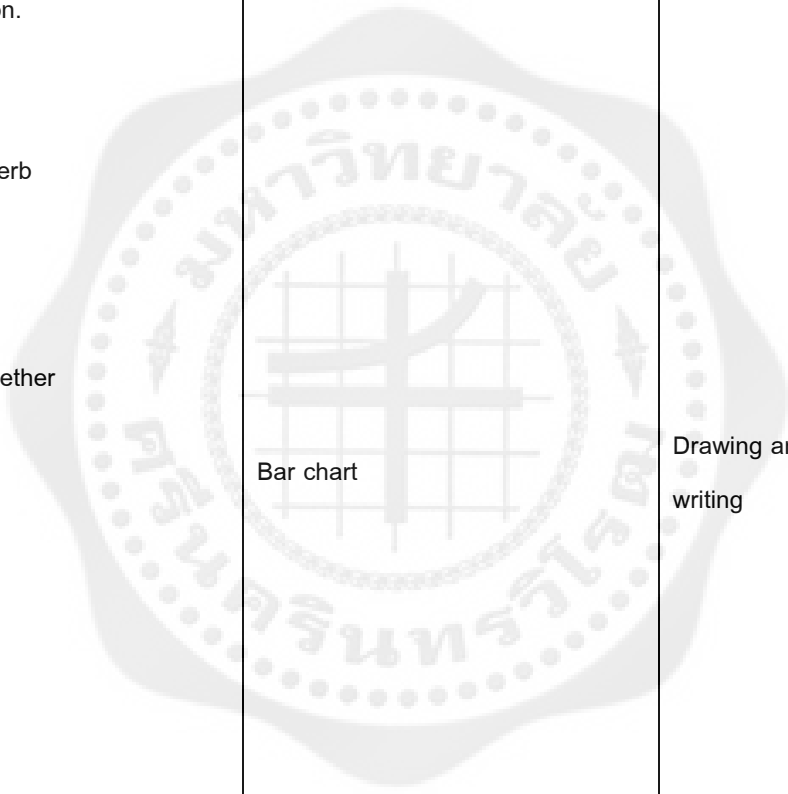
The Teacher and students review the previous lesson and talk about how to be in good health Learning Activities	Teaching Material Learning Resource	Matching the word to the Evaluation	Note
--	---	--	--------------------

Learning more vocabulary Get enough sleep Do exercise Eat well Keep clean 1.5 Matching the picture and the word together when the teacher says the word the student who has the relevant picture shows it and reads it again. Checking answers.		picture quickly and correctly.	
--	--	---	--

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 19-20</u> 1.(Pre-task) 1.1 How to be in good health Review again how to be in good health. Students get a word card and find a sentence relevant to how to be good in health and put it on the board in front of the class. <u>2.During task</u> 1.2 Students get worksheets. Worksheet have many sentences the students select the sentence on the table.	Word card worksheet	Checking when the student Give answer. Can draw picture match the sentences.	

Either healthy or unhealthy.			
Learning activities 1.3 Draw a picture from their sentence.	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>3. Post task</u> 3.1 Present in front of class.	worksheet	Listening and speaking skill	
<u>Period 21-22</u> 1. <u>Pre task</u> 1.1 Exercise Watch the video clip about exercise afterward talk about exercise and ask the question What activities do you like ? Teaching structure. What kind of Exercise do you like ? What kind of sport do you like ?	Video clip	Listening and speaking skills	

I like + verb ing..... 1.2Find a partner and ask and answer questions What kind of sport / exercise do you like ? Exchange information. Learning activities	Teaching Material Learning Resource	Evaluation	Note
---	---	--------------------------	--------------------

2. <u>During task</u> Teach about adverb of frequency. And give worksheet to the students practice with their partner using H-question. How often do you swim? I + adverb of frequency + verb Do exercise. 3. <u>Post task</u> Doing the bar chart together	Worksheet Bar chart	Listening and speaking skills Drawing and writing	
---	---	---	--

Picture A

Picture B

Healthy food	Unhealthy food

Get enough sleep Eat well Do exercise keep clean

Keep clean

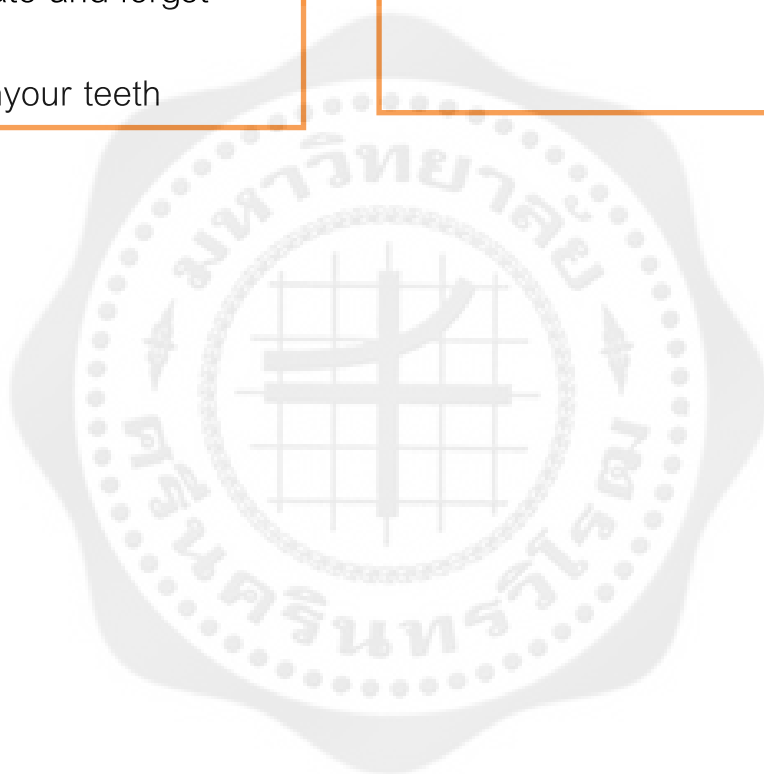
Eat well

Get enough sleep

Do exercise

Eat Chocolate and forget
to brush your teeth

Go to the bed late

Healthy	Unhealthy

Tally

Swim LIII	Do yoga II	Play football IIII	run
Do aerobics 	Go jogging 	Do push ups 	Ride bicycle

Lesson plan for Experimental Group

Unit : Buying things

Title : Going shopping

Level: Grade 6

Date : January

Time: 3 hour

Standard& Indicators: F1.1 G 6/1,6/3 ,6/4 F1.2 G 6/1 6/3 F 1.3 G 6/2 F.2.1 6/1
F 4.1 G 6/1

Goal : Use task- based interactive activities that allow students to practice language skills for shopping .The students will be able to structure questions and get information about shopping correctly. They can define common nouns(quantity and measurement) and use vocabulary correctly. Students will learn how to spend money and calculate in daily life. Theseactivities support class enjoyment and effectiveness.

Objective :

1. Students are able to use common nouns correctly.
2. Students are able to spend money correctly.
3. Students are able to ask questions and get information correctly .
4. Students are able to find information and work in a group effectively.

Vocabularies :

Food item apple, mango ,watermelon ,orange ,banana ,chicken

fish ,carrot , pineapple

Measured food item milk, water, tea, coffee, honey, rice, paper, cake, soap, chocolate, soda, beef, chalk

Structure : Can + I help you? / Do you need some help? Yes, please.

Can I have ...a cup of tea please.

I would like a cup of tea please .

How much does it cost ? / How much is a bar of soap ?

It is 50 baht.

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 23-24</u> 1. <u>Warm up (Pre-task)</u> 1.1 Teacher lets students review concepts about shopping. Ask question : When you went to the shop what did you buy? 1.2 When students answers ask them about which food item they bought? 1.3 The teacher will explain the different between quantity and measurement. They will then separate answers into 2 groups quantity group and measurement group. Check the answers with students. 2. <u>During task</u> 2.1 Give the worksheets to students Ask which picture shows quantity and measurement nouns. Student will cut and stick onto the table correctly	. Board	Check the answers.	

Learning Activities	Teaching Material Learning Resource	Evaluation	Note
3.<u>Post task</u> 3.1 Review about quantity and measurement nouns again. Explain more about how to change each word to quantity noun. 3.2 When student understand the class will play a game . The class will make groups. Teacher gives pictures to students and asks them to change each word to a quantity noun. Soap = a bar of soap. Use a card and match.	worksheet Picture and word card.	Check the answer. Check the answer with word card. Match in fast and correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 25-30</u> <u>1.Pre task</u> 1.1 Teacher describes a shopping scene where student will buy one thing 1.2 The students will find the answer together. 1.3 The teacher will teach about sentence structure. Can I help you ? Do you need some help? Yes, please . I would like to buy Can I have..... please. Give a pattern to them. <u>2.During task</u> 2.1 Teacher gives a list to students Buy things from list. 2.2 Students role play exchanging questions and information with a partner.	. Board. Shopping list Role play	Answer the question. Observe listening and speaking skills.	

Learning Activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2.3 Complete information gap activities. <u>3.Post task</u> 3.1 Present in front of class What did you buy ? 3.2 Teacher gives worksheet and students check sentences as true or false. <u>Period 30-39</u> 1. <u>pre task</u> 1.1 Let students play a game. Suppose you had 5 baht 10 baht 20 bath 50 baht 100 baht. 1.2 When teacher says 125 baht students will make a group equal to that number. 1.3 learning pattern how to use How much and How many?	worksheet	Check the answers.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2. <u>During task</u> 2.1 Teacher gives instruction to each group of 300 baht. And today we would like to make sandwiches you can go shopping and make a list. 2.2 Using role play students go shopping and find materials to make sandwiches . 3.<u>Post task</u> 3.1 Showing information what ingredients do you need it ? How much is it? 3.2 Write on the flip chart. 3.3 Present and check the answer.	. Worksheet Flip chart	Observe listening and speaking skills. Information from flipchart.	

Lesson plan for Experimental Group

Unit : Asking and ordering food

Title : Food and drink

Level: Grade 6

Date : January

Time:3-4 hour

Standard& Indicators: F1.1 G 6/1, 6/3 , 6/4 F1.2 G 6/1 6/2 6/3 F 1.3 G 6/3 F.2.1
6/1

F 3.1 G 6/1 F.4.1 G.6/1 F.4.2 G.2 6/1

Goal : Students will be able to use sentence to order and ask questions, when they are in a restaurant. They can demonstrate how to cook and talk about ingredients. They are able to create a menu and a recipe by themselves.

Objective :

6. Students will be able to describe ingredients correctly.
7. Students will be able to properly use food vocabulary.
8. Students will be able to explain and demonstrate how to order food quickly and fluently .
9. Students will be able to fluently structure sentences when asking question , ordering and getting information .
10. Students will be able to fluently and correctly exchange information during practice with a partner.

Vocabulary : ham sandwich

Ingredients : Two slices of ham,sandwich,bread,mustard,mayonnaise

cheese ,tomatoes,lettuce,and chips

Vocaburaly :omelet

Ingredients : 2 eggs, 2Tbsp. water, 1/8tsp. salt ,dash pepper,1tsp. butter

1/3 to 1/2cup of filling, (such as shredded cheese, finely chopped ham, baby spinach)

Procedure : How to make a ham sandwich.

1. Take two slices of your favorite bread. Wheat, white, rye, and others work well.
2. Put mustard on the bottom slice of bread,and mayo on the top slice.
3. Choose your cheese for the sandwich.

Put one slice of cheese on a slice of bread If using two slices, lay one slice so it overlaps the left edge of bread. Put the second slice overlapping the first.

- 4.Lay the tomatoes in the same manner as the cheese, depending on whether want one or two slices.

- 5.Put a few leaves of lettuce on top of the tomatoes, making sure it hangs off all four edges of the sandwich

6. Lay two slices of thin ham on top of the lettuce. Gently fold the slices in half and lay them next to each other.

- 7.Lay the slice of bread with mustard on top of the sandwich, finishing it off.

- 8.Serve the sandwich on a medium sized plate. Serve with chips and a drink of your choice.

Procedure : How to make an omelet.

1. Beat eggs, water, salt and pepper in a small bowl until blended.
2. Beat butter in a 7 to 10-inch nonstick omelet pan or skillet over medium-high heat until hot. Tilt pan to coat the bottom. Pour in the egg mixture. The mixture should set immediately at the edges.
3. Gently push cooked portions from edges toward the center with inverted turner so that uncooked eggs can reach the hot surface. Continue cooking, tilting the pan and gently moving cooked portions as needed.
4. When the top surface of the eggs have thickened and no visible liquid egg remains, place filling on one side of the omelet. Fold the omelet in half with turner. With a quick flip of the wrist, turn pan and Invert or Slide omelet onto plate. Serve immediately.

Vocabulary : orange juice.

Ingredients : Oranges -3 Honey -1 tsp Water -1/4 cup

Procedure : How to make Orange juice.

1. Soften the orange.
2. Tightly squeeze or roll the oranges firmly with the palm of your hand across the counter or table to soften them .
3. Cut the orange. Slice the orange in half and remove the seeds.
4. Juice the orange.
5. Add pulp.
6. Drink up!

Sentence structure :Do you have a reservation? I have a reservation.

Do you have any tables available?

Sorry, madam/sir. We are fully booked. Yes , I have 2 tables

How many seats? 2 seats

Could you follow me, please? Please be seated.

Could I see the menu, please? Yes

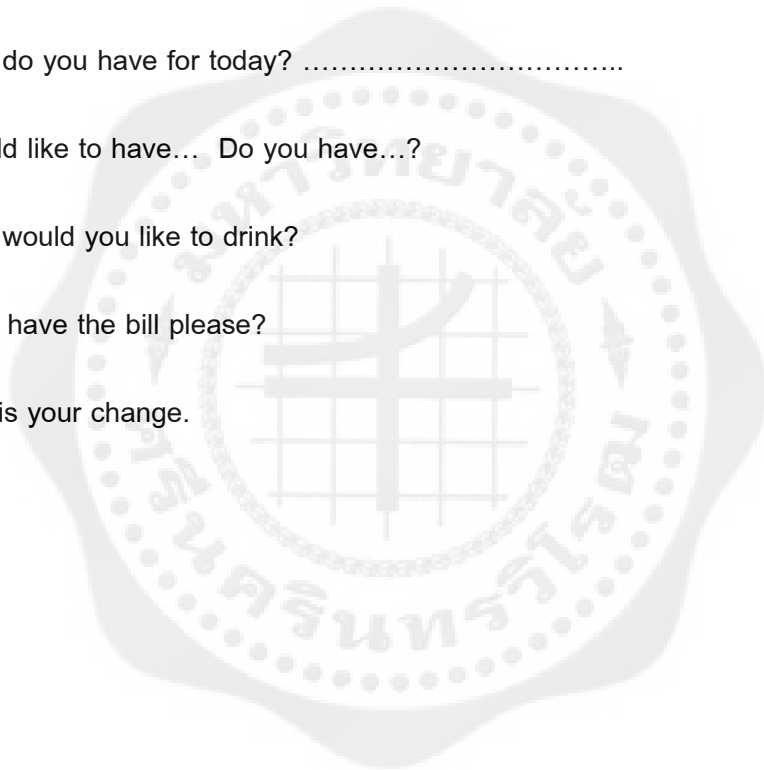
What do you have for today?

I would like to have... Do you have...?

What would you like to drink?

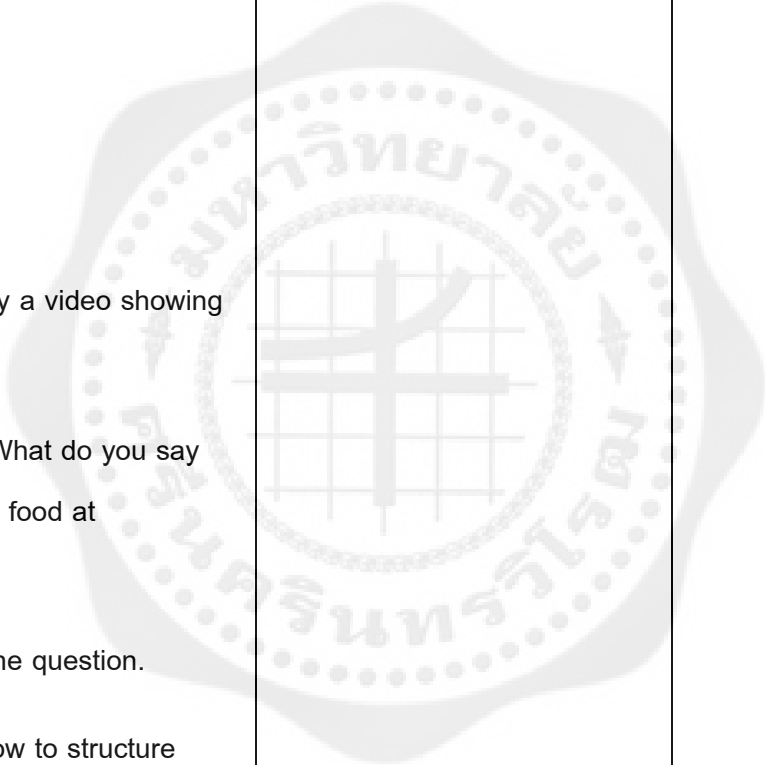
May I have the bill please?

Here is your change.

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 40-42</u> <u>1.Warm up (Pre-task)</u> 1.1 Students and teacher will review food item vocabulary. 1.2 The teacher will assign each student an ingredient. Then they have to build a sandwich, omelet, or orange juice with a classmate. 1.3 Work together. Students will find partners and sit down together. 1.4 The class will review vocabulary again.	. Game	Check the answer with group.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2.1 <u>During task</u> Separate the students into three groups. 2.2 Each group will create a list of ingredients for a sandwich, omelet, orange juice using a mind map. 3.<u>Post task</u> Students will present in front of class. <u>Period 43-49</u> 1.<u>Warm up (Pre-task)</u> 1.1 The teacher will write Orange juice,Sandwich and Omelet on the board. 1.2 The teacher will give each student a vocabulary card. 1.3 The student will use vocabulary to list the ingredients. 2. <u>During task</u> Separate students into groups of three. Each group will stick the correct picture next to a recipe	. Creative thinking work in group game	Writing Mind mapping speaking skills Match the words correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2.1 Write the direction other menu together. 3.<u>Post –task</u> Present the recipe in front of the class. <u>Period 50-57</u> 1.<u>Warm up (Pre-task)</u> 1.1 The teacher will play a video showing a restaurant. 1.2 The teacher asks “What do you say when you want to order food at restaurant?” 1.3 Students answers the question. 1.4 Teacher explains how to structure sentences when ordering food.		Presentation skill	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2. <u>During task</u> 2.1 Student role play using sentences structure from previous lessons. 2.2 Student will use the recipes that they create from the previous lesson. 2.3 3 volunteers will demonstrate how to make an omelet , a sandwich and orange juice. 3. <u>Post task</u> Student will complete information gap worksheet.	. video demonstrate exercise	Answer. Presentation skills. Listening speaking skills.	

ham sandwich

Procedure : How to make a ham sandwich.

1. Take two slices of your favorite bread. Wheat, white, rye, and others work well.
2. Put mustard on the bottom slice of bread, and mayo on the top slice.
3. Choose your cheese for the sandwich.

For one slice of cheese, carefully put it on center it on the bread

For two, lay one slice so it overlaps the left edge of the bottom slice of bread. Put the second slice overlapping the first.

4. Lay the tomatoes in the same manner as the cheese, depending on if you want one or two slices.

5. Put a few leaves of lettuce on top of the tomatoes, making sure it hangs off all four edges of the sandwich

6. Lay two slices of thin ham on top of the lettuce. Gently fold the ham in half and lay them next to each other.

7. Lay the slice of bread with mustard on top of the sandwich, finishing it off.

8. Serve the sandwich on a medium sized plate. Serve with chips and a drink of your choice.

9. Finished

Omelet

1. Beat eggs, water, salt and pepper in a small bowl until blended.
2. Beat butter in a 7 to 10-inch nonstick omelet pan or skillet over medium-high Heat until hot. Tilt pan to coat the bottom. Pour in the egg mixture. The mixture should set immediately at the edges.
3. Gently push cooked portions from edges toward the center with inverted turner so that uncooked eggs can reach the hot pan surface. Continuous cooking, tilting the pan and gently moving cooked portions as needed.
4. When the top surface of the eggs have thickened and no visible liquid egg remains, Place filling on one side of the omelet. Fold the omelet in half with turner. With a quick flip of the wrist, turn pan and Invert or Slide omelet onto plate. Serve immediately.

Orange juice

Ingredients : Oranges -3 Honey -1 tsp Water -1/4 cup

Procedure : How to make Orange juice.

1. Soften the orange.
2. Tightly squeeze or roll the oranges firmly with the palm of your hand across the counter or table to soften them .
3. Cut the orange. Slice the orange in half and remove the seeds.
4. Juice the orange.
5. Add pulp.
6. Drink up!

Control Group Lesson plan

Unit : Personal information

Title : My self

Level: Grad 6

Date : January

Time: 3 hour

Standard & Indicators: F1.1 G 6/1,6/3 ,6/4 F1.2 G 6/1 6/4 F 1.3 G 6/1 F 4.1 G 6/1

Concept : Students practice Speaking and listening through Task-based interactive activities enhance in various situations. They learn how to use structures, sentences, and vocabularies to get information during activities . Task- based interactive activities made student own their work. The teacher is as the facilitator , the students explore and solve problems. Task -basedinteractive activities enhance in various situation are support the classroom good atmosphere as effectively as they can.

Objective :

5. Students are able to identify their personal information by listening and speaking skills to get information from their friends.
6. Students are able to use Wh -questions correctly on asking and answering question on personal information.
7. Students are able to match the vocabulary cards and meanings describing appearance.
8. Students are able to spell and write correctly on worksheet.

Vocabularies : Adjective

- Face round face, oval face , heart
- Eyescolor black blue brown eyes ,
- Hair short , long
- Skin white , tan
- Beautiful ,handsome, pretty ,old ,young

Wh-question

What does she / he look like ? What is your name ?

What is your nationality ? What is your occupation?

Where are you from ?

H – question

- How do you spell it ? - How old are you?

Structure Asking and answering Wh-question

What does she / he look like ? : He has short hair , brown eyes

What is your name ? : My name is

What is your nationality ? : Her nationality is Australian.

What is your occupation? : She is a nurse

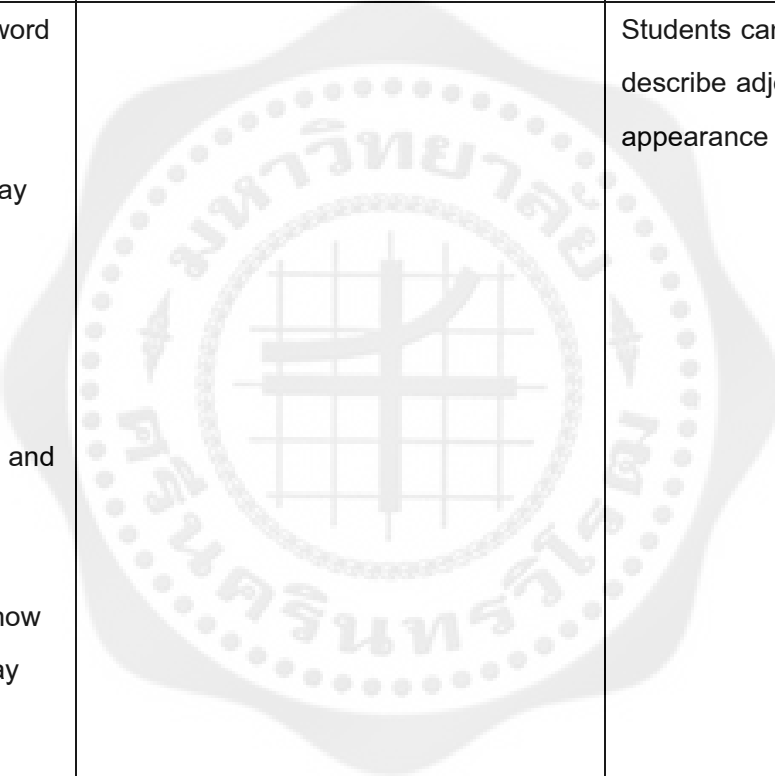
Where are you from ? I come from Sweden.

How do you spell your name ? : J A N E

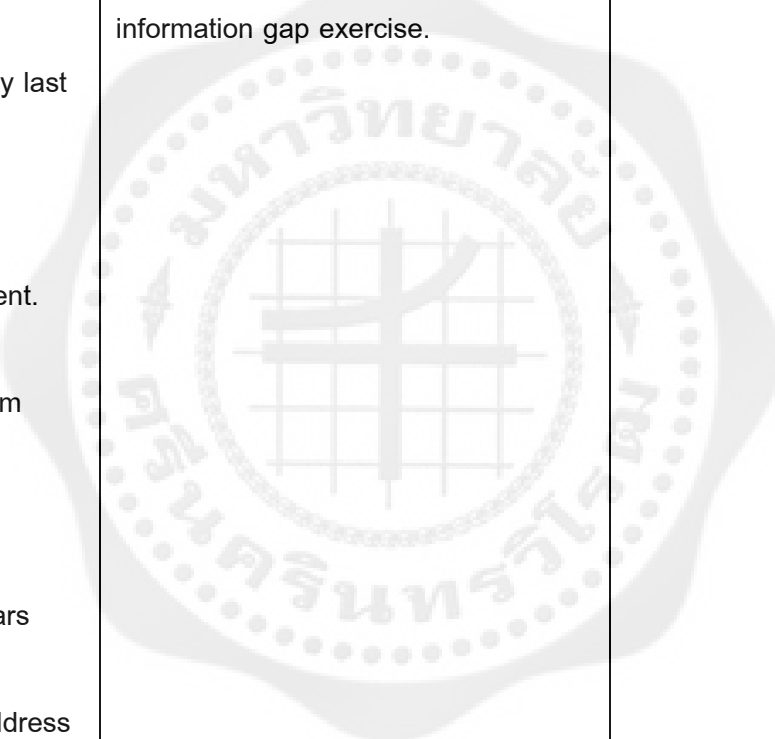
How old are you ? I am 7 years old.

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 1-4</u> 1. <u>Introduction</u> <u>Warm up</u> <u>Buddy word activities.</u> Teacher shows vocabulary card to the student. Teacher says the word in Thai and let them translate in English. ผม = hair ยาว = long <u>2. Presentation</u> Separate student into 2-3 groups as they compete against each other. The teacher provide both adjective vocabulary cards	The student reviews vocabularies in their class and try to remember with the Thai and English word card. The student can practice vocabularies in dictionary.	Observe the students can read remember and match Thai and English word card fast and correct.	The teacher can ask some vocabularies or which word is not fluency again.

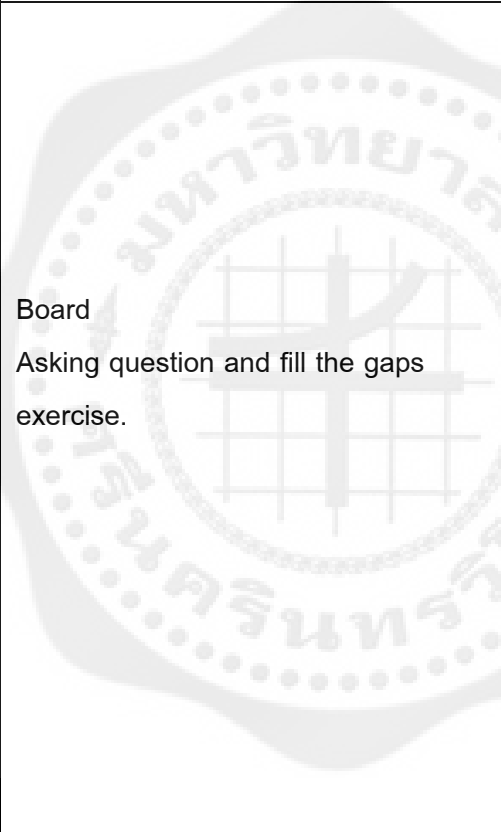
Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
and meanings out the Thai word and English word about adjective appearance around classroom. 2.3 Students find the word and match Thai and translate in English correctly. 2.4 The team with the most correct matches becomes the winner. 3.<u>Practice</u> <u>Who are you activities</u> 3.1 Teacher let student pronounce the word about part of bodies vocabulary to the students. 3.2 Student listens to the	Picture (Part of body) Students can get the answer by match the picture and card together.	Observe students are able to understand personal information by listening During activities the teacher Pronounce the word and repeat after teacher.	

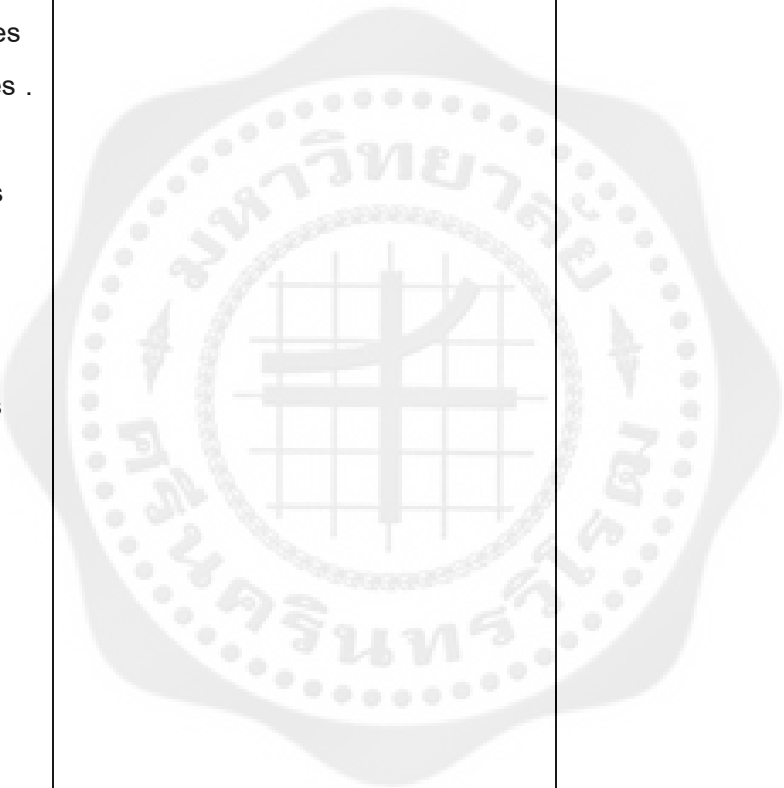
Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
teacher and repeat the word until they are fluency in word. 3.3 find a partner and play game match Thai and English word. <u>4.Production</u> 4.1 Teacher write vocabulary on the board and show the picture on the board. 4.2 When the teacher show the picture let student say the word. 4.3 Review about appearance word and do exercise.		Students can describe adjective appearance .	

Learning activities	Teaching material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 5-10</u> <u>Presentation</u> 1.4 Teacher write new vocabularies on the board and talk about personal information. 1.5 Teacher write vocabularies, structures , sentences on the board and let them read structure and try to get the answer. <u>Personal information song</u> Who are you ? I'm Tom . What about you? What 's your name ?	Personal information song They are learning structure of Wh question and H question from song.	Listen the song And observe students how to speak to get information with their friend.	

Learning activities	Teaching material Learning resource	Evaluation	Note
My name is Tom. What about you? What ' s your last name ? My last name is Smith. What about you? How do spell it? S M I T H What do you do? I'm a student. What about you? Where are you from? I'm from Mexico. What about you? What is your nationality I'm Mexican. What about you? How old are you? I'm 15 years old. What about you? What's your address? My address is 14 number, River street.	Asking question and fill the word in information gap exercise. 		

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
1.6 Asking student .Can you remember how you ask for personal information?. Show in example. 2. Teacher reviews the lesson with the song again and writes the sentence structure on the board. <u>3.Practice</u> 3.4 Teacher and studentsing a song and try to change the answer to use their information detail .	Board Asking question and fill the gaps exercise.	Listen to the song and observe how student speaks to get information from their partner. Check how students exchange information and fill in the exercise.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
1.7 Asking student .Can you remember how you ask for personal information?. Show in example. 2. Teacher reviews the lesson with the song again and writes the sentence structure on the board. <u>3.Production</u> 3.5 Teacher and studentsing a song and try to change the answer to use their information detail .	 Board Asking question and fill the gaps exercise.	Listen to the song and observe how student speaks to get information from their partner. Check how students exchange information and fill in the exercise.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
3.6 Teacher holds the pictures up from the last activities to describe appearances . Student use Wh questions H questions and ask about appearances and characteristics. 3.7 Student finds partners and practice. <u>Period 11-14</u> <u>4. Hello friend activities</u> 4.1 Student fill in the gap exercises for practice.			

Lesson plan for Control Group

Unit : Healthy

Title : How to be healthy

Level: Grad 6

Date : January

Time: 3 hour

Standard& Indicators: F. 1.1 G 6/1 G.6/2 G.6/3 G.6/4 F.1.2 G.6/5 F.1.3 G.6/3
F.4.1 G.6/1

Concept : How to be healthy let student know and find way how to be healthy. They will learn how to use structure, sentence, and vocabulary to get information. They can select nutrient food correctly. Task – based activities in healthy lesson will help students create their own work and exchange information about healthy. The teacher's role is to facilitative the student role are find the answer by themselves.

Objective :

11. Students are able to pronounce and tell meaning of vocabulary.
12. Students are able to give opinions about how to have good health and conversation with their friend.
13. Students are able to match word cards and meaning cards about healthy and unhealthy food correctly.
14. Students are able to use questions and frequency adverbs correctly.
15. Students are able to draw frequency adverb charts correctly.

Vocabularies :

- Food : sweets , pizza ,apple , French fries, milk,
- Get enough sleep , Take a bath everyday, Eat healthy food , Drink lot of water.
- Exercise Swim , Yoga ,football, Tennis ,Aerobics.

Structure : Asking and Answering about Health.

What kind of + noun + do you like? What kind of exercise do you like ?

What kind of sport do you like ?

I like + verb ing.....

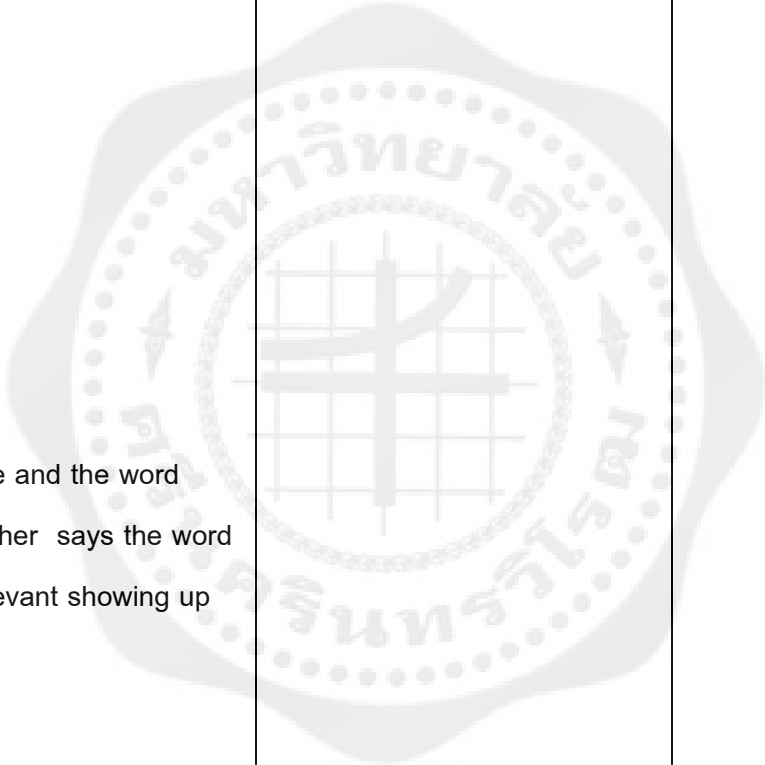
I like jogging.

Adverb of frequency

- Always /Sometime/Usually/Often/ Never
- How often do you swim?
- I +adverb of frequency + verb.
- I always swim.

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 1-5</u> 1.<u>Warm up</u> 1.1 Teacher let them talk about how to be healthy and unhealthy? student give answers to teacher in Thai. 1.2 Teacher share about how to be healthy and let them write in notebook. <u>1.2 Presentation</u> Teacher explains about food and its effect to healthy or unhealthy by using game. The teacher mix the picture healthy and unhealthy together. 1.3 Students find the picture and separate in 2 group healthy and unhealthy food. <u>1.4Production</u> The Teacher and students review	picture	Checking when the student answer the question Matching healthy and unhealthy food correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
Vocabularies from previous and now talk about How to be good health Learning more vocabularies Get enough sleep Do exercise Eat well Keep clean 1.5 Matching the picture and the word together When the teacher says the word who has the picture relevant showing up and read again. Checking answer.		Matching the word and the picture fast and correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 6-10</u> 1.(<u>Presentation</u>) 1.1 How to be good health? Review again how to be good health? 1.2 Teacher give the word card to student and let them translation in English. <u>2.Practice</u> 1.2 Student gets the worksheet In worksheet have many sentence the students select the sentence put on the table Which sentence is healthy which sentence is unhealthy 1.3 Translated and summary in exercise.	Word card worksheet	Checking when the student get the answer. Can translate Sentence in correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>3. Production</u> 3.1 Let them watch the video how to be healthy and how to be unhealthy 3.2 Compare and share idea in their group. 3.3. Teacher check the answer.	video	Listening and speaking skill.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 11-14</u> 4. <u>Presentation</u> 1.1 Teacher talk about exercise and give them information . What kind of Exercise do you like ? What kind of sport do you like ? I like + verb ing..... 1.2show pictures about exercise and stick on the board and playing game . <u>2. Practice</u> Teaching about adverb of frequency. and give worksheet to the student practice with their friend using H question. How often do you swim? I + adverb of frequency + verb Totally on the table. <u>3.Production</u> 3.1 Doing the bar chart together 3.2 Do spelling test new vocabularies.	Picture Worksheet Bar chart	Listening and speaking skill. Listening and speaking skill. Writing.	

Lesson plan for Control Group

Unit : Buying thing

Title : Go shopping

Level: Grad 6

Date : January

Time: 3 hour

Standard& Indicators: F1.1 G 6/1, 6/3 , 6/4 F1.2 G 6/1 6/3 F 1.3 G 6/2 F.2.1 6/1
F 4.1 G 6/1

Concept : Shopping situation by using task based interactive activities that allow students to practice language skills in shopping situation . The student will be able to use structure question and get information correctly. They can define common noun (countable and uncountable noun) and tell about vocabulary correctly. Shopping situation are helped the student spend money and can calculate in dairy life. This activities support class enjoyment efficacy and effectiveness.

Objective :

1. Students are able to use common nouns correctly.
2. Students are able to spend money correctly.
3. Students are able to ask questions and get information correctly .
4. Students are able to find information and work in a group effectively.

Vocabularies :

Food item apple, mango ,watermelon ,orange ,banana ,chicken
fish ,carrot , pineapple

Measured food item milk, water, tea, coffee, honey, rice, paper, cake, soap,
chocolate, soda ,beef, chalk

Structure : Can + I help you? / Do you need some help? Yes , please.

Can I have ...a cup of tea please.

I would like a cup of tea please .

How much does it cost ? / How much is a bar of soap ?

It is 50 baht.

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2.2 Seperate table noun and uncountable noun . 2.3 Explain more about how to change uncountable noun to countable noun. 2.4 When student understand the class will play game . The class will make a group. Teacher gives pictures to students and asks them to change each word to a countable noun. Soap = a bar of soap. Tea = a cup of tea. Use a card and match. <u>3.Production</u> 3.1 Review about countable and uncountable noun again. Explain more about how to change uncountable noun to countable noun. 3.2 When student understand the class write on the board again.	Picture and word card. game	Check the answer with word card. Match in fast and correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 2</u> <u>1.Presentation</u> 1.1 Teacher stick the picture about going shopping around classroom. 1.2 when the teacher said some vocabularies student will find the picture to match. . 1.3 The teacher will teach about sentence structure. Can I help you ? Do you need some help? Yes, please . I would like to buy Can I have..... please. Give a pattern to them. <u>2.Practice</u> 2.1 Teacher gives a list to students Buy things from list. 2.2 Doing role play the students will exchange questions and information on	. Board. Shopping list Role play	Answer the question. Observe listening and speaking skill.	

with a friend.			
2.3 Complete information gap activities.			
	worksheet	Check the answer.	
3. <u>Production</u>			
3.1 Draw pictures What did you buy ? and present in front of class			
3.2 Read the word together.			
3.2 Teacher give worksheet and check which sentence are true or false.			

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 3</u> 1. <u>Presentation</u> 1.1 Watch the video shopping situation. 1.2 Focus in structure grammar how to bargain goods ? 2. <u>Practice</u> 2.1 Teacher list new vocabularies To learn from shopping situation. 2.2 Read and pronounce. 2.3 Do spelling test. 3. <u>Production</u> 3.1 Showing information what material do you use it ? How much is it? 3.2 Write on the flip chart. 3.3 Present and check the answer.	Worksheet Flip chart	Observe listening and speaking skill. Spelling test. Information from flipchart.	

Lesson plan for Control Group

Unit : Asking and ordering food

Title : Food and drink

Level: Grade 6

Date : January

Time:3-4 hour

Standard& Indicators: F1.1 G 6/1, 6/3 , 6/4 F1.2 G 6/1 6/2 6/3 F 1.3 G 6/3 F.2.1 6/1

F 3.1 G 6/1 F.4.1 G.6/1 F.4.2 G.2 6/1

Goal : Students will be able to use sentence to order and ask questions, when they are in a restaurant. They can demonstrate how to cook and talk about ingredients. They are able to create a menu and a recipe by themselves.

Objective :

16. Students will be able to describe ingredients correctly.
17. Students will be able to properly use food vocabulary.
18. Students will be able to explain and demonstrate how to order food quickly and fluently .
19. Students will be able to fluently structure sentences when asking question , ordering and getting information .
20. Students will be able to fluently and correctly exchange information during practice with a partner.

Vocabulary : ham sandwich

Ingredients : Two slices of ham, sandwich, bread, mustard, mayonnaise cheese , tomatoes, lettuce, and chips

Vocabulary : omelet

Ingredients : 2 eggs, 2Tbsp. water, 1/8tsp. salt ,dash pepper, 1tsp. butter
1/3 to 1/2cup of filling, (such as shredded cheese, finely chopped ham, baby spinach)

Procedure : How to make a ham sandwich.

1. Take two slices of your favorite bread. Wheat, white, rye, and others work well.
2. Put mustard on the bottom slice of bread, and mayo on the top slice.
3. Choose your cheese for the sandwich.

Put one slice of cheese on a slice of bread. If using two slices, lay one slice so it overlaps the left edge of bread. Put the second slice overlapping the first.

4. Lay the tomatoes in the same manner as the cheese, depending on whether want one or two slices.
5. Put a few leaves of lettuce on top of the tomatoes, making sure it hangs off all four edges of the sandwich
6. Lay two slices of thin ham on top of the lettuce. Gently fold the slices in half and lay them next to each other.
7. Lay the slice of bread with mustard on top of the sandwich, finishing it off.
8. Serve the sandwich on a medium sized plate. Serve with chips and a drink of your choice

Procedure : How to make an omelet.

5. Beat eggs, water, salt and pepper in a small bowl until blended.
6. Beat butter in a 7 to 10-inch nonstick omelet pan or skillet over medium-high Heat until hot. Tilt pan to coat the bottom. Pour in the egg mixture. The mixture should set immediately at the edges.
7. Gently push cooked portions from edges toward the center with inverted turner so that uncooked eggs can reach the hot surface. Continue cooking, tilting the pan and gently moving cooked portions as needed.
8. When the top surface of the eggs have thickened and no visible liquid egg remains, place filling on one side of the omelet. Fold the omelet in half with turner. With a quick flip of the wrist, turn pan and Invert or Slide omelet onto plate. Serve immediately.

Vocabulary : orange juice.

Ingredients : Oranges -3 Honey -1 tsp Water -1/4 cup

Procedure : How to make Orange juice.

1. Soften the orange.
2. Tightly squeeze or roll the oranges firmly with the palm of your hand across the counter or table to soften them .
3. Cut the orange. Slice the orange in half and remove the seeds.
4. Juice the orange.
5. Add pulp.

6.Drink up!

Sentence structure :Do you have a reservation? I have a reservation.

Do you have any tables available?

Sorry, madam/sir. We are fully booked. Yes , I have 2 tables

How many seats? 2 seats

Could you follow me, please? Please be seated.

Could I see the menu, please? Yes

What do you have for today?

I would like to have... Do you have...?

What would you like to drink?

May I have the bill please?

Here is your change.

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
<u>Period 40-42</u> 1.<u>Warm up</u> 1.1 Students and teacher will review food item vocabulary. 1.2 The teacher will assign each student an ingredient. Then they have to build a sandwich, omelet, or orange juice with a classmate. <u>Practice</u> 1.3 Work together. Students will find partners and sit down together. 1.4 The class will review vocabulary again.	. Game	Check the answer with group.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2.1 Separate the students into three groups. 2.2 Each group will create a list of ingredients for a sandwich, omelet, orange juice using a mind map. 3. <u>production</u> Students will present in front of class. <u>Period 43-49</u> 1. <u>Presentation</u> 1.1 The teacher will write Orange juice, Sandwich and Omelet on the board. 1.2 The teacher will give each student a vocabulary card. 1.3 The student will use vocabulary to list the ingredients. 2. <u>practice</u> Separate students into groups of three. Each group will stick the correct picture next to a recipe.	. Creative thinking work in group game	Writing Mind mapping speaking skills Match the words correctly.	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2.1 Write the direction other menu together. 3.<u>Production</u> Present the recipe in front of the class. <u>Period 50-57</u> 1.<u>Warm up (Presentation</u> 1.1 The teacher will play a video showing a restaurant. 1.2 The teacher asks “What do you say when you want to order food at restaurant?” 1.3 Students answers the question. 1.4 Teacher explains how to structure sentences when ordering food.		Presentation skill	

Learning activities	Teaching Material Learning resource	Evaluation	Note
2. <u>practice</u> 2.1 Student role play using sentences structure from previous lessons. 2.2 Student will use the recipes that they create from the previous lesson. 2.3 3 volunteers will demonstrate how to make an omelet , a sandwich and orange juice. 3. <u>Production</u> Student will complete information gap worksheet.	. video demonstrate exercise	Answer. Presentation skills. Listening speaking skills.	

ham sandwich

Procedure : How to make a ham sandwich.

1. Take two slices of your favorite bread. Wheat, white, rye, and others work well.
2. Put mustard on the bottom slice of bread, and mayo on the top slice.
3. Choose your cheese for the sandwich.

For one slice of cheese, carefully put it on center it on the bread

For two, lay one slice so it overlaps the left edge of the bottom slice of bread. Put the second slice overlapping the first.

4.Lay the tomatoes in the same manner as the cheese, depending on if you want one or two slices.

5.Put a few leaves of lettuce on top of the tomatoes, making sure it hangs off all four edges of the sandwich

6. Lay two slices of thin ham on top of the lettuce. Gently fold the ham in half and lay them next to each other.

7.Lay the slice of bread with mustard on top of the sandwich, finishing it off.

8.Serve the sandwich on a medium sized plate. Serve with chips and a drink of your choice.

9. Finished

Omelet

5. Beat eggs, water, salt and pepper in a small bowl until blended.
6. Beat butter in a 7 to 10-inch nonstick omelet pan or skillet over medium-high Heat until hot. Tilt pan to coat the bottom. Pour in the egg mixture. The mixture should set immediately at the edges.
7. Gently push cooked portions from edges toward the center with inverted turner so that uncooked eggs can reach the hot pan surface. Continuous cooking, tilting the pan and gently moving cooked portions as needed.
8. When the top surface of the eggs have thickened and no visible liquid egg remains, Place filling on one side of the omelet. Fold the omelet in half with turner. With a quick flip of the wrist, turn pan and Invert or Slide omelet onto plate. Serve immediately.

Orange juice

Ingredients : Oranges -3 Honey -1 tsp Water -1/4 cup

Procedure : How to make Orange juice.

1. Soften the orange.
2. Tightly squeeze or roll the oranges firmly with the palm of your hand across the counter or table to soften them .
3. Cut the orange. Slice the orange in half and remove the seeds.
4. Juice the orange.
5. Add pulp.
6. Drink up!

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกริกรมล ฉายบัณฑิติษฐ์
วันเดือนปีเกิด	29 ธันวาคม 2531
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	105/4 ม.1 ซอยนวมินทร์55 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่มกรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูผู้สอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติออสเตรเลีย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2549	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนคณิต-อังกฤษ จาก โรงเรียนนวมินทร์เฉลิม จังหวัดสงขลา
พ.ศ.2553	ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาตลอดชีวิต จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ.2561	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ